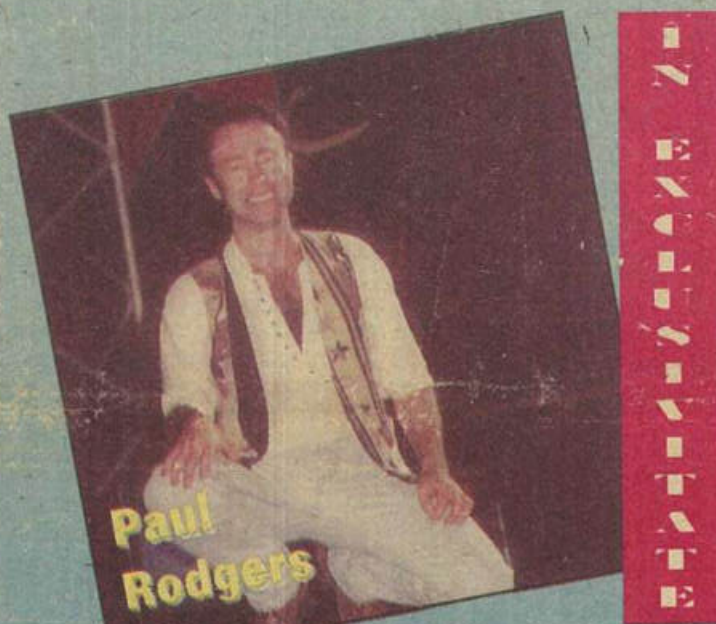
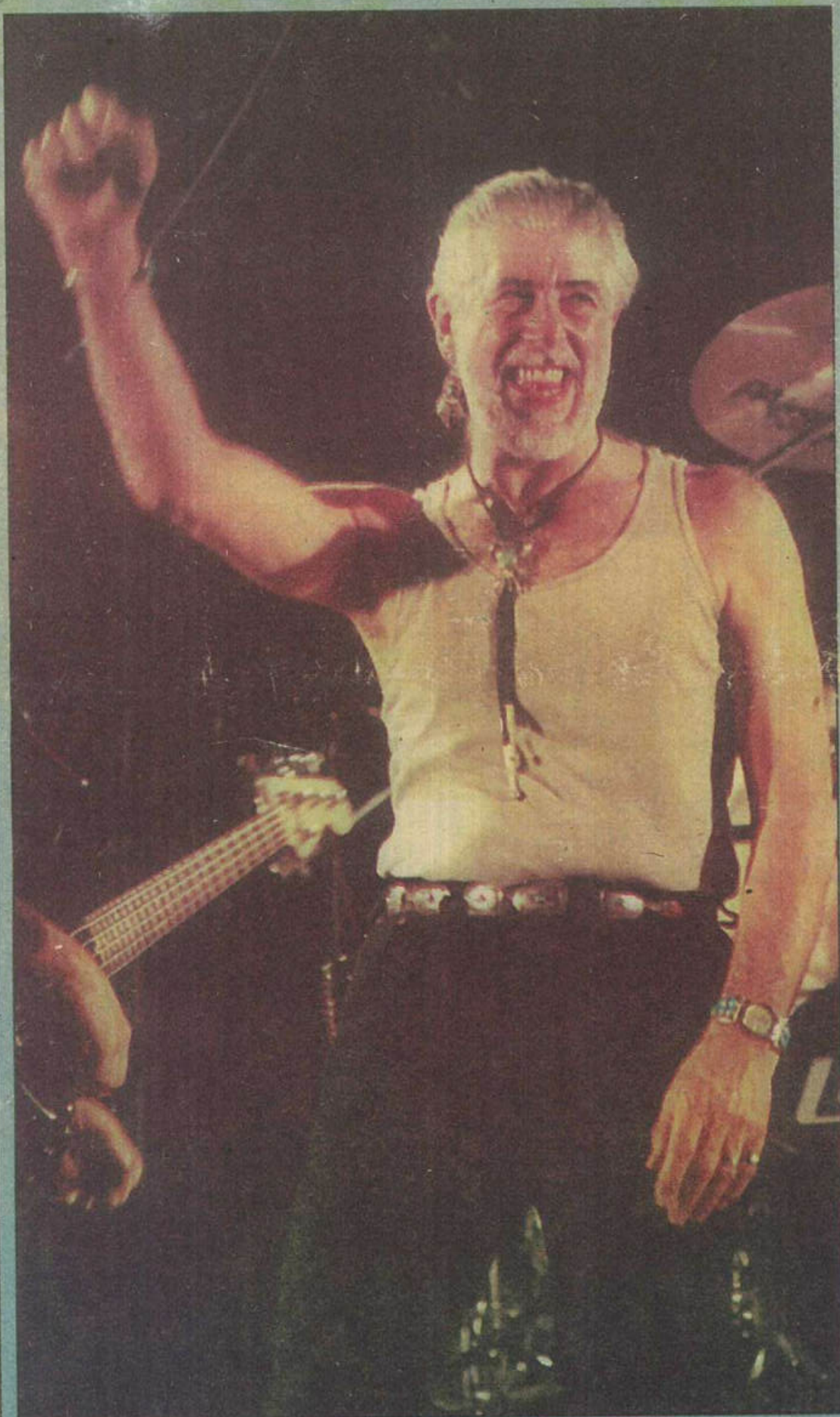

revistă dependentă de toți fanii

VOX POP ROCK

Anul III,
nr. 11 (60),
Iunie '95
500 lei

ROCK
MANIA
FESTIVAL

★ KYLIE MINOGUE ★ COLOSSEUM
★ PRAZ CONNECTION ★ MIRABELA
DAUER ★ PASĂREA COLIBRI
★ MICHAEL JACKSON

50

MARCEL AVRAM PREZINTĂ
UN CONCERT COCA-COLA. LIVE!

ROCK MANIA

AER LIBER

FESTIVAL

de bilete
la fiecare apariție
a revistei pînă pe
16 iulie 1995
la →

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

60

Am promis că revin la numărul 100 și iată că-mi calc cuvântul, profitând de o nouă cifră rotundă. Am încercat și am reușit să avem măcar patru pagini colorate. Asta s-a produs cu ajutorul unor oameni care au încredere în noi, dar și cu mari sacrificii din partea echipei. N-am redevenit săptămânali pentru că hirtia costă tot mai mult și în plus se varsă la "cei mari". Noi n-am scris pe copertă că tirajul e redus din cauza lipsei de hirtie, deși e clar că așa e. Am făcut însă cadou sute de exemplare la fiecare concert bucureștean, pentru că dorim să ajungem la voi. Deși sîntem singura publicație bilunară generalistă (pop, rock, dance intern și internațional), nu ne putem declara mulțumiți. Știu că ați vrea mai mult, că n-am scris despre o serie de fenomene, că unii fani ne-au părăsit pentru că și-au pierdut răbdarea, că pentru alții sîntem prea serioși sau prea indulgenți. N-am publicat încă Chestionarul III, am scăpat cîteva evenimente din țară, n-am realizat mult doritul Top Airplay (deși numărul posturilor de radio a crescut considerabil), n-am "agățat" sponsori tari (pe lângă Coca-Cola) care să ne ducă spre premii mari și concursuri spectaculoase, n-am cîștigat încrederea voastră în așa fel încît să vă abonați, ca să nu mai depindem de gusturile difuzorilor de ziare. Mai am și alte minusuri pe suflet, dar vă las pe voi să le semnalati. Ne face bine orice sut!

Numărul vizitatorilor la redacție a crescut simțitor și asta înseamnă că mica lume muzicală de acasă a început să ne înțeleagă rostul și dorința de a o ajuta. Desigur, unii artiști, compozitori, textieri sau producători au motive să fie supărați pentru că nu i-am căutat. Noi am adresat o invitație globală, pe care o adresez din nou tuturor oamenilor legați de fenomenul pop-rock, dar nu putem obliga pe nimeni să ne iubească. Ca să fim mai precisi, vă pot spune că de multe ori am aflat despre o lansare de disc sau un concert la mîna a doua și am scris pentru că trebuie să vă informăm. Cu o echipă de trei salariați și cîțiva colaboratori cu suflète uriașe, n-ai cum să afli toate mișcările din țară sau din Capitală. Patroni, de cluburi, care fac lucruri deosebite pentru viața muzicală a Bucureștilor, consideră o obligație să le facem publicitate gratuită. Producătorii de discuri tot așa. Cercul vicios este mai complex. Aș prefera să plătesc unui artist pentru că-mi acordă un interviu în exclusivitate (care nu apare cu această etichetă în alte cinci ziare), decît să-i scutesc de cheltuieli pe cei care cîștigă de pe urma trupelor sau a soliștilor noștri.

Am renunțat și în acest an la decernarea Premiilor V.P.R. Programasem ceremonia exact în perioada cea mai agitată (muzical) din ultimele patru luni. La iarnă tot ne vom întîlni cu voi.

Avînd în vedere faptul că n-am primit acele 100 de scrisori cu mesajul STOP, VOX POP ROCK merge mai departe. Sper că mîrșile de preț să nu vă irite prea mult. Sîntem nevoiți să înținem pasul cu realitatea. Ne așteaptă momente intense în această vară, dar o scurtă vacanță tot ne vom lua. După Rockmania ne vom pregăti pentru Cerbul de Aur și gata, a sosit toamna. Cu gîndul la numărul 70 vă las pe voi să decideți dacă merită sau nu să țineți aproape!

Andrei Partoș

MIX TOP 25 V.P.R.

- 1 (4). Helga - Timpuri Noi
- 2 (17). Back For Good - Take That
- 3 (20). Scatman - Scatman John
- 4 (1). Nu esti chiar un inger - Madalina Manole
- 5 (6). Viața ca un cazino - Gabriel Cotabita
- 6 (23). Can't Stop Loving You - Van Halen
- 7 (8). Sweet Angel Child - Voltaj '88
- 8 (12). Blind Shadow - Quo Vadis
- 9 (-). Absent - Adrian Berinde
- 10 (24). This Cowboy Song - Sting
- 11 (9). Thank You - Page/Plant
- 12 (25). You're The Star - Rod Stewart
- 13 (15). Believe - Elton John
- 14 (18). Risin' High - H-Block x
- 15 (2). Stere - Timpuri Noi
- 16 (-). Născută toamna - Loredana Groza
- 17 (3). Think Twice - Celine Dion
- 18 (-). Wish You Were Here - Rednex
- 19 (-). Dacă pleci - Cătălin Crișan
- 20 (-). Lumea mea - Silvia Dumitrescu
- 21 (-). Toți sîntem puțin luați - Pasărea Colibri
- 22 (-). Be My Lover - La Bouche
- 23 (19). Hypnotised - Simple Minds
- 24 (-). Scream - Michael & Janet Jackson
- 25 (-). Can't Cry Anymore - Sheryl Crow

HARA(LAMB) & KIRI

Sîntem din nou chemați la datorie de către șefi, redactori, reporteri și popor. Noroc că fotoreporterii n-au, și ei, ceva de reproșat, că altfel renunțam la cel mai neaș și apropiat topor. ♦ În topul greșelilor conduce cea potrivit căreia John Mayall s-ar fi născut la 23.XI... 1993! Adică telea, băiețușul ăsta, la numai doi anișori (neîmpliniți!) are performanțe uimitoare pe scenă și, în plus, arată de 61! Mozart era mic copil! ♦ Interesant e, de asemenea, să aflăm precum că Lily Adams "va cînta" în locul alteia la Sala Palatului, la o zi după ce asta s-a întimplat! ♦ Deși Mayall (persecutat start) urma să cînte la București miercuri, în numărul apărut marți ni se spune că îl vom vedea peste "10 zile". Corectorii noștri numără 10 zile într-una singură, mai ceva ca-n Sfintele Scripturi! ♦ Nu ne putem obișnui cu "pentru" în loc de "patru" (și vîșversa), nici cu virgulele între subiect și predicat ("Tot Aurelian, descurcă firele..."). ♦ Am obosit de cînd tot spunem că se scrie "altă dată", cînd vorbim despre o dată viitoare și "altădată" cînd e vorba de trecut. Așadar, întrebarea retorică pusă în mod corect este "Unde-i Survolajul de altădată?", de vreme ce Survolajul a fost și nu mai e! ♦ În rest, "definitiv" a rămas fără al doilea e, "l" se mai scrie uneori "c" și uite-așa! ♦ Toate aceste chifle le oferim cu generozitate... pentru ajutoare!

Gîrbaci'ov Group

CONCURS TANGO nr. 4

1. KK Downing este chitarist la a. Meatloaf, b. Judas Priest, c. Kiss
2. În ce an a apărut pentru prima oară piesa Girls Just Want To Have Fun și cine a lansat-o?
3. Running In The Family face parte din repertoriul: a. East 17, b. Haircut 100, c. Level 42

Răspunsurile și cîștigătorii celor patru ediții - în numărul viitor.

TANGO MUSIC INTERNATIONAL, PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

Casete audio înregistrate, sigilate, peste 500 titluri din toate genurile, de cea mai bună calitate, la prețuri deosebit de avantajoase. Pentru relații suplimentare, privind oferta noastră, vă rugăm să ne contactați la tel/fax (048) 644361

Ungurii au intrat în Satu Mare și Carei

Grupul Atomik din Miskolc (Ungaria) s-a aflat timp de două zile în țara noastră. Simbata 3 iunie a concertat la Satu Mare alături de Inborn (grupul a și organizat seara). Sonorizarea a fost asigurată de Fani Boca, component al trupei Haron. A doua zi Atomik a cîntat în sala cinematografului din Carei avîndu-i în deschidere pe cei de la Psycho Symphony. Nu s-au semnalat incidente interetnice.

Carmen Vioreanu

Primul director artistic la SABINA MUSIC, Marian Ionescu (Direcția 5)

TOP SLOW
ediția a XIV-a

1. Learn To Be Still - The Eagles, 2. It's Good To Be King - Tom Petty 3. High & Dry - Radiohead, 4. Secret Garden - Bruce Springsteen, 5. Holding On To You - Terence Trent D'Arby, 6. Have You Ever Loved A Woman - Bryan Adams, 7. Wish You Were Here - Rednex, 8. Perfect Day - Duran Duran, 9. 74-75 - The Connells, 10. Vulnerable - Roxette.
- Propuneri: Touched By The Sun - Carly Simon, One - Mica Paris
Topul se difuzează duminică de la ora 22,00

Realizator: Ioana-Laura Pașca

Pe 9 iunie
Rock
la Constanța

La Casa de Cultură din localitate va avea loc Festivalul promis de colegii de la Radio Sky în frunte cu redactorul lor șef, Horia Pătrăhău. Se vor acorda premii pentru cel mai bun grup și pentru cel mai bun instrumentist sau solist vocal. Și-au anunțat participarea Bendis, Spin, Watchtower, Asylum, Mystic Sight, Interitus, Tears Blame ș.a. Spectacolul începe la ora 18,00 iar biletul de intrare costă numai 1500 lei!

Adeline

PROCESAREA FOTOGRAFIILOR PRIN

FOTO Mision SRL

ORADEA DEVA
STR. REPUBLICII NR. 7 B-DUL DECEBAL NR. 22
BUCUREȘTI
STR. N. IORGA NR. 55
STR. G. ENESCU NR. 25

Editor: Third Multimedia Consultants

Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.71.47

Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:
Andrei Partoș
Redactor șef:
Orlanda Deladi
Secretar general de redacție:
Marian Turtă

Colectiv redacțional: Ana Călin, Gabi Gomboș, M.V. Pop, Manuela Boacă, Valentin Popa-Scurtu, Nae Constantin (Foto)

Nr. de catalog: 2131
Număr de cont: 407 30 781
Banca Agricolă SA-SMB
Cititorii din străinătate se pot
abona prin RODIPET S.A.-P.O.
Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432
sau 3129433, telex: 11995-Piața
Presei libere
nr. 1, București, România
Editare computerizată:
FALCO PRESS S.R.L. Gina Manciuc
Mirela Palade

DEBUT CU PROMISIUNI

Ni se întâmplă deseori să ne plîngem de provincialism în muzica pop românească. Prin discul lor de debut, produs de Electrecord și intitulat **Promises**,

cîntărețele **Geanina Olaru** și **Cristina Andrei**, precum și compozitorul **Manuel Savu** încearcă să treacă peste acest complex, oferindu-ne un album cu piese în limba engleză (textele îi aparțin majoritatea - Cristinei Andrei) și chiar orchestrate și interpretate într-o anumită măsură - "ca dincolo". E bine, nu e bine? Întrebarea rămîne deschisă. Pentru că, mai departe de un

aranjament instrumental mai dens decît se obișnuiește în muzica noastră pop (cu solouri și pasaje instrumentale consistente), toate piesele sînt cam de aceeași factură (atît în privința compoziției, cît și a orchestrației) și sînt "făcute" după modelul și rețeta slagărilor internaționale de succes. Evident, faptul că avem

piese "originale" din care se pot realiza programe - fără ca interpreții noștri să fie nevoiți să apeleze la melodii consacrate în interpretări pe care nu le poate

Cristina Andrei și Geanina Olaru reușind să găsească zarurile de yams, dăruite de Mariana Turcanu

egala nimeni - este un lucru bun.

Altfel, în privința interpretării, diferența între cele două fete ale discului (sau casetei audio) - fiecare dintre ele cuprinzînd cîte patru piese în interpretarea Geaninei Olaru, respectiv a Cristinei Andrei - este ușor sesizabilă, deși ca gen de muzică există o evidență consecventă. În

cele patru piese pe care le interpretează (*Without You*, *Candle For Love*, *Flash* și *One Love*), Cristina Andrei își arată preferința pentru melodii mai lirice, mai puțin solicitante vocal, glasul ei avînd o anumită constanță expresivă. Geanina

Olaru abordează piese mai dificile din punct de vedere vocal (*Moment In Time*, *Like In A Dream*, *Trust Me*, *Remember Me*), dispunînd de resurse expresive mai bogate, voce lucrată, cu inflexiuni sugestive conducînd către interpretări mai personalizate.

În ansamblu, accentul bun în limba engleză al amîndurora și muzica "de influență" internațională conferă unitate albumului **Promises**, disc prin care Geanina Olaru, Cristina Andrei și Manuel Savu promit. Dacă nu o ieșire din provincialism, măcar o încercare. Și aceasta, nu numai prin utilizarea limbii engleze, care, pe unii, probabil, îi scandalizează...

Oltea Șerban-Pîrîu

Posturi serioase, ziceți?!

După două luni de zile, după o donație de aproape 100.000 lei pentru a-și cumpăra hîrtie de fax sau fise de telefon, Radio Total continuă să publice titlul unei emisiuni (cu realizator cu tot) la care a renunțat încălcînd contractul. Așa se manifestă oare intrarea noastră în Europa... liberă?! Nu mai există nici un respect pentru profesie, pentru ascultători. Adio deontologie! Avem posturi independente, serioase și totale. Felicitări pentru recordul de indolență stabilit: ultima ediție s-a difuzat în 24 martie 1995, iar anunțul apare în presa cotidiană și în ziua de 2 iunie!

Andrei Partos

FESTIVALUL "MIHAELA RUNCEANU '95" - CEL MAI BUN DIN ȚARĂ ÎN PRIMA JUMĂTATE A ANULUI BUZĂU - orașul cu cele mai multe tinere talente

12-14 mai '95 - la Buzău - ediția a V-a a Festivalului de muzică ușoară "Mihaela Runceanu". În memoria celebrei cîntărețe, organizatorii (Inspectoratul pentru cultură al județului, Fundația pentru tineret, Casa municipală de cultură și Ministerul Culturii), participanții (solisti, orchestra școlii de artă, vedete, specialiști), un public rafinat și decent pe durata celor cinci spectacole, cu toții deci, au dorit o ediție peste nivelul celor anterioare. Părere unanimă: s-a reușit acest lucru, în primul rînd datorită nivelului tinerilor interpreți. Apoi, sonorizarea, formația de acompaniament și întreaga derulare a festivalului s-au dovedit competitive și bine puse la punct pînă în cel mai mic amănunt.

Preselecția a fost realizată de compozitorii Viorel Gavrilă - președintele juriului și Ion Cristinoiu. Împreună cu ei, Mihaela Doboș - redactor șef la Societatea Română de Radiodifuziune, Traian Miricioiu - reprezentant al Ministerului Culturii, Mihai Gheorghe - directorul magazinului Muzică, Adrian Ștefănescu - reprezentantul firmei Megamusic, Lăzăr Isvoranu - consilier al Inspectoratului pentru cultură, Cornel Constantinescu - consilier în cadrul Fundației pentru tineret, și subsemnatul, au premiat 12 solisti conform regulamentului. **Mențiuni speciale:** Călin Goia (Cluj-Napoca), Bogdan Ioniță (Buzău), Mirela Burlacu (Buzău), Maria Magdalena Cotro (Galați), Loredana Rusu (Galați), Gabriela Roșu (Iasi), Elena Pavel (București), Mădălina Manolache (Buzău - premiu pentru cea mai bună interpretare a unei piese din repertoriul Mihaelei Runceanu: "De-ar fi să vii" de Alexandru Wilmany). **Premiul III:** Mariana Lăzăr (Brăila); **Premiul II:** Viorica Pilică (Ploiești); **Premiul I:** Mihaela Dănilă (Buzău); **Trofeul "Mihaela Runceanu":** Adria Șerban (Buzău - 500.000 lei).

Recitaluri: George Nicolescu, Daniel Iordăchioaie, Adrian Enache (el a și prezentat), Nelu Panchiosu, Otilia-Miriam Romea, Mădălina Ghica, Dana Dobre.

Titus Andrei

ZODIAC ASTRO SHOW

De această dată, **zodia Gemenilor**. Spectacolul din 25 mai de la Sala Savoy a Teatrului Constantin Tănase s-a transformat într-un adevărat maraton. La lista celor 16 sărbătoriți ai zodiei s-au adăugat invitații lor, 11 la număr. Publicul a beneficiat, așadar, timp de patru ore și jumătate, de recitaluri, interviuri, concursuri, balet, epigrame, de muzică pop, dar și de operetă și muzică populară, de cuplete, monologuri, dialoguri. Alături de Carmen Movileanu, Mirela Atanasiu-Tănăsescu și Elena Lazăr (prezentatoare și reportere în același timp, ele punînd diverse întrebări sărbătoritorilor) a fost și Geo Costiniu, el invitîndu-i pe scenă pe cei 16 sărbătoriți, citindu-i fiecareia o epigramă.

Nu știu cum a fost la alte spectacole de acest gen, dar la acesta s-a întîmplat ca anumiți invitați să fie mai mult aplaudați decît gazdele lor, adică sărbătoritorii. Nici chiar ei nu s-au bucurat de cadourile - aplauze în mod egal. Dar publicul, e public. Uneori e mai entuziast, alteori mai... obosit. Mai contează și media de vîrstă a spectatorilor, care acum bătea spre 45.

Un spectacol colorat, divers, a cărui singură bilă... gri a fost că a fost

prea lung. Cred că pînă și organizatorii (Centrul Internațional de Conferințe - București, ziarul Libertatea și Televiziunea Română) și producătorii (T.V.R. și firma Mixcom) au sesizat acest lucru. Cel puțin așa îmi place să cred. Cu siguranță, 16 artiști ar fi fost suficienți pentru un show pe cînte. Dar iată și numele sărbătoritorilor (în

ordinea intrării lor pe scenă): Mihai Mălaimare, Silviu Șotea, Trio Galax, Aurelian Temeșan, Alexandru Lulescu, Niculina Merceanu, Alexandru Călinescu Arghira, Loredana Groza, Virgil Ogășanu, Constanța Cîmpeanu, Vlăduț Fugaru, Vasile Donose, Radu Simu, Zina Dumitrescu, Adrian Enache, Monica Anghel.

ZVONURI PENTRU CARE NU BĂGĂM MÎNA!

Un cotidian a lansat o știre pe care noi o luăm drept zvon. Chris De Burgh ar veni la Cărb! Un săptămînal susține că dl. Moroșanu a optat pentru Engelbert Humperdinck și acesta ar cere vreo 90.000 de dolari. Unii susțin că va exista un festival Rock '95 (Skip, Coca Cola, Pepsi sau Frucade) prin octombrie. Turneul mult trimbitat al trupelor The Nightlosers, Roata și Quo Vadis, sub egida Ziua și Zexe, a demarat cu sîngul. O anulare și un semieșec la Timișoara. Evident din cauza organizării. Așa zic gurile rele! Prin august ar urma să fie mare bal stradal sponsorizat de Coca Cola tot la Timișoara. Două fete de-ale noastre au fost acceptate de japonezi care, se pare, le-au

acordat și dreptul la muncă pentru șase luni. Cuceritoarele Orientului sînt Mariana Turcanu și Cristina Andrei. Sony s-ar arăta interesat de înregistrările clujenilor de la Nightlosers. Dacă trece de faza zvonistică, e tare de tot! Doi colegi care și-au anunțat public intențiile, unul un interviu în exclusivitate cu Celelalte Cuvinte, iar altul un serial cu istoria rockului românesc, au dispărut brusc din raza noastră de acțiune. Zvonurile spun că Adrian Deliu și Nelu Stratone au fugit împreună la Costinești. Dacă-i zăriți, spuneți-le că ne e dor de ei! Cîcă hîrtia va costa 1200 lei/kg! Surse nedemne de încredere susțin că pentru V.P.R. kilogramul va fi de 2500 lei/kg, pentru că prea este dependent numai de fanii săi!

Artiști, producători, V.P.R. vă poate ajuta!

Cei interesați să multiplice casete audio (46 și 60 de minute) în condiții deosebite din punct de vedere tehnic, mergînd pînă la realizarea casetei gata de vînzare (copertă, celofanare etc.), ne pot solicita sprijinul. Totul e ca artistul sau producătorul să dețină materialul master și să aibă sponsori în caz de nevoie. Costurile variază dependent de tirajul solicitat. Relații suplimentare obțineți dacă ne sunați.

Slagărele pentru "Mamaia '95"

Nu vă putem minți! Despre preselecția pentru festivalul "Mamaia '95" am aflat din alte ziare. Pentru că vă respectăm pe voi, cititorii noștri, ne-am interesat și am aflat, grație lui Titus Andrei, rezultatele concursului de preselecție. Și pentru că cea mai populară dintre secțiunile festivalului este cea a slagărilor, vom publica cele 19 piese admise în Gala. 1. Nu mă uita - Marina Voica/dem/Marina Voica, 2. O fată singură-n noapte - Marian Ionescu & Loredana Groza/Loredana Groza/Loredana Groza, 3. O viață numai cu tine - Marius Dumitrescu/A. Grigoriu & R. Iorgulescu/Carmen Trandafir, 4. Iubesc la nebunie - Marcel Dragomir/A. Grigoriu/Angela Similea, 5. Raiul e pe pămînt - Ion Cristinoiu/M. Dumbravă/Gabriel Cotabiță, 6. Și totuși... - Gh. Gheorghiu/dem/Gheorghe Gheorghiu, 7. 7 zile - I. Tudor/A. Andrei/Daniela Györfi, 8. Sint tristă - Dumitru Lupu/Al. Pretorian/Ileana Șipoteanu, 9. El și ce dacă m-ai părăsit - George Natsis/A. Grigoriu/Aurelian Temeșan, 10. De mine nu te-ai vindecat - Adrian Ordean/D. Drăgan/Dida Drăgan, 11. Nu vreau

să-ți spun că te ador - Dan Iagov/E. Rotaru/Sanda Ladoși, Ștefan Iordache, 12. Dacă ai fi - Viorel Gavrilă/A. Stărin/A. Enache, secundat de Daniel Iordăchioaie și Aurelian Temeșan, 13. Povestea noastră - Eugen Mihăescu/L. Minulescu/Manuela Fedorca, 14. Dacă pleci - Cătălin Crișan/dem/Cătălin Crișan, 15. Jenny, Jenny - Mihai Constantinescu/dem/Mihai Constantinescu, 16. Încă o noapte de dor - Marius Dragomir/A. Grigoriu & R. Iorgulescu, 17. Într-un dans - Șerban Georgescu/G. Brașoveanu/Mădălina Manole, 18. Am nevoie de iubire - Florin Ionescu/L. Stoica/Laura Stoica, 19. Mașina cu jazzolină - Ioan Gyuri Pascu/dem/Ioan Gyuri Pascu.

Juriul preselecției a fost alcătuit din: Anton Șuteu - președinte, Marius Teicu, Dan Dimitriu, Titus Munteanu, Eugen Rotaru, Titus Andrei, H. Mălineanu, Laurențiu Profeta, Paul Enigărescu, Traian Miricioiu, Sorin Vasilescu, Rodica Șerbanescu, Grigore Constantinescu.

Orlanda Deladi

BUCUREȘTI
96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

COMPANIA DE SUNET - Studioul B'INISOR

București, str. Inisor nr. 8, sec. 2, tel.: 642.11.84

COMPANIA DE SUNET srl asigură la Studioul B'INISOR:
- înregistrări (demo, albume etc.)
- Spațiu de repetiții cu instrumente
- Producție de casete audio.
Contacte zilnice la tel.: 642.41.84.

A. Văru Maftei/Helga/
Fumatul/Na na na
B. Catran/Stere/Bordelul
Mov/Milica

Si iar o să m-agite seful
ca p'o sticlă "de regiune
superior" ca nu mă
conformez să fac cronica
d'alia normală, ca Nea
Stratone, sau literară, ca
meseriașu' literar V. Pop,
da' dacă eu n-am: a) harul
lor în ale scrisului e una,
ș-apoi... b) pun pariu p'o butelucă d'alia de pe
copertă că la piese d'alea industrial-thrash-
death is meseriașu' precum "Văru" Maftei și
Nelulu și Milica staționează cu destul mijlociu
sculat (în gură) și se-niteabă cu efect: "ce vrea
ăștia, tataie?". Unde nu m-a prins acasă caseta
asta, e la fazele de rhythm'n'blues ("Catran" -
textul cu caraliul e rupere, și "Helga"), dar sigur că de
aici vor ține hiturile ca un
dop dintr-o sticlă de șampanie (bineînțeles,
superioară). Și fiindcă am ajuns la spuma, să n-o
irosim, chiar dacă uneori are gust de new-wave
("Fumatul"), să ne clătim paharul cu oareșce
funk ("Na na na") și uite-asa am ajuns pe fața a
doua, unde mie mi-a plăcut de circumsa lui Nea
"Stere" cu tot "mirosul ei acru de pișat" care-mi
amintește afit de mult de o bodegă de pe strada
mea, unde consumația de bază este tot "de
regiune", însă mai puțin superior. Și nu sună
deloc rău nici "Bordelul mov" și nici măcar
"Milica" și de aita misto (sau ironie amară?) mi
s-au învârtit șosețele și mă duc să mi le schimb,
gindindu-mă că liieseșta asta e un tip nebun, dar
genial, iar colegii (colegele) lui (sale) au o doză
și mai mare de jăcăneală (creatoare), nu
fiindcă-l suportă cu chitara și vocea lui atoa-
băgareala, ci fiindcă-l înțeleg și-l completează.
Și una pe alta, nota babană i-o trag lui Artan și o
împartă cu gagicile din backing, căci părțile
(chiar inovațiile) vocale m-au spart efectiv.
Și acum, proaspăt schimbat (și de cronica
scăpat) îmi strig jumătatea cu tupeu: - Viso, da
naibi casu' ăla mai tare că vreau să-mi mai trag
o porție "de regiune superior". (G.G.)

Z.O.B./URA DE DUPĂ USĂ - SPLIT 7 "EP (Unicorn/1995)

A: Z.O.B. "Nu-i nimica de văzut/Balada fericitului"
B: Ura De După Ușă: "Omule de la T.V."

Asta chiar că este un eveniment! Primul split EP
românesc autoprodus. Primul 7 "underground la cea
dintă casa independentă din țară (să nu uităm că
splitul din 1993, Tectonic/Pansament a ieșit pe flexi-
disc la o firmă franceză, în doar câteva sute de copii),
lata un produs realizat de un entuziast al scenei
hardcore (Bogdan Serbu) care a plătit din buzunar
costul acestui disc, gindindu-se chiar la o distribuție
internățională prin intermediul futurărilor, correspon-
dențelor și fanzinelor de profil. Și pentru asta și-a for-
mat propriul label (Unicorn Records). Să
dea Domnu' ca acest produs (UCR 01) să
aibă continuitate. Mai multe chestii mi-au
plăcut la acest split: în primul rând trupele
alese, apoi modul actual de cîntare. N-am
să vă povestesc aici cum cîntă Z.O.B. și

UDDU pentru că dacă nu i-ați ascultat (sau
văzut) pînă acum, rușine! Și degeaba mai citiți cronica
de față. Am să vă spun doar că înregistrările sînt
efectuate profesional (studiourile M.R.C., respectiv
Taurus) și că piesele sînt selectate cu grijă, ele
constituind adevărate hituri de concert ale celor două
grupuri. În rest, coperta este reușită, mai ales la partea
interioară, pe care se află fotografiile, componentele și
adresele formațiilor, însoțite de textele cîntecelor (în
română și engleză). Două lucruri nu mi-au plăcut
totuși: 1) faptul că întregul produs (compus din coperta
dublă și piculețul de hirtie cu disc) nu se află într-o țiplă
de plastic, care să nu permită nisipirea materialului; 2)
grija cu care Electrecordul a ținut să-și stănteze firma
pe eticheta interioară a discului, deși producătorul era
particular și independent (ca să nu mai vorbim de
tupeul respectivelor instituții de a rebuta câteva sute de
exemplare ale primei tranșe și asta în ciuda prețului
piperat - peste un milion de lei - pretins pentru
stăntarea celor 1000 de exemplare). Dar una peste
alta, azi e zi de sârbătoare, e minunat că acest proiect
există și vă recomand să vi-l procurați fără ezitare,
căci peste ani va constitui o spectaculoasă raritate.
Pentru contact și achiziționare, vezi rubrica A.D.R.N.

ACTUAL PIN ROCKUL NOȘTRU

■ Știri scurte din Botoșani, primite de la Alex
Popa. Rockotecă se organizează de patru ori pe
săptămîna; cea mai "metalistă" zi este sîmbătă. În
rest, DJ-ul este axat mai mult pe Beck, Beastie
Boys, Doors, House Of Pain și Cypress Hill.
Casetele cu death/doom/black sînt aminate la
infinit. Mai există în oraș trei grupuri rock: Seism și
Lies practică heavy-metal, iar Epigori's Miror
interpretează doom. Ultimele două grupuri au scos
și casete demo. Le așteptăm și noi, însoțite de
scurte biografii. ■ Sebastian Vitner din Iași ne
informează despre existența trupei God, care a scos
recent al doilea demo - "Inconografie II: The Eye
Of Superior Knowledge", însoțit de o grafică
excelentă. Așteptăm produsul, plus datele tehnice
de rigoare. ■ Și la Vaslui încep să se miște roțile
angrenajului metalic. După cum ne înștiințează
Max Deatherul, cea mai populară trupă din mediul
underground local este Eternal Mourning, sextet
format din: Octavian Pintilie (v. 16 ani), Mihai
Ursu (c. solo, 17), Vlad Iorga (c. ritm, 18), Mihai
Moroi (k. 17), Claudiu Dobită (b. 16) și Sebastian
Bura (t. 18). Alcătuită în 1994 de Octavian,
Mihai și Claudiu, formația abordează stilul black
metal, combinându-l cu accente doom și gothic.
Deși vîrsta medie pare destul de mică (17 ani),
componentii trupei au activat și-n alte cunoscut

grupuri locale, precum: Tombstone (nu
Thompson, cum a apărut la rubrica noastră, într-un
număr trecut), Wet Whiskers (cu 5 concerte la
activ), Osinda și Entrails Eater. Membrii
grupului se declară ocultiști, iar Octavian, "satanist
convins". Piese proprii, "In My Own Sea",
"Pray" și "Swan Song" sînt pregătite să apară pe
demo "Parraits" (planificat în vară). ■ Cea mai
nouă trupă din același municipiu este Odium, al
cărui stil este o fuziune între power, doom, death și
black. Activează de la sfîrșitul lui 1994, posedă
instrumente, dar nu și sala pentru repetiții, acestea
avînd loc în dormitorul basistului. Dar iată
componenta: Mihai-Manta Ophthalmya (c. solo,
voce death, 19), Sorin Stupu Mystifier (b. voce
power, 18), Ionuț Max Deatherul (t. voce black,
14), Valeriu Tardy (k. v. 16), Silică Samael (c.
acustică, back, vocal, 15). Piesa "You'll Never
See" este terminată; se lucrează la completarea
materialului pentru proiectul demo "Mirror Of
Soul". În paralel, Mihai și Max mai au un proiect:
duoul death/grind Apocalyptic. ■ În municipiul

Birlad activează Destin, grup heavy-thrash ce
intentionează să-și lanseze în această vară demo-ul
de debut. Mai există, se pare, și un grup doom-
death, deocamdată fără nume. ■ Rămînînd în
Moldova, ne transferăm la Piatra-Neamț, unde-l
avem ca "informator" pe Skinhead. După doi ani de
încercări zadarnice de a organiza o rockotecă
(sedul ei fiind mutat de nenumărate ori), proiectul
a fost abandonat. Anul trecut au fost organizate mai
multe concerte bune (cu Ura De După Ușă, Totem
ș.a.), iar cel mai important eveniment continuă să
fie festivalul "Young Rock For Youngs" din
octombrie '94, la care au participat circa 25 de
trupe. La ora actuală rockul local e susținut de două
grupuri bune, Teuton și Delirium Tremens, care
au mai trecut prin rubrica noastră. ■ Finalul
periplului moldovenesc ne găsește dîncolo de Prut,
mai exact la Chișinău, unde activează una dintre
cele mai remarcabile trupe ale noului val: Zdob și
Zdub, trupă situată în fruntea clasamentului
rezultat în urma preselecției aninutului festival de
la Timișoara. În 1993, în localitatea Streseni,

Republica Moldova, apărea grupul punk
Noise. În scurt timp, stilul lor a devenit "un
aliaj puternic de hardcore, funk și rap", iar
în primăvara 1994 are loc primul concert în
deschidere la Cuiub. Noise continuă să
activeze pe scena din Chișinău, cîteva luni
mai tîrziu deschizînd concertul celor de la
Axident. De data asta, spectatori au fost
umiriți să asculte un grup mult mai brutal, al
cărui repertoriu oscila între rap-metalul
dezlînt și riffurile grele ale powerului
Pantera. În august, în prima seară a
festivalului de la Chișinău, Rock
Independent (ediția a III-a), Noise au cîntat
cîntat cap de alis. Cîteva săptămîni mai
tîrziu, numele a fost schimbat în Zdob și
Zdub, iar în luna octombrie 1994 au fost
înregistrate, în condiții profesionale, cele
patru piese ale demo-ului de debut, "Sugar
And Big Pigs", pe care personal îl recomand, ca pe
o foarte reușită realizare, tuturor amatorilor de
power și hardcore (pentru recenzia casetei și pentru
afilarea posibilităților de achiziționare, urmăriți
rubrica PLAY). Iată-i (în fotografie) pe cei patru
talentați protestatari metalici de peste Prut: Roman
Iagupov (v.), Sergiu Cobzac (c.), Mihai Gîngu (b.),
Anatol Pugaci (t).

► ATENȚIE! Primul SPLIT 7 "EP al
rockului underground românesc este în
sfîrșit disponibil. Pe fața A, trupa
bucureșteană Z.O.B. apare cu "Nu-i
nimica de văzut" și "Balada fericitului", iar
pe B, Ura De După Ușă figurează cu
"Omule de la T.V.". Realizat în ediție
limitată (1000 de exemplare) produsul
costă 2000 de lei și poate fi achiziționat
de la Unicorn Records c/o Bogdan
Serbu, Splaiul Independenței nr.58 A,
București/70627, telefon 01/6130833.

TOP T '95 BUZĂU

◆ O nouă ediție a cunoscutului festival rock buzoian va avea loc între 6 și 8 iulie 1995. Anul acesta
"dezmățul" va fi în aer liber (în curtea interioară a Casei Tineretului), unde va fi montată o instalație super-
profesională de sunet și lumină (Edgar Surin Productions).

◆ Pînă la 1 iunie 1995, au trimis materiale audio și date biografice formațiile Gothic (Lupeni), Cacealma
(Zărnești), Disintēr (Gherla), Dracula (Tîrgoviște), New Age (Suceava), Zdob și Zdub (Chișinău), J.
Walkes (Timișoara), Fatum (Ulmieni), Bloodbath (Serbia), Aquila (București), The Order (București), Sin
(Turda), Chin (Timișoara), Taine (București), Excentrik (Zărnești).

◆ În recital vor evolua Ura De După Ușă, Tectonic, Floare Albastră, Sarmalele Reci, Quo Vadis,
Timpuri Noi, Cargo, dar cu singuranță că nu acesta va rămîne afitș final.

◆ Formațiile care doresc să participe la festivalul buzoian pot trimite o casetă demo, fotografie și biografie
pînă la 15 iunie 1995 pe adresa Fundația pentru Tineret Buzău, str. Mesteacănului nr. 1, cod 5100,
tel. 038/413541. Se asigură cazare, masă și decontul transportului tuturor formațiilor participante. Concertul
este înregistrat audio și video, iar cele mai valoroase grupuri au posibilitatea semnării unor contracte de editare
pentru discuri, casete etc.

FACE TO FACE EVCE LO EVCE

Reporter: Kati Tibor, ești liderul și
vocalul uneia dintre cele mai îndragite
trupe noi din țară - Grimegod - din Arad.
Recent, grupul a lansat cel de-al doilea
produs, un veritabil demo-LP, ca să-i
spunem așa, "Under The Sad And Silent
Sky", recenzat de noi la rubrica PLAY din
nr. 9 (58) al V.P.R. Imediat, fanii voștri au
reacționat și prin scrisori și apeluri
telefonice au demarat "operațiunea
Grimegod". În consecință, discul vostru
s-a instalat pe primul loc în Indie Demo
Chart. Te bucura acest lucru?

K.T. - În primul rînd, vrem să vă
mulțumim pentru încrederea pe care o aveți
în noi și șansa pe care ne-a oferit-o V.P.R.
Acum un an, cînd v-am trimis prima casetă,
nici nu ne trecea prin cap că astăzi vom fi una
dintre trupele "tari" ale undergroundului
românesc, fapt pe care-l datorăm, în mare
măsură, și revistei Vox Pop Rock.

R. - Ce ne poți spune despre noul
vostu produs și despre faptul că preia în
întregime materialul de pe demo-ul de
debut?

K.T. - Din start ne-am gîndit că ar fi bine
să facem un material mai lung care să
cuprîndă și piesele de pe "Never Come
Back". Este un material complet și pe care,
cu ajutorul unui sponsor sau producător, am
dori să-l înregistrăm pe un LP sau chiar CD.
Deocamdată, noi nu avem banii necesari
acestei întreprinderi chit că, la nivel național,
produsul sună destul de bine.

R. - Perfect de acord! Spune-ne totuși
unde a fost înregistrat demo-ul, de ce ați
ales acest studio și care au fost costurile
de producție?

K.T. - "Under The Sad..." a fost
înregistrat, ca și precedentul, în studioul
Pacific din Arad. Este un studio bun și ieftin,
pe care l-am ales în primul rînd pentru faptul
că aici nu au lucrat trupe "mari" din rockul
nostru, deci n-am fost obligați să păstrăm
soundul nimănui. Am ales un studio în care
să ne putem crea un sunet cit de cit original,

fără să împrumutăm soundul vreunui alt grup.
Materialul a fost conceput cu mai mult suflet
din partea noastră, dar și din partea
minunaților băieți de la Pacific, cărora le
mulțumesc azi din nou. Întreaga "suprafață" a
casetei a fost trasă în 18 ore și ne-a costat
cam 250000 de lei. Banii i-am plătit noi,

GRIMEGOD

ajutați de vocalul din Pacific. Coperta color
am comandat-o la tipografie și ne-a costat și
ea cam 200000 lei.

R. - Tirajul este limitat? Și pentru că în
VPR nr. 9 a fost omis oficiul poștal, mai
specifica-ne o dată adresa de unde
demo-ul poate fi cumpărat și eventual la ce
preț...

K.T. - Adresa este: Kati Tibor/Grimegod,
C.P. 430, O.P. 10, Arad/2900. Costul casetei
este 2500 de lei (plata prin ramburs), iar
tirajul este limitat - 1000 de exemplare.

R. - S-au vîndut ceva copii pînă
acum?

K.T. - Am dat circa 150 de bucăți în
două-trei săptămîni cu ajutorul unor cărți
poștale promoționale.

R. - Apropo de vînzări, hai să lămurim
acea informație eronată apărută mai de
mult într-o publicație. Cîte copii ale
primului demo ați vîndut pe bune pînă
acum?

K.T. - Circa 500 de casete am trimis în
țară, plus ce s-a mai dat prin magazinele
locale.

R. - O.K! Tibor, hai acum să revenim
la activitatea trupei. Cam ce s-a mai
întîmplat cu Grimegod de la apariția
primului demo și de la profilul publicat la
A.D.R.N. cu peste un an în urmă?

K.T. - Am deschis două concerte
Neurotica, la Arad și Timișoara, cu ocazia
lansării discului acestora.

Prin august-septembrie
am apărut la I.M.N., unde
am cîștigat locul doi cu
"Godless Cry". La
festivalul de la Piatra-
Neamț am cîntat cu mare
succes și am avut și un
recital în gală. Tot în
toamnă, la Rîmnicu
Vîlcea - Constelații Rock
'94 am obținut locul
secund, după Psycho-
symphony. Am susținut
foarte multe concerte
locale, iar în februarie
anul acesta am cîntat la
Zalău cu Disinter.
Publicul de aici a fost de
nota zece, iar gazdele
noastre ne-au primit cu
multă căldură. Poți să
mai notezi și două modificări în componență:
la bas Adi a fost înlocuit de Danny, fost
membru fondator, în timp ce claviaturile au
trecut de la Andy la Ciungu, un bucureștean
stabilit în Arad.

R. - Deci actuala componență
Grimegod este: Tibor (v), Aniela (v), Hoifu
(c), Do (c), Danny (b), Ciungu (k) și Gabor
(t). Spune-mi, care sînt subiectele
cîntecelor voastre?

K.T. - Ne axăm îndeosebi pe texte
filosofice. Tema noastră predominantă este
căutarea Dumnezeuului pierdut. Vrem să
demonstrăm lumii că Dumnezeu există, chiar
dacă nu este așa cum ni se povestește pe cînd
eram copii.

R. - Ce probleme ați avut în ultimii doi
ani?

K.T. - O-lă-lă! Am umple cinci pagini cu
ele! Mai bine, nu!

R. - Crezi că cei ce ajută rockul
românesc ar putea face mai mult?

K.T. - Aproape toți cei care fac ceva
pentru rockul ăsta, al nostru, sînt profilați pe
stiluri diferite. Ei ajută doar trupele pe care le
iubesc și le dezavantajează pe altele.

R. - Ce perspective crezi că are
Grimegod pe scena noastră rock?

K.T. - Tare aș vrea să mă înșel, dar nu
cred că avem șanse să "spargem" la nivel
național.

R. - Crezi că un grup
death/black/doom s-ar putea implica în
politică?

K.T. - Nu! Să te implici în politică este
cea mai mare prostie!

R. - Ce așteptă Grimegod de la
viitorul apropiat?

K.T. - Cît mai multe festivaluri și
concerte. Așteptăm orice propunere
(rezonabilă). Vom trimite caseta afară, la cît
mai multe fanzine. Să vedem ce se va
întîmpla.

R. - Cum vezi actuala scenă
black/doom/death românească?

K.T. - O grămadă de trupe s-au ivit ca
clupercile după ploaie. Sînt cunos cîte vor
rămîne? Cred că peste un an și ceva toate
vor cînta fie hardcore, fie alternativ.

R. - Cum consideri ultimele apariții
discografice Neurotica, Tectonic,
Celelalte Cuvinte?

K.T. - Neurotica sună cel mai Vest.
Tectonic sînt și ei foarte buni, mai ales în
maniera thrash a anilor '80. Celelalte Cuvinte
m-au dezamăgit, iar producția mi se pare
slabă.

R. - Atunci, care ți se par cele mai
importante trupe noi românești?

K.T. - New Age mi s-au părut foarte buni,
apoi Gothic și Disinter. Din ultimul val vin tare
din urmă The Order și nu-s răi nici Interitus.

R. - Ce bătăiuri vă plac?

K.T. - Ai să rîzi, dar nu prea bem...

R. - Ținînd cont că sînteți șase băieți
în trupă, ați mers vreodată "in corpore" la
femei?

K.T. - Ha, ha! Nu facem sex în grup!
Fiecare e pe cont propriu...

R. - Chiar și Aniela?

K.T. - (Risete generale). Nu fii indiscret!

R. - În final, ce transmiteți cititorilor
V.P.R. și fanilor voștri?

K.T. - Le mulțumim tuturor pentru
încurajări, sprijin și pentru casetele
cumpărate. Le dorim să asculte în România
cît mai multe trupe bune. Nu sînt gelos pe
nimeni și vreau ca rockul din această țară să
fie cu adevărat competițional.

G. Gomboș

VIVO LIVE ROCK NIGHT

București, Sala Polivalentă, 13-14 mai 1995 (II)

Ora 0.20: Paul Nancă anunță momentul mult așteptat de cea mai mare parte a

anunță și faptul că în scurt timp va avea loc marea tombolă. Ora 3.02: Cuibul își începe recitalul. Oboseala se

spectatori au părăsit sala în timpul recitalului **Cuibul**, deoarece, la ora 3.15

Floare Albastră

instaleze deja în rândul
spectatorilor. Oricum,
muzica celor de la
Cuibul a fost bine
primită și apreciată. Ei
au reușit să surprindă
plăcut publicul. Au
interpretat 10 piese:
"Doink Rock 'N' Roll",
"Funk It", "Black &
White", "Horn"
"Silence", "We'll
Piss", "Frumoasa
mea", "Mammy, Where
Is Daddy?" (preluare
după **Red Hot Chili
Peppers**), "Na-
Conomine" și "Break
The Branches, Break
The Sticks" (titlul
primului lor album).
Destul de mulți

Cuibul

mai trezească. Cele trei piese au fost: "Welcome", "Born To Be Wild" și "Scrap Metal". Ora 4.40: Timișorenii de la **Neurotica** își încep recitalul. Reacție pozitivă a publicului, trezit ca prin minune. **Neurotica** a cântat timp de 35 de minute: "The Risk", "Sorry", "Evil Eyes", "Malady (Samba Trash)", "God Save Me" și "Forget It". **Bloodbath**, cei patru belgrădeni prezenți pentru a doua oară în România (prima dată în 1993, la Festivalul **Dracula**, desfășurat la Brașov) au fost bine primiți de publicul de la Polivalentă. Ora 5.24: **Bloodbath** demarează în forță. Au cântat timp de 45 de minute: "Frozen Emotions", "Psychopathic Nightmare", "Tunnels Of Pleasure", "Frustrated", "Crimes Against Femininity", "Dreamless" și, ca un cadou pentru publicul bucureștean, "Seasons In The Abyss" (**Slayer**). Ora 6.09: **Paul Nancă** îi invită în scenă pe **Gabi Gomboș**. Primire nu prea prietenoasă. **Gabi** prezintă următoarea trupă: **Ura De După Ușa**, din Zărnești. Încearcă un dialog cu publicul, din păcate, nu prea reușit. Ora 6.15: **Ura De După Ușa** își intră în rol. Au cântat 25 de minute: "Ura", "Sticlău", "Dilimache", "Ete-te la tine", "Sexualitate" și "Dement". Reacția publicului destul de bună. Ora 6.40: **Pasierea Colibri**. Cei prezenți au uitat de oboseală, participând din plin la show-ul susținut de **Ciocu, Moțu, Mircea și Vladu**. Cu ultimele forte, s-au adunat în

Cargo

spectatorilor. Recitalul trupei **Cargo** (transmis în direct pe TVR 2). Publicul, și mai numeros la acea oră, se avertă către scenă, dar nu au fost probleme care să împiedice transmisia TV. Ora 0.28: **Cargo** demarează în trombă. Au interpretat toate cele 10 piese incluse pe albumul "**Destin**" ("**Chemarea străbunilor**", "**Tepeș**", "**Frunză verde**", "**Ielele**", "**Femeia**", "**Joc necurat**", "**Destin**", "**Spune-mi de ce**", "**Clasa muncitoare**" și "**Astăzi și mâine**"). Publicul era în delir, iar timișorenii n-au scăpat fără un bis: "**Bătăncăda**". **Kempes** îndeamnă la o horă, iar cei din fața scenei nu stau prea mult pe gânduri. Cele mai bune reacții. Publicul de nota 10. Ora 1.35: **Paul Nancă** mulțumește Poliției pentru sprijinul acordat în timpul transmisiei la TV.

Neurotica

faja scenei toți cei aproximativ 400 de tineri care mai rămăseseră în sală. Am asistat la un superb recital, care a durat 40 de minute: "Ploaia care va veni", "Strada Popa Nan", "Dar nu-i nimic, asta e", "Adio, deci pe curînd", "Toți sîntem puțin luați", "Contradicții de familie", "Vinovații fără vină", "Vremuri", "Canarul", "Mugur de fluer", "Andrei Popa".

Ora 7.20: Mafatonul s-a încheiat. **Paul Nancă** mulțumește spectatorilor pentru fidelitate. "La revedere și vă mai așteptăm, prieteni!". Acesta este filmul nopții de 13 spre 14 mai 1995. O competiție în care s-au înfălțuit trupe de toate genurile și vârstele. Sunet bun, lumină de asemenea. Mai vrem!

Valentin Popa-Scurtu

Lansarea albumului are loc pe 8 iunie, ora 15.00 la Big Mamou, urmată de concert.

a început tombola. Au fost puse în joc CD-uri, casete audio, reviste și T-Shiruri. Ora 3.50: **Cuibul** părăsește scena în aplauzele celor citev sute de oameni care rămăseseră în sală. Reacție bunicică. **Paul Nancă** anunță următoarea trupă: **Floare Albastră**. Reacție, de asemenea, nu foarte bună a publicului. Mulți dormeau pe te miri unde. Ora 3.58: **Floare Albastră** își începe recitalul. Au cîntat timp de 17 minute: "Path To Initiation", "Coming Out Of The Maze", "Home At Conte Dracula", "Joy's Truck Driver" și "Bosnia Peace Project". Ora 4.17: **Andrei Codrescu (Gașca)** anunță intrarea în scenă a trupei **Aquila**. Ora 4.21: Reacție ceva mai bună a publicului, care începe să se

Bloodbath

**Un bilet la Rockmania
pentru cea mai frumoasă
poveste inspirată de
fotoghicitoarea 2.**

CONSIDERAȚII GENERALE (SI PERSONALE)

Fise tehnice

12. **CARGO** (Timișoara)
Stil: hard'n'heavy progresiv,
melodic și experimental
Componența: Ovidiu "Kempes"
Ioncu (v), Adrian Bărar (c/v),
Cristian Pup (k), Ramon
Radoslav (b/v/vioară), Tavi
Piliad (t)

Calificativ: ●●●●1/2
13. **COMPACT** (Cluj)
Stil: pop-rock/A.O.R.
Componenta: Mircea Rusu (v),
Constantin Cămărășan (c/v),
Ciprian Mateian (c/v), Gabi
Ghiță (k), Robert Cosma (b),
Robert Banto (t)
Calificativ: ●●●

14. CUIBUL (Chişinău)
 Stil: grunge experimental
 Componenta: Igor Dinga (c/v),
 Igor Coşolean (sax/c. acustică),
 Adrian Boico(b), Vadim Tichisanu (t),
 Veceslav Gorgan (trombon/b),
 Constantin Bostan (trombon),
 Vladimir Ungureanu (trompetă)

Calificativ: ●●●●

15. **FLOARE ALBASTRĂ**
(București)

Stil: rock progresiv cu influențe
power, jazz etc.

Componenta: Petrișor Știrbu
(v/k), Adi Manolovici (c), Val
Crăciunescu (k), Ion Calota
(b), Lucian Coroi (t)

Calificativ: ●●●1/2

16. **AQUILA** (București)
Stil: hard'n'heavy
Componenta: Leo Gherasim
(v), Relu Iliuță (c), Nini Cristina
(k), Andy Savastre (b), Mihai-
Dan Anghel (t)
Calificativ: ●●●1/2

17. **NEUROTICA** (Timișoara)
Stil: techno thrash
Componenta: Horea Crișovan
(c), Cristian Georgevici (c),
Mihai Breazu (v/b), Florin
Cvașa (f)
Calificativ: ●●●●

18. **BLOODBATH** (Iugoslavia)
Stil: techno deathrash experimental
Componenta: Stanimir Lukic
(c), Nemanja Kojic (c), Damjan
Petrovic (b/v), Alexander
Petrovic (t)

Calificativ: ●●●●●
19. **URA DE DUPĂ UȘĂ**
(Zărnești)
Stil: național hardcore
Componenta: Cuki Ghermar
(c), Radu Adrian (v/b)
Costache Ion (v/t)

Calificativ: ●●●●
20. **PASAREA COLIBRI**
(București)
Stil: impecabil
Componenta (absolut necunoscuți): Mircea B., Vali K. Florian P., Mircea V.
Calificativ: maxim (până la defectarea sculelor)

■ Punctele "vrea" să zică așa

- – lăsați-vă de meserie
 ●● – ca "hobby" merge
 ●●● – am venit, ne-am montat, am cîntat
 ●●●● – da' tataie, suntem chiar buni
 ●●●●● – eroii "etapei".
Bastani!

Gabi Gombos

P.S.: Pentru cei care s-au supărat, punem la dispoziție un șir de bile pentru a-și completa nota evoluției din seara de 13-14 mai

•••••

Pe 15 iunie, la Muzica

PAȘAREA COLIBRI...
"ÎN CĂUTAREA CUIBULUI
PIERDUT"

Primul disc, de fapt primul C.D. al grupului Pasărea Colibri va fi lansat joi, 15 iunie, la ora 14,00, la magazinul Muzica. Un C.D. înregistrat în România, procesat și presat în S.U.A. Producător: Blue Ridge International.

Despre cea ce înseamnă Pasărea Colibri, despre ceea ce înseamnă acest prim disc, precum și viitoarele, am aflat, într-o discuție de 15 minute cu Florian Pittiș, la "Carul cu bere".

"Pasărea Colibri nu este o formație. E un concept de

Rep.: Mulți au spus că acest grup e o joacă, un moft de moment, fără o viață prea lungă. Și, totuși, au trecut ceva ani de când sînteți împreună, dovedind că un astfel de grup rezistă în timp.

F.P.: Cum să nu reziste în timp? Cum să nu reziste atîta vreme cît toate melodiile noastre, implicit cele de pe acest disc sînt slagăre? Discul e o colecție de succese. La urma urmei, de ce să ne mințim, este vorba despre un Greatest Hits. Eu mă plictisesc repede de ceea ce fac și sînt întotdeauna

spectacol. E vorba despre niște recitaluri individuale, cuplate, în care ceilalți fac participări. Încă nu avem muzică de formație. Sîntem, deci, un concept. Și pentru că sîntem și cu picioarele pe Pămînt, cum nu visăm chiar întotdeauna, ideea noastră este de a scoate discuri cu muzică numai și numai din concert. Primul din această serie este cel pe care-l vom lansa joi. Concertul a avut loc anul trecut, la începutul Campionatului Mondial de Fotbal, în fața unui public de 200 de persoane, la Migas."

Rep.: Spuneai că "încă" nu aveți muzica voastră...

F.P.: Poate, cu timpul, vom reuși să scoatem și piese strict ale grupului Pasărea Colibri. Da, să dea Dumnezeu să naștem și piese ale noastre, ale celor patru.

Rep.: Pasărea Colibri este alcătuită din patru individualități foarte puternice...

F.P.: Aceasta este și nenorocirea, dar și marea existenței noastre. Sîntem patru personalități clare, fiecare component al acestui grup are cel puțin o altă activitate. Acest disc și Pasărea Colibri nu înseamnă altceva decît bucuria artistică a comunicării prin artă, într-un moment în care ne aflăm, cel puțin trei, împreună. Numai așa se poate numi Pasărea Colibri, cînd sîntem trei, adică jumătate plus unu. Știi, noi nu am repetat niciodată nimic. Cînd se începe o participare la un concert nici înainte de a intra pe scenă nu știm ce o să cîntăm. Ne mulțumim după ceea ce se întîmplă în sală. Acolo simțim pulsul. Nu venim cu minciuna pregătită de acasă, ci ne mințim frumos acolo, împreună. Și mai presus de toate, neavînd o viață normală de formație, înseamnă că imediat cum s-a terminat un concert, cel puțin unul dintre noi trebuie să plece acasă, pentru că are altceva de făcut, așa că nu avem niciodată timp să ne înjurăm că nu a ieșit bine. Astea sînt dezavantajele, dar, în același timp, și avantajele grupului numit Pasărea Colibri.

nemulțumit de ceea ce am făcut. Nu-mi ascult niciodată emisiunile, înregistrările, nu mă uit la filmele sau piesele în care am jucat. Ei bine, de acest disc, deși l-am ascultat și reascultat de multe ori, nu m-am plictisit.

Rep.: Cum a fost alcătuit repertoriul pentru concertul de la Migas și, deci, pentru acest disc, am priceput. Înțeleg că intenționați să mai scoateți și altele, pentru care nu vă puteți prezenta cu același repertoriu. Cum se va proceda? Veți include în continuare piese din repertoriul fiecăruia, va compune fiecare pentru el, urmînd ca apoi să fie preluate?

F.P.: Dacă te uiți la activitatea noastră de pînă acum constăți că sînt mai multe căi de alcătuire a repertoriului. Chiar și discul, nu degeaba se numește "În căutarea cuibului pierdut". Este o întoarcere în timp, la izvorul cu apă vie. În primul rînd sînt piesele de succes individuale, apoi o repunere în circuit a unor slagăre din repertoriul altora, așa cum s-a întîmplat și pe "Nu trîntești ușa", cu piesele lui Doru Liviu Zaharia. În al treilea rînd e vorba de punerea în circulație, în România, a unor mari cîntece internaționale, a căror semnificație nu este cunoscută de toată lumea, traduceri ale textelor Dylan, de exemplu. Toate acestea căi vor continua, fiecare va scoate alte piese din repertoriul său, vom găsi, deja avem, slagăre folk, rock, la care nu există înregistrări audio, lumea cunoscîndu-le, eventual, doar din auzite. Avem material pentru încă trei discuri. Știm și cum se vor numi, dar titlurile le vom deconspira la timpul potrivit. În rest, fiecare e liber și chiar e obligat să scoată discuri individuale.

Rep.: Există vreun lider al grupului?

F.P.: Sigur: Dumnezeu și publicul. În rest nimeni nu hotărăște nimic. Noi nu sîntem o formație normală, noi sîntem o chestie închipuită de Dumnezeu. Din întîmplare ne-am născut, din întîmplare cîntăm și vom dura atît cît va vrea Dumnezeu.

Orlanda Deladi

Un "disc de aur" pentru Mirabela Dauer

24 mai, ora 14,00. Magazinul Yamaha - invadat de fani, reporteri, fotoreporteri, prieteni, artiști. Are loc lansarea discului de succese al Mirabelei Dauer. Atunci cînd a ales ca loc al lansării magazinul Yamaha nu știa cine este directorul magazinului. Doar cu două zile înaintea evenimentului a aflat că dl. Popescu a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai "tăticului" ei, omul pe care Mirabela l-a iubit cel mai mult, cel care a crezut cel mai mult în ea, încurajînd-o să cînte. "Poate că așa a vrut Dumnezeu", spune Mirabela. "Ca după atîția ani să-l reîntîlnesc pe nea Picu. Să mai pot

discuta cu cineva despre tata." Au discutat, au depănat amintiri.

Primele momente ale lansării decurg normal. Dl. Grigore Petreanu povestește cum a luat naștere acest "Best Of" și ne mai spune că atunci cînd căuta în arhive, a descoperit că trei dintre discurile Mirabelei, apărute în perioada '80-'89, s-au vîndut în 600.000 de exemplare. Adăugînd și numărul celorlalte discuri (pînă acum fiind editate 13), Mirabela ar fi meritat pe deplin să i se acorde «Discul de Aur». Dar atunci nu a fost posibil, din cauza politicii vremii. Și, spre surprinderea totală a Mirabelei, dl. Petreanu anunță: "Pentru a repara această nedreptate, astăzi Casa de discuri Electrecord îi acordă Mirabelei Dauer, pentru întreaga activitate discografică, Discul de Aur."

Toate privirile sînt ațintite asupra Mirabelei. Emoția, bucuria, nu mai pot fi ascunse. S-au strîns prea multe pentru un suflet, pentru un om care și-a dedicat viața scenei, chiar și atunci cînd această dăruire a fost folosită de unii ca armă împotriva ei. Îmi amintesc că am întrebă-o odată de unde vine această dorință a ei de a cînta, cum reușește să transmită atît

de mult prin fiecare piesă, prin fiecare interpretare. "Din durere", mi-a spus. Și totuși, de cîte ori ne-am întîlnit era cu zîmbetul pe buze, gata să-și spună mereu: "E bine, e bine". Acum însă, lacrimile se rostogolesc pe obraji. Sînt lacrimi de bucurie. Am putea spune (folosind titlurile pieselor de pe L.P.) că după atîta "Însingurare" și "Noaptea albe de dor", "Într-o noapte de mai", cineva s-a gîndit că "Morărița", care ani de zile a "tors" cu glasul ei atîtea cîntece de succes, nici unul pe placul vreunui juriu de la "Mamaia", merită pe drept un premiu. Spunînd celor care o iubesc "Bine te-am găsit" și un "Mulțumesc (nu doar) iubită mamă!", ci și iubite public, iubii prieteni (au venit să fie alături de Mirabela: Dan Spătaru, Corina Chiriac, Ștefan Hrușcă, George Târnea, Marina Florea, Marcel Dragomir, Gabriel Dorobanțu, Marin Moraru), Mirabela Dauer a promis ca în toamnă să lanseze un alt disc, cu piese noi, al cărui titlu va fi "Dacă nu te-ai iubi".

Orlanda Deladi

P.S. Și pentru că pe 9 iunie Mirabela Dauer își aniversază ziua de naștere, colectivul V.P.R. îi urează "La mulți ani!"

La Lahti, juriul
regretă decizia!

Duminică, ora 17,00 Laura Stoica, s-a întors de la Lahti, din Finlanda, unde sîmbătă seara a avut loc "Midnight Sun Song Festival" și unde, printre cele zece țări participante, s-a aflat și România. Faptul că am putut fi prezenți la acest concurs s-a datorat Televiziunii Române. Din păcate, sorții au decis ca Laura Stoica să nu urce pe podiumul premianților, dar să ocupe, după punctaj, locul patru, lipsindu-i doar puțin pentru Premiul III. Aceasta a revenit indoneziencelor AB Three (au participat și la "Cerbul '94"). Premiul II l-a luat Finlanda, țara organizatoare, prin Taikapeili, iar Premiul I a revenit tot unei foste participante la "Cerbul de Aur '94" - Antonella Arancia, din Italia. Tot ea a cîștigat și Premiul pentru cea mai bună orchestrare a unei

Laura Stoica și Sanda Cepraga

piese finlandeze. S-a mai acordat și Premiul FIDOF, el revenindu-i lui Elvin, nimeni altul decît baiatul lui Ricky Dandel.

"După concurs", îmi povestește Laura în mașină, în timp ce ne întorceam de la aeroport, "au venit la mine cîțiva dintre membrii juriului să mă felicite pentru prestație și să-și exprime regretul că nu am cîștigat, pentru că meritam". La primul am tăcut. Și la al doilea la fel. Pe al treilea însă l-am întrebă: "Dumneavoastră nu ați făcut parte din juriu? Atunci de ce vă pare rău că nu mi-ați dat premiul?" Nu poți cîștiga toate concursurile. Uneori, mai și pierzi.

Laura e o ambițioasă. Va participa și la altele. "Cu fiecare competiție înveți mai mult, cîștigi experiență, cunoști oameni noi. Am avut emoții mari. Dar doamna Alexandra Cepraga, care m-a însoțit din partea T.V.R., a fost tot timpul alături de mine. Nu doar că m-a încurajat, dar s-a ocupat efectiv ca sunetul și absolut totul să fie pe cît se putea perfect. S-a dus în car, a stat de vorbă cu inginerii de sunet, a asistat la toate repetițiile. Am avut și un mic necaz. La piesa finlandeză ("I'm Gonna Win This Time"), partiturile nu erau bune, spuneau cei din orchestră, așa că au trebuit refăcute". Dincolo însă de acest aspect, Laura a apreciat organizarea, căldura cu care au fost primiți concurenții. Și... "am văzut pentru prima dată în viața mea nopțile albe. E extraordinar".

"Îmi vei lipsi"
- rămîne o...
retrospectivă

Virgil Popescu

De o săptămînă, la magazinele Muzica și Yamaha se găsește caseta "Îmi vei lipsi", care cuprinde 12 piese semnate de Virgil Popescu și interpretate de Oana Sirbu. Și pentru că, din dorința compozitorului, nu a avut loc nici o lansare, am considerat necesară o discuție cu Virgil Popescu.

Rep.: De ce ai refuzat o lansare, așa cum se obișnuiește în ultima perioadă?

V.P.: "Îmi vei lipsi" este o retrospectivă. Sînt piese vechi. Nu-mi place să lansez ceva vechi.

Rep.: "Îmi vei lipsi" e un titlu care poate da naștere multor interpretări. Prin această casetă vrei să pui un punct sau ea reprezintă un prag care delimitează o perioadă de altă?

V.P.: Poate fi interpretată și așa. Adevărul este că am dorit prin această apariție discografică să repar o nedreptate făcută unor piese, care nu au fost incluse pe vreun disc și nici nu s-au bucurat de prea multă difuzare pe posturile de radio. Pe de altă parte, astfel se încheie și întreaga creație a mea pentru Oana de pînă acum. Și mi se pare normal ca cei care îndrăgesc muzica mea și sînt admiratorii Oanei să aibă în colecția lor și aceste piese. Oricum, este ultimul lucru de acest gen pe care-l fac. Adică, să adun piese făcute în perioade diferite, înregistrate în studiouri diferite. Diferența de calitate a imprimării este prea mare și, din punct de vedere profesional, mă deranjează. De acum înainte voi gândi materialul pentru un disc sau casetă ca o concepție unitară, nu doar din punct de vedere al compoziției, ci și al soundului. Îmi doresc ca înregistrările să fie făcute, pe cît posibil, în același studio, piesele să fie compuse în același an, pentru că tehnica se schimbă de la an la an.

Rep.: Și starea de spirit...

V.P.: Nu neapărat. Temperament, ardere am de cînd mă știu. Poate fi vorba despre un anumit nivel, de o evoluție profesională.

Rep.: N-am lămurit încă problema titlului. Și chiar și a pozei de pe casetă.

V.P.: Poza este făcută în urmă cu șase ani. Ea punctează una dintre cele mai frumoase perioade din viața mea. Ei bine, această perioadă, cu toate bucuriile și minunățiile ei, îmi va lipsi. Nu mă refer la o anumită persoană, ci la perioada ca un tot. "Îmi vei lipsi" este și titlul unei piese la care eu țin foarte mult.

Rep.: Nu te-ai gîndit cumva că speculînd puțin situația, prin acest titlu, urmărești și un aspect comercial.

V.P.: Nul! Întotdeauna am considerat că aspectul comercial, dacă atunci cînd lucrezi la ceva te ghidezi după acest aspect, afectează calitatea valorii. Am preferat ca partea comercială să fie pe ultimul plan. Mie-mi place piesa. E ceva deosebit. Cu mulți ani în urmă, atunci cînd am ascultat "Yesterday" al Beatlesilor mi-am propus să compun și eu o piesă în care să nu folosesc tobe, secția ritmică. Și am realizat acest cîntec cu o orchestră de cameră. Cred că e ceva deosebit față de ceea ce fac eu de regulă.

Rep.: Cine a produs această casetă?

V.P.: Eu. Firma VIVO a multiplicat-o și are exclusivitate pentru distribuție. De fapt și la celelalte apariții discografice tot eu am fost producător. Ce înseamnă producător? Să plătești compozitorul, orchestratorul, textierul, interpretul, studioul... Ei bine, și la celelalte tot eu le-am plătit pe toate, dar pe coperte au apărut ca producător X sau Y... Cei de la VIVO mi se par oameni serioși. Bine, și ceilalți cu care am colaborat mi s-au părut serioși la început. În final, m-am simțit umilit. Pentru nici una dintre cele trei apariții discografice, nici pentru cea cu Mar Music Production, nici pentru cea cu Trustul Expres sau pentru cea cu Eurostar eu nu am primit nici mîcar un leu, deși produsele s-au vîndut. Sper ca de această dată să fie altfel.

(Va urma)

Orlanda Deladi

Blues, rock și consens

După autograful din numărul trecut ar fi cazul să lămurim ultimul cuvânt (cam des folosit de politicieni) din titlu. Am văzut rînduri întregi de scaune ocupate de artiști români care după spectacolul din 21 mai și-au exprimat entuziasmul fără rezerve. ♦ **Cristi Minculescu** a stat lângă Dan Bittman și i-am zărit lacrimi în ochi la recitalul lui Rodgers. ♦ **Teo Peter, Lelu Vasilescu, Aurel Mitran** stăteau alături. **Alexandru Andrieș, Mircea Baniciu, Florin Ochescu, Loredana Groza, Laura Stoica, Florin Ionescu, Madalina Manole și Șerban Georgescu, Cristina Andrei și Manuel Savu, Berti Barbera, A.G. Weinberger, Ioan Gyuri Pascu, Daniel Petre, Dan Iliescu** și mulți alții au întinerit brusc cu cîțiva ani de bucurie. ♦ Recitalul lui **Eugen Mihaescu & Axa Band** a plăcut, deși se simțea nerăbdarea plutind în sală. Sală care n-a fost arhiplină cum ar fi fost normal. Trupa lui Eugen a muncit mult pentru această ieșire și merită tot respectul. Am auzit unele observații privind poziția "cam bătrînească" a echipei pe scenă. Adică s-a stat pe scaune, în timp ce **Akkerman**, la anii lui, a cîntat în picioare! N-aș lua în considerare o astfel de părere. Poate unele piese au avut lungime, dar talentul de melodist al liderului și autorului a ajutat trecerea rampei. Nu-i ușor să transmiți fără cuvinte, cînd nu ești un **Akkerman, Kitaro, Pat Metheny** sau mai știu eu cine. Categorie, proiectul lui Eugen e de viitor. Poate se decide și la o trupă stabilă, pentru că supralicitarea lui **Iulian Vrabete** nu-i face bine nici măcar valorosului basist de la Holograf. ♦ **Jan Akkerman** i-a surprins pe mulți care, în mod declarat, veniseră

de noi și ascultați-l. Veți simți cum omul transmite. Și asta-i totul! ♦ Dacă la sunet au fost mici probleme, nu mai contează. Important e să le mulțumim încă o dată celor care au pus banul, riscînd să nu aibă nici o satisfacție: **Marlboro Music, Sfinx Experience și Joey De Alvare!** De

cîștigat n-au cîștigat nimic, dar satisfacția unui public fericit o au. Așadar, putem spera la noi surprize care să ne aducă istoria rockului la București.

pentru **Paul Rodgers**. Unii nu știu mai mult decît **Hocus Pocus** din perioada **Focus**, alții nici atât. Omul care a creat atîtea hituri în Olanda și în lume părea rece și închis. A avut și unele iritări tehnice care s-au remediat din mers. Ne-a arătat cum un mare chitarist poate cînta orice, fiind susținut de instrumentiști foarte tineri, dar de mare valoare, care urmăreau cu coada ochiului fiecare gest al maestrului. ♦ Treptat, reacția unei săli avizate l-a făcut pe **Akkerman** să fie mai relaxat și de acolo totul a curs firesc spre bisurile cerute și de cei care nu s'obișnuiseră cu muzica instrumentală. Reprogramarea pe TVR a recitalului ar face mult bine atât telespectatorilor, cît și actualilor și viitorilor chitariști. Nu-i destul să citești sau să scrii despre o mare personalitate muzicală, ești obligat s-o asculți! ♦ Momentul **Rodgers** a ridicat lumea în picioare și, doar din dorința de a se menține în coordonatele civilizației, n-a rămas așa pînă la finalul showului. Chiar dacă a recunoscut din prima clipă că are o trupă "virgină" s-au găsit destui care să-i descopere acest defect. Ce contați tipii adunați pe scenă cînd aveam în față una dintre cele mai strălucite voci din istoria rockului. Un personaj charismatic 100% care a prins sala din prima și n-a lăsat-o pînă acum. Pentru că despre **Paul Rodgers** se vorbește și azi, la peste 15 zile după concert. Normal că a cîntat de toate, normal că ne-am regăsit tinerețea (cei de peste 40, cu siguranță), normal că le-a fermecat pe domnițele din sală, normal că ne-a demonstrat cît de tînăr rămîi dacă trăiești cu muzica în tine. Nu mai enumer melodii, ci vă sugerez să puneți mina pe casetele cu **Free, Bad Company, The Firm** sau recente apariții pe cont propriu ale lui **Paul Rodgers**. Uitați-vă la fotografiile publicate

IMPRESII

Octav Teodorescu (Octave):

"Chiar dacă **Paul Rodgers** ar fi cîntat numai o piesă, m-aș fi dus să-l văd cu orice preț. Personal, îl iubesc foarte mult. Cu muzica lui **Akkerman** am mai puține tangențe. Sunetul însă ar fi putut să fie ceva mai bun. Oricum, **Paul Rodgers** a fost extraordinar. Despre cele trei seri de blues, numai cuvinte de laudă. Cred că aș fi pierdut mult dacă aș fi lipsit. Chiar dacă în primele două seri publicul n-a fost prea numeros, a fost cel care trebuia. Au fost niște seri de neuitat pentru cei care iubesc muzica adevărată. Despre **John Mayall** nu pot să spun decît că a fost fenomenal. Am avut ceva de învățat din acest festival".

Emil Viciu (Sarmalele Reci):

"Eu sînt cel mai mare fan al lui **Akkerman** care există în țara asta. Pentru mine a fost cea mai fericită zi pe plan muzical. După ce l-am ascultat pe **Akkerman, Paul Rodgers** n-a mai fost un șoc pentru mine. Trebuie să recunosc faptul că este un mare solist vocal dar, vorba lui **Akkerman**, să cînti blues toată viața este o plictiseală teribilă. **Jan Akkerman** a fost senzațional, iar **Rodgers** de asemenea, chiar dacă mie mi-a plăcut mai puțin".

Pe de altă parte, **John Mayall** este un tip care a privit cu atîta profesionalism ceea ce a făcut, încît a reușit să evite timp de două ore, cît a durat recitalul său, plictiseala formulei clasice de blues. A căutat permanent melodia, ceea ce a făcut ca recitalul să fie foarte personal și foarte atipic pentru muzica blues în general. Celelalte seri au fost foarte bune și ele. M-a impresionat foarte mult danezul **Kenn Lending**, un chitarist de o mare acuratețe. Despre **John Mayall** numai superlative. Mă tot gîndesc cum am să liu eu la vîrsta lui".

Jimi El Lako (Nightlosers):

"Sincer, din partea lui **Akkerman** mă așteptam la mai mult. Oricum, jos palaria! În schimb, **Paul Rodgers** mi-a plăcut la nebunie. Sunetul însă n-a fost foarte bun".

din Chicago este adepta variației. ♦ **La Bouche** sînt **Melanie Thornton** (27 de ani) și **Lane McCray** (33). **Melanie** a studiat la Universitatea din Georgia, susținînd în timpul liber concerte cu trupa sa, **Danger Zone**. În 1992 a început să cînte în baruri acompaniată la pian de unchiul ei. Astfel a intrat în legătură cu o serie de muzicieni, fondind trupa **Groovin Affairs**. **Lane** a fost mereu un pasionat de muzică. A urmat și cursuri de dans. În 1988 a fost ales (dintre 350 de candidați) pentru un program al tinerelor talente organizat de aviația americană. Pînă în 1993 a susținut turnee, iar cînd a aflat că **Groovin Affairs** caută solist s-a prezentat la probe. Cu succes. Apoi producătorii **Ulli Brenner** și **Amir Saraf** au abordat-o pe **Melanie** oferindu-i un contract, dar i-au cerut să vină și cu un rapper. **Lane** a demisionat din armată și acum declară că are tot ce-și dorea. **Melanie** însă visează să devină celebră ca **Whitney Houston**. "Sweet Dreams"...? M.B.

PAUL RODGERS:

"Muzica este un antidot împotriva urii"

Cum e să cînti într-o țară în care n-ai mai fost și despre al cărei public nu știi nimic? Ți-a fost frică?

O, da, bineînțeles! Dar să știți că întotdeauna simți cu ce fel de public am de-a face... Cînd publicul e cald și receptiv, cum a fost în seara asta, totul merge excelent... Dar se simte de la început ce atmosferă e. E ca și cînd te-ai duce la o petrecere, imediat îți dai seama cum stă treaba. La spectacolele noastre oamenii vin să se simtă bine, să asculte muzică, să se distreze, deci, în general, atmosfera e bună!

Aici în România ai reușit de minune să stabilești relația cu publicul, să comunici cu el! Așa se-nîmplă peste tot pe unde mergi? Cum faci?

Chestia asta, trebuie să recunosc, am învățat-o privindu-i pe băieții de aur ai bluesului... Asta e și unul din motivele pentru care am vrut să fac un tribut **Muddy Waters**. I-am ascultat albumele și mi-au plăcut la nebunie... Cînd l-am văzut în concert, m-așteptam să cînte la fel ca pe disc. Dar el a făcut mult mai mult decît aș fi dat viața muzicii! A făcut din acel concert un eveniment la care publicul a fost implicat pe deplin! M-a cucerit, realmente! Și mi-am zis "Așa se face treaba!"

Pe urmă, am lucrat cu **Buddy Guy**, am fost într-un fel elevul lui, în ceea ce privește relația cu publicul. Era uimitor modul în care reușea să-i antreneze pe oameni! E o întreagă vrăjitorie la mijloc! Eu încă învăț, în direcția asta! E destul de greu să-i faci pe oameni să participe, cumva, la ceea ce faci tu acolo, pe scenă, iar eu caut mereu noi moduri prin care să reușesc acest lucru!

Luminița Anghel, la apogeul fericirii: l-a cunoscut pe marele Paul datorită iubitului ei, Joey De Alvare (care recent a împlinit 33 de ani)

Te-a surprins faptul că oamenii din sală cunoșteau și piesele tale mai vechi?

Da, foarte mult. Și plăcut, bineînțeles. Nouă ne-a venit de curînd ideea de a porni din nou în turneu prin cluburile de blues și asta s-a dovedit a fi un lucru foarte interesant. Voiam să scîlpăm de locurile mari, de stadioane, fiindcă în astfel de concerte era foarte greu să comunici cu publicul. Revenirea la concertele de club m-a revitalizat... Am cîntat, de exemplu, într-un club din Los Angeles și una din piese a fost "Bad Company". Închipuiește-ți că știau fiecare cuvînt! Nu-mi venea să cred, mai ales că versurile nu sînt chiar simple, de gen "Alright now", sau alte chestii!

Cum te simți cînd înlînești oameni pentru care muzica ta e ca un curs, iar tu, ca

Interviu în exclusivitate

un profesor? Chiar ieri te-ai întîlnit cu unul din ei, și mai sînt muzicieni în România, care te "studiază" de 20 de ani!

Vorbești de **Cristi (Minculescu)**? Ce să spun, evident că m-a bucurat întîlnirea cu el. E minunat atunci cînd cineva apreciază ceea ce faci... Dar nu asta e lucrul cel mai important, faptul că eu am pe cineva drept model sau că altcineva mă are ca model pe mine. Esențial e ca muzica să-i apropie pe oameni, să-i împrietenească, să-i ajute să comunice unii cu alții! E vorba de dragostea dintre oameni! Prea e multă ură, prea sînt multe războaie pe lumea asta! Cred că muzica e un antidot. Și cu cît sînt mai mulți cei care-l "produc", cu atît e mai bine!

Bad Company a mers mai departe fără tine, deși oamenii fac mereu legătura între numele tău și cel al trupei. Ce spui de asta?

Mi-au cerut și le-am dat permisiunea de a folosi în continuare numele. Chiar mă bucur că au acest nume și acum. Nu mă bucur prea mult faptul că oamenii asociază încă numele meu cu cel al vechii trupe, dar n-am ce face, asta e! Ceea ce vreau eu să fac este să mă impun în fața oamenilor prin mine însumi, cu propriile mele piese. Trebuie ca ei să ajungă să știe faptul că, acum, eu îmi scriu piesele și tot eu le și cînt.

Pregătești un album?

Sigur, am foarte multe cîntece noi și vreau să le cînt!

Asta înseamnă că renunți la "tributes"?

Nu, o să fac și asta din cînd în cînd, atunci cînd am timp. Din cîte știu, aveți un tribut **Hendrix** aici, în România. Discutam posibilitatea de a participa și noi... Le datorăm respect acestor monștri sacri ai chitarei... De exemplu, lui **Hendrix**! Nu e chitarist care să nu fi fost influențat de el!

Tu cum ți-ai ales chitariștii pentru trupă? În funcție de abilitățile lor tehnice, dar nu numai atât. Trebuie ca omul să aibă "feeling", mai bine-zis, să simtă ca mine. Numai așa putem stabili o relație pe care s-o exploatăm și s-o îmbogățim, pe plan muzical. Deci, pe lîngă faptul că trebuie să fie niște muzicieni inteligenți, complecși, e necesar să fim pe aceeași undă!

Închei aici, deși ar mai fi multe de întregat, rugîndu-te să adresezi un salut cititorilor **Vox Pop & Rock**, în special, și oamenilor de muzică din România, în general!

Of, tare-i greu... Ce să le doresc? Cred că am să le spun ceea ce-mi spun mie întotdeauna: "Indiferent de ceea ce se-nîmplă, continuă să crezi în tine, nu te da bătut, mergi mai departe. Veți vedea că o să-ajungi unde ți-ai dorit!"

Interviu realizat de **Andrei Partoș**

DER MUSIKMARKT

(6 iunie)

■ Coperta revistei germane îi revine lui **Michael Jackson**. ■ Noul album **Sandra**, **Fading Shades** își începe campania promoțională. Primul single este **Nights In White Satin**. ■ Albume propuse de specialiștii revistei: **P.U.L.S.E.** - **Pink Floyd**, **Dysfunktional** - **Dokken**, **Blues For Greeny** - **Gary Moore**, **Natural Mystic** - **Bob Marley**, **Sea Of Light** - **Uriah Heep** ș.a. ■ Albumul de debut **La Bouche**, **Sweet Dreams** (include și noul hit **Fallin' In Love**), se pregătește să rupă piața muzicii de dans. ■ **Jermaine Jackson** reapare pe un maxi CD alături de **Theresa Rhodes**. "Save Tomorrow" este scos de **Dusty Records** și pus în circulație de **Fun Music Promotion**. ■ Oferta casei **ZYX** e de mare interes pentru D.J.-ii estivali: **Whigfield**, **Gangsta Hip-Hop Vol 3**, **Toto Cutugno** (**Voglio Andare Vivere In Campagna**), **Jungle Fever Vol 2** ș.a. ■ Noul single **Masterboy** este **Generation Of Love** și a ieșit la **Polydor** zilele acestea. ■ Slăgărul german revine prin **Andy Borg**, **Claudia Jung**, **Mixed Emotions**, **Andreas Martin** sau **Klaus Lage**. ■ În topul revistei, în frunte se

afală **Die Doofen**, **Take That** (albumul **Nobody Else**), **Die Schumpfe** (**Tekno ist cool** - Voi 1), **Urcă Sophie B. Hawkins** cu **Whaler** (54), **Terence Trent D'Arby** (58), **White Zombie** (68), **Al Bano & Romina Power** (72), **My Dying Bride** (**The Angel & Dark River**, pe 87) și **Barry White** (**The Icon Is Love**, pe 91). La Singles primele clasate: **La Bouche**, **Mark On**, **Take That**, **20 Fingers & Roula**, **Dune** (**Hardcore Vibes**). Alte melodii (scoase pe single) cu șanse de top: **This Time** - **Curtis Stigers**, **Friends** - **Scoter**, **Human Nature** - **Madonna**, **There Is A Party** - **D.J. Bobo**, **Roses Are Red** - **The Kelly Family**, **Papa Perche** - **Zucchero**, **Milkman's Son** - **Ugly Kid Joe**, **Breakin' Down** - **Skid Row**, **Wan Too!** - **Doop**, **Hakuna Matata** - **Jimmy Cliff & Lebo M.** Alte clasamente. În Olanda (**Mega Top 50**) continuă să conducă albumul **Vangelis** urmat de **Andre Rieu** și **Take That**. În Italia, **Take That**, **Giorgia** și **Pino Daniele**. În SUA (**Billboard**) coloana sonoră a filmului **Friday**, **Hootie & The Blowfish** (**Cracked Rear View**), **Live** (**Throwing Copper**) coloana sonoră de la **Forest Gump** și **2Pac** (**Me Against The World**).

DE TOATE

■ În revista **Popcorn** (iunie) topul prezentat de **Philips** (de CD-uri) este dominat de intrările noi: 1. **Back For Good** - **Take That**, 2. **Julia Says** - **Wet Wet Wet**, 3. **The First The Last Eternity** - **Snap**, iar pe locurile 15 și 16 apar **Baby It's You** - **The Beatles**, respectiv **Baby** - **Corona**. ■ **Deon Blue** și **Kyra Pharoa**, cei doi de la **Pharoa** se despărț. Rapperul n-a venit la un concert planificat pentru 29 aprilie, iar a doua zi a cîntat într-o discotecă fără **Kyra**, deși anunțase un recital **Pharoa**! Motiv: destule "divorț"! ■ Piesa de top **Lick It** cu **20 Fingers** o are ca solistă pe blonda **Roula** în locul brunetei **Sandra Gilette**. Piesa cu pricina este înregistrată încă din primăvara anului trecut. Pe albumul **20 Fingers** anunțat pentru luna iulie vor fi prezente ambele soliste. Echipa de producători

Alergînd după John Mayall & The Bluesbreakers

24 mai. Ora 23.35. Concertul John Mayall s-a sfîrșit. M-am grăbit să ajung în culise, pentru a-i lua un interviu "legendar" bluesului britanic.

În primul moment m-a mirat chipul epuizat al lui John Mayall. Și totuși, la cei 61 de ani ai săi, după tot ceea ce a făcut pe scenă, după două ore jumătate de cântat, arăta chiar neașteptat de bine. S-a "dres" repede și s-a întors pe scenă pentru a-și strînge scaunele. Aici îl aștepta o surpriză neplăcută: dispăruse afișul promotional al ultimului său disc, pe care-l lăsase la clape. A privit tăcut și mirat, apoi a renunțat la a mai participa la conferința de presă. A dat doar câteva autografe "seci" și a răspuns... evaziv la câteva întrebări ale reprezentanților presei. Cîteva i-a oferit o sticlă de vin, dar el a refuzat-o amabil, spunînd că nu bea alcool. A declinat, de asemenea, invitația făcută de Cornel Mihalache (paronul de la Big Mamou) de a merge la club după concert. Au mers doar membrii trupei. Îmi pierduseră orice speranță de a mai discuta cu John Mayall. M-am dus la Big Mamou. Aici, "trupeții" de la Bluesbreakers au oferit celor prezenți un jam-session pe cînte, alături de băieții de la Nightlossers, Bert Barbera și Bogdan Stănescu (chitară armonică la Electric Red Roosters). Întîlnirea cu Nelu Straton (de la biroul de presă al festivalului) mi-a readus o undă de optimism. Un scurt interviu cu John Mayall putea fi realizat a doua zi, la hotel, întrucît acesta să plece la aeroport. Întîm, așadar, încă de la ora 10.00, în holul Hotelului Intercontinental. Ghinion! În calculatorul de la recepție nu era înregistrat numărul camerei lui John Mayall, așa că l-am rugat pe Rick Cortes, basistul de la Bluesbreakers, să mă ajute. Rick, profund impresionat de entuziasmul publicului, de căldura cu care eu fost primii, mi-a promis că va vorbi cu Mayall înainte de plecare, la ora 14.00.

Idolul meu este John Mayall

Tot în hol, l-am întîlnit pe Buddy Whittington (chitarist solo). Desi în ultimii ani am avut șansa de a vedea "la lucru" mari chitariști, precum Alvin Lee, Larry Coryell, Steve Howe, Steve Hackett, Michael Schenker, David Gilmour și Martin Barre, trebuie să mărturisesc că evoluția acestui chitarist m-a fascinat chiar de la începutul concertului. Desigur, nu am ratat ocazia de a-l pune câteva întrebări și de a-l împărtăși admirația mea.

Rep.: De cîți ani cânta la chitară?

B.W.: O fac de mult timp. De cînd aveam opt ani, deci dintodeauna. Nici nu știu să fac altceva. De învîntat, am învățat de pe discuri, dar vezi tu, cu o învînt încă în fiecare seară.

Rep.: Care sînt idolii tineretii tale?

B.W.: Păi, chiar John Mayall. Și toți chitariștii care au cântat în Bluesbreakers. Eric Clapton, pe care am avut ocazia să-l întîlnesc, cînd am fost în Germania, acum o lună. După concert am stat de vorbă, ceea ce pentru mine a fost un moment mare. Alții ar fi Billy Gibson de la ZZ Top, Steve Ray Vaughan, John Vaughan, Freddie King, B.B. King și toți tipii ăștia!

Rep.: Din ceea ce ai spus că vezi, să cunoști, ce te-a impresionat în România?

B.W.: Am petrecut aici un timp minunat. A fost ceva special la spectacol. Era ceva grozav în aer. Mi-a plăcut și la acel club de blues, pentru că acolo am cunoscut cîntăreți foarte buni. (Permițarea tonului său m-a convins că n-o spunea din politețe.)

Rep.: Ați sosit la București ieri, cu câteva ore înainte de concert. Ați plecat. Ce ora vă așteaptă?

B.W.: Istanbul. Chiar în seara aceasta avem concert acolo. Va urma o săptămîină de pauză, timp pe care-l voi petrece acasă, cu familia mea. Mi-e dor de nevastă și copii. Apoi vom cînta pe Coasta de Est a Americii.

Rep.: Cum e să cînti cu unul dintre idolii tăi, cu John Mayall?

B.W.: Greu de zis. Eu cîntam prin trupe locale, în Dallas, în Texas. Pentru mine e un pas foarte mare. Să colind lumea, să vin în România și să cînt blues...

Rep.: De cînd cînti cu John Mayall?

B.W.: M-am alăturat trupei în ianuarie 1994. Johnny mă sunase prin septembrie '93. Îl știu pe Coco Montoya?

Rep.: Ce căre a cîntat pe "Wake Up Call"?

B.W.: Da! El cînta la chitară înaintea mea. Cînd el a plecat, Johnny m-a cîntat și după cîteva luni am început să cînt cu el.

Rep.: Bini că ai cîntat pe "Spinning Coin". Spune-mi ceva despre acest album.

B.W.: Conține stiluri diferite. Piesa-titlu e bazată pe country-blues, un stil acustic. Mai sînt și piese care amînesc de începuturile rock'n'roll-ului. E foarte divers.

Rep.: Te-ai face plăcine să revii în România?

B.W.: Da! Dintr-o parte concertele pe care le-am dat, pentru mine acesta a reprezentat punctul culminant. Totodată, a fost unul dintre cele mai bine realizate. Oamenii au fost atât de naturali! O noapte grozavă!

Buddy Whittington e un tip de treabă, amabil și modest. Mi-a pot imagina cu bucurie stînd seara pe un balcon, așezat pe veranda unui ranch, tîndu-mi cu o blîndete copii pe genunchi, bîndu-mi berea, apoi lînd chitară și revîndu-mi mînușile acorduri de blues.

El, Buddy, a fost unul dintre cei care mi-au intervenit pe lîngă Mayall, înlesnindu-mi, în final, interviul.

(continuare în pagina 15)

COCA-COLA SUPER BLUES FESTIVAL - BUCUREȘTI '95

Ce bine că a existat...

Afișul de pe orgă a ajuns pe miini criminale

festivalului. Solistul și liderul formației, Hanno Hoefler are poate vocea cea mai apropiată de sonoritatea tradițională a bluesului negru dintre toți vocaliștii noștri prezenți în festival. Din păcate, obișnuiți cu infirizările consacrate ale festivalurilor de acest gen din București (care, din fericire, au dispărut ca fenomen), am ajuns în sala spre sfîrșitul recitalului, așa că ne vom limita comentariilor privind evoluția "pierzătorilor de nopți" la Sala Palatului, spunînd că, după reacția publicului, ea a fost la înălțimea așteptărilor.

Au urmat Sorin Chifiriu Electric Red Roosters. Al doilea recital al serii ne-a confirmat o impresie mai veche. Și anume că, alături de Sorin Chifiriu, de vocea și chitara sa, nici o personalitate muzicală nu se mai "vede". Și aceasta nu neapărat din cauza decalajului valoric, ci - considerăm - pomină chiar de la concepția pieselor, gîndite pe ideea personalității cu acompaniament. Altfel, un sound modern, piese convingătoare (și în engleză și în română) și senzația pe care am pomenit-o mai demult și în legătură cu festivalul de jazz. Formațiile românești (și aici este vorba aproape de toate) nu reușesc să-și clarifice ideea că un club de blues și jazz este una, iar o scenă de festival este cu totul altceva și nu permite "bîlbe" și o stare de "căutare" continuă.

Un recital "în atmosferă" ne-au oferit White Eagle Blues Band și solista lor, Lily D. Adams (care a înlocuit-o în ultimul moment pe anunțata Sydney Ellis, indisponibilă din motive de boală). White Eagle Blues Band a propus publicului bucureștean un program mixt, cu surprinzătoare treceri de la hituri ale genului, la improvizatii cu dezvoltări inedite (cum a fost aceea inspirată din folclorul african). Altfel, de remarcă faptul că toți instrumentiștii au fost și solisti vocali (am reținut frumoasa culoare de bas profund a bateristului). Și un subiect de meditație. Instrumentiștii mai puțin cunoscuți - luăm ca exemplu chitaristul grupului, al cărui nume nu l-am găsit în program - trebuie să arate ce știu și ce pot pe scenă și nu își pot permite să se lanseze în artificii instrumentale de efect, dar mult mai la îndemînă (cum s-a întîmplat cu o zi înainte cu celebrul Jan Akkerman). Și alți de puțini sînt cei care știu cînta... transpirație ascundea impresiunile solourilor ale respectivului John, chitaristul din White Eagle Blues Band!

A doua seară - surprinzătoare

În deschidere, au cîntat Al-biter Blues Company din Brașov, o formație neobișnuită pentru blues (cu o bogată secțiune de suflători - din păcate,

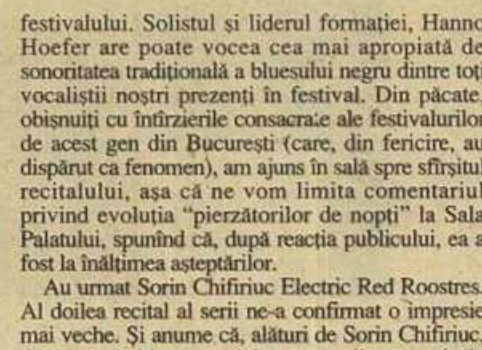
cu totul alte conotații. Saltul valoric al grupurilor românești de blues nu poate fi decât urmare a aceleiași ieșiri din club și a alăturării cu mari formații din lume, care evoluează în același context și în fața aceluiași public. Dacă Bucureștiul are un festival anual de jazz, de ce n-ar avea și unul de blues, mai ales cu aceiași organizatori (TVR și Ministerul Culturii), ceea ce implică o mediatizare adecvată, la nivel național a fenomenului.

Dacă deviza Coca-Cola Is The Music se poate afla și deasupra unui alt festival decât cel de jazz, permanentizarea festivalului Super Blues de la București are toate șansele de a deveni realitate.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat, de fapt, la Sala Palatului, în seriile de 22, 23 și 24 mai, sub genericul Coca-Cola Super Blues Festival - București '95. Un grafic al seriilor festivalului ar evolua între cota obișnuitului (prima seară), aceea a surprinzătorului (a doua seară) și aceea a așteptărilor confirmate (a treia seară).

Prima seară - obișnuită

Au început Nightlossers din Cluj, formație ce a intrat într-o ascensiune foarte rapidă în ultimul timp, numeroasele evoluții în cluburile bucureștene de profil și recenta apariție a albumului Sitting On The Top Of The World făcînd-o cunoscută publicului bucureștean, cu cîteva luni înaintea

Afișul de pe orgă a ajuns pe miini criminale

nevalorificată timbral în mod deosebit, care s-a prezentat la București cu un repertoriu dificil. Ascultîndu-i cu Don't Worry Be Happy, mi s-a părut că programul era, poate, prea dificil pentru experiența pe care o au ca grup.

Surpriza festivalului a fost Sofia Blues Band, o formație compusă din instrumentiști remarcabili, cu un solist care a știut să găsească acea cale de comunicare cu publicul, prin care să facă să fie aplaudate afit piesele în engleză, cît și textele în limba bulgară. Imaginație și virtuozitate, ar fi la nivel individual, cît și ca ansamblu, o excelentă comunicare între componenții grupului și un ritm extraordinar al derulării recitalului (nu au existat momente în care să fi tentat să ieși din sală pentru cîteva minute), toate acestea au contribuit la conturarea unui show autentic, care a adus publicul la o stare de entuziasm, sincer și dezlîntuit. Cu afit mai mult cu cît prea puțini se așteptau.

Evident, apariția celebrei vocaliste de blues americane Jan Harrington și a formației sale - danezi Kenn Lending Blues Band - a fost așteptată cu mai puține speranțe, după fulminantă evoluție a bulgarilor. Ascultîndu-i, ne-am convins că profesionalismul în muzică este esențial pentru ieșirea din situații critice. Jan Harrington și Kenn Lending Blues Band au auzit ce s-a întîmplat pe scenă înaintea lor și au dat tot ce-au putut în recitalul final al celei de-a doua gale a festivalului. Nu au cîntat "ca pentru Est". Trebind peste firescul performanțelor instrumentale, peste echilibrul secției ritmice, rafinamentul nuanțurilor (nu a fost totul tare) și demonstrațiile de virtuozitate, am reținut la Jan Harrington, alături de volum, feeling

Oltea Șerban-Pîrnu

CONCURS

Ordinea aparițiilor noastre în perioada următoare s-a schimbat. Vom ieși pe 20/21 iunie, pe 27/28 iunie și apoi cu un număr special în perioada 12-16 iulie. Data limită de expediere a taloanelor (cele 4) este 5 iulie, cînd se vor trage la sorți (dintre cele cu răspunsuri corecte) câștigătorii. Lista lor se va afla la redacție și va fi anunțată la 2M+ precum și în numărul special. Poate și la Tele 7 abc și în presa cotidiană.

Etapa a II-a

1. Indicați două titluri de pe primul L.P. Holograf.

2. Care dintre componenții fondatori ai grupului Timpuri Noi se află în Suedia.

3. Cui îi aparține piesa Unchain My Heart din repertoriul lui Joe Cocker?

4. Cui îi aparține de fapt piesa It Takes Two, cîntată de Rod Stewart în duet cu Tina Turner?

TALON nr. 2

Num.....Prenume.....

Adre.....

Răs.....nsuri:

1.....

2.....

3.....

4.....

ROCK MANIA FESTIVAL

AFR LINER

O întrerupere inutilă a unui mare concert

Albu, vor sustine un astfel de proiect. Faptul că ultimul album al grupului nu se găsește mai deloc în București (și nici în țară, din cîte am înțeles) poate fi privit și pozitiv, dar și ca o lipsă de interes pentru propriul produs al celor de la Vivo! □ Iris nu dezamăgește niciodată, spunea cineva în culise și avea dreptate. Am văzut și auzit solisticele lui Nelu Dumitrescu, ale lui Doru Borobeaică sau Valter Popa, momente care au demonstrat că o trupă care a rămas în aceeași componență de 10 ani lucrează mai mult decât colegii tineri, respectîndu-și fanii și profesia. Cristî Minculescu s-a

Afișul de pe orgă a ajuns pe miini criminale

sustinere și forță, o remarcabilă artă actoricească. Fiecare piesă a avut ceva aparte, rămînd în memoria publicului ca o mică schiță dramatică.

Cu eleganță, Jan Harrington și Kenn Lending Blues Band i-au invitat în final pe scenă pe toți interpretii serii, de asemenea pe directorul festivalului - Alexandru Șipa, și pe prezentatorul acestuia - Florian Pittis, seara încheindu-se cu o piesă cîntată de toată lumea, ca o încălzire pentru noaptea de la Big Mamou, care avea să urmeze.

A treia seară - așteptări confirmate

Un blues în forță, piese bine finisate și lucrate în detaliu, mai vechi sau mai noi (s-a cîntat și de pe albumul în curs de apariție Good Morning Mr. Blues), un program lung și de rezistență, valori instrumentale la fiecare compartiment și A.G. Weinberger & Blues Machine și-au justificat programarea în deschiderea mult așteptatului recital John Mayall & The Bluesbreakers ce avea să încheie festivalul de blues bucureștean. Legenda bluesului alb, britanicul John Mayall, a venit la București cu un recital "de disc". Piese consacrate, mai dure sau mai soft, demonstrația live a disponibilităților pe care le are muzicanta, ca instrument tradițional al bluesului, modul de colaborare cu formația, toate au fost o adevărată "lecție de blues". Nu putem să-l uităm aici pe extraordinarul chitarist Buddy Whittington (virtuozitate, atacuri precise, disponibilitate expresive), care s-a dovedit și un vocalist remarcabil, deseori fiind tentat să-și confunze vocea cu aceea a lui John Mayall. Trebind peste incidentele extramuzicale, recitalul John Mayall & The Bluesbreakers de la București a însemnat un frumos final pentru Coca-Cola Super Blues Festival - ediția I. Dacă ne gîndim la toate cele trei seri și încercăm să uităm că totul a fost sonorizat la un nivel mult prea puternic, care poate deveni, de la un punct, nociv - prin prisma zicerii "cele rele să se spele, cele bune să se adune" - îi urăm festivalului de blues bucureștean la cît mai multe ediții!

RADIO 2M+

92,7 FM 2M+ București

ROM TOP SRL

ed. nr. 21 (4 iunie)

1. Let Me Fly In Your Hair - Survolaj

2. Milică - Timpuri Noi

3. Ielele - Cargo

4. Călătorul prin nouri - Sfinx

5. Joe - Crown

6. Rezerva de spitall 1995 - Chin

7. Mugur de fluier - Phoenix

8. Așa e viața mea - Cargo

9. Angel - Underground Bad Guys

10. Dusty Road Blues - Quo Vadis

11. Violeta - Sarmalele Reci

12. Bogdan Barosanu - Direcția 5

13. Absent - Adrian Berinde

14. Fără tine - Loredana Groza

15. One Love - Cristina Andrei

Stă să intre: Beast Of Burdon - Weinberger Blues Machine

Propuner: Etete la tine - U.D.D.U.

One Of These Days - Voltaj '88

La metrou - The Secret

Topul se difuzează în fiecare duminică la Radio 2m+, pe 92,7 MHz, între orele 18,00-20,00. Cei ce doresc să figureze în acest pot trimite casete demo pe adresa Calea Victoriei nr. 155, bl. D1, sc. 7, Radio 2m+.

Afișul de pe orgă a ajuns pe miini criminale

Albu, vor sustine un astfel de proiect. Faptul că ultimul album al grupului nu se găsește mai deloc în București (și nici în țară, din cîte am înțeles) poate fi privit și pozitiv, dar și ca o lipsă de interes pentru propriul produs al celor de la Vivo! □ Iris nu dezamăgește niciodată, spunea cineva în culise și avea dreptate. Am văzut și auzit solisticele lui Nelu Dumitrescu, ale lui Doru Borobeaică sau Valter Popa, momente care au demonstrat că o trupă care a rămas în aceeași componență de 10 ani lucrează mai mult decât colegii tineri, respectîndu-și fanii și profesia. Cristî Minculescu s-a

Gala TELE 7 abc - a doua ediție rock

urca cu 500 față de ediția anterioară. Asta dacă ținem seama de "puterea financiară" a publicului rock! □ Minicropa de la Cardinal n-a avut parte de prea mult sprijin în promoția "mare". Nu-i destul să ai spoturi pe propriul canal TV. Și nici micșelele anunțuri din presa n-au ajutat, deși ziaristii au fost și la conferința de presă și fîrește au solicitat (și primit) acreditări, discuri "Ediție limitată nr. 5" și alte "atenții". □ Am incitat puțin pe aceste aspecte pentru că starea artiștilor a fost categoric influențată de numărul redus al fanilor rock. □ E adevărat că cei prezenți s-au simțit bine, că s-a cîntat corect

Celelalte Cuvinte

O vedere de pe scenă și una de ansamblu s-ar putea privi odată ce datele importante despre trupe v-au parvenit prin numărul trecut. □ La ora începerii (18,00), sala era dezolant de goală. Se vedeau voinicii de la A.P.S. cu noul lor echipament și cîteva spectatori stîngheri. □ Cu vreo 40 de minute mai tîrziu au început ostilitățile. Distanța mare la care s-a plasat barajul spre scenă a amplificat dificultatea comunicării scenă-sală. Avînd în vedere datele concrete, se putea lăsa lumea mai aproape ca să ne simțim ca-n familie. □ Cele patru zile de blues și jazz au stors fizic și financiar publicul Capitalei. Cînd nu s-concerte, toți ne plîngem, iar cînd le avem - cădem lați de oboseală. □ Nici prezența pe afiș a trupei orădene Celelalte Cuvinte n-a contat prea mult, deși au trecut mai în de doi ani de cînd n-a mai fost în București. □ Dacă s-au adunat vreo 1500 de persoane (cu invitații cu tot) e mare lucru! □ Au fost și defecțiuni organizatorice care au dus la acest așa-zis eșec de casă. Indecizia sponsorilor a produs infirzierea tipăririi afișelor și mai ales a biletoanelor. □ Acestea din urmă se puteau coborî cu 500 lei (adică la 2500) și nu

Vall & Co.

și cu relativă plăcere, dar a lipsit explozia, marele "smanens". □ Sigur, showul este gîndit pentru a deveni producție TV, dar parcă iese altfel cînd ai 3000-4000 de "martori"! □ Sunetul a fost bun, uncoi cam tare, dar echilibrat pe ansamblu. Adrian Ordean, la pupitrul din sală și echipa Sfinx Pro, la cel de pe scenă, alături de tehnicii Holograf, s-au descurcat ca adevărați profesioniști. Pauzele dintre trupe au fost scurte, deși au fost necesare multe modificări de cabluri și amplasamente. Și la acest aspect așa vrea să precizez că în alte părți nimeni nu se enervează pentru cele 10-20 de minute între două recitaluri de 40 de minute. Se mai iese la o răcoritoare, la o vorbă, o țigară, se mai odihnesc urechile. Noi vrem să curgă totul repede, să nu pierdem metroul, tramvaiul sau mai știu eu ce emisiune la TV! □ Conexiuni-le au sunat mai modern în noua componență și au fost ascultați cu atenție. Nu cu entuziasm, dar asta vine cu timpul. Noile piese par ceva mai dure, mai directe decât cele știute. Dacă brașovenii vor ieși mai des la rampă, vor urca sigur în ierarhiile afective ale publicului din țară. □ Vali Sterian & Compania de sunet și-a onorat cartea de vizită, demonstrînd cît de mult contează să ai un studio al tău în care să repeți. Cu doi vocali de background, sonoritatea unor melodii știute a câștigat în culoare. Prospecția celor trei elevi de liceu (de muzică) se face simțită, deși emoția i-a copleșit. Dialogul cu sala, ca de obicei atenta la textele lui Vall, a curs firesc. Cele cîteva apariții în cluburile bucureștene din ultima vreme au demonstrat că echipa se poate adapta la orice context, păstrîndu-și stilul inconfundabil. □ Celelalte Cuvinte a beneficiat de o primire deosebită, iar materialul prezentat (cel de pe Armageddon) i-a făcut pe fani să ceară mai mult. "S-a lăsat rău" și bine cu un bis. I-am văzut pe cei cîinci puțin încruntați la ieșirea de pe scenă, dar publicul s-a declarat mulțumit. Normal că pentru orădeni a rămas o dorință nelămpită, cea a unui concert pe cont propriu de peste 90 de minute. Poate de acum încolo investitorii, cînd vor viziona caseta cu recitalul și videoclipul bine realizat de Bogdan

Conexiuni

Andrei P.

RĂSPUNDEM, dacă sîntem în stare

Primum și publicăm (cu întârziere)

Ziua de 24 martie 1995, o zi de vineri, a reprezentat curmarea emisiunilor muzicale transmise de Radio Free Europe (RFE), după 26 de ani de răstăit muzical-radiofonic.

În lagărul de refugiați de la Traiskirchen, de lângă Viena, Cornel Chiriac era în așteptarea unei împliniri viitoare. Noel Bernard este cel care îl caută pe Cornel Chiriac la Viena, pentru o eventuală angajare pe post de D.J. la RFE. Iată cum descrie Noel Bernard, în cadrul emisiunii Metronom - în memoriam Cornel Chiriac, din data de 7 martie 1975, înfățișarea lor: "Îmi aduc aminte ca astăzi de ziua în care ne-am întâlnit într-un frumos și vechi hotel de pe malurile Salzachului, un flu pitoresc, care traversează orașul lui Mozart. M-a întâmpinat un tânăr (pe vremea aceea avea 25 sau 26 de ani), puțin hippy ca înfățișare, dar evident inteligent, plin de candoare și simpatic. (...) M-am înțeles cu el să vină să lucreze la noi la radio, fără să bănuiesc, pe vremea aceea, că de strălucită urma să se dovedească această achiziție. La sfârșitul lui mai 1969 a venit la München și în lumea largă unul din cele mai bune programe din lume, de muzică modernă". Astfel au luat naștere programele muzicale transmise de RFE. După fatidica zi de 4 martie 1975 - ziua morții lui Cornel, fie-i țărina ușoară - Metronomul și By Request-ul duminical sînt continuate de Radu Teodor.

După aproximativ patru luni de zile, în data de 26 iulie 1975, Andrei Voiculescu transmite pe unde scurte prima emisiune de chart-uri britanice și americane. Rețin foarte bine că în data de 26 iulie 1975 number one în SUA era Van McCoy cu piesa The Hustle (Van McCoy murind în 8 iulie 1979, în urma unui atac de cord).

Despărțirea radiofonică de Andrei Voiculescu și Radu Teodor a lăsat în urmă o tristețe covârșitoare. Îmi lipsesc aceste emisiuni muzicale, cu tot înconfortul undelor scurte, dar compensat prin sensibilitatea și competența împărtășite de prietenii noștri din München. Aceste emisiuni ofereau o stare de spirit pe care mulți și-o aduc aminte cu plăcere. Într-o vreme cînd însăși speranța părea o utopie, emisiunile muzicale realizate de Andrei și Radu te întrebau pentru un viitor care, iată, a sosit, chiar dacă acest viitor nu mai este ceea ce era el odată.

Îmbrînciți spre această despărțire de fel de fel de propagandiști transoceanici sau europeni, care adastă în vecinătatea parcului munchenez Englischer Garten, nu putem decît să nu fim de acord cu o asemenea hotărîre, iar pe alt plan, să mulțumim celor doi prieteni care, alături de regretatul Cornel, au făcut școala la Radio Free Europe: Andrei Voiculescu și Radu Teodor. Ce pot spune decît God Bless You!!

Ștefan Corolion
Sighișoara, 18/04/1995

Georgiana Chitta (Cluj-Napoca). Chiar ducem lipsă de corespondenți din acea zonă. Ar fi interesant să ne scrie despre cum percepe colegii tăi de facultate fenomenul, ce se mai vizionează și audiază prin cercurile voastre, ce se mai lucrează la Studioul Taurus etc. Ți-am răspuns tîrziu pentru că scrisorile sînt foarte multe, iar spațiul meu s-a micșorat (provisoriu). **Brustur Oana (Rm. Vilcea).** - Acum, că ai cîștigat un abonament, nu vei mai fi nevoită să faci un drum pînă la București pentru V.P.R. Ar fi mult mai interesant să-ți exprimi gîndurile legate de epoca hippie, așa cum o percepi prin muzică. Despre blues, despre anii '60-'70 vom scrie mereu. **Simion Șulea (Teiuș).** Nu-ți face griji cînd lipsește concursul inițiat de tine cu generozitate. Numărul următor va fi. Am confirmări de la cîțiva premianți că au

primit darurile tale și, în numele lor, îți mulțumesc!

Roxana (Bacău). Te rog să-mi comunici dacă abonamentul sosește corect, după sesizarea din 18 aprilie! **Ditter Schmidt (Reșița).** Am primit și ultimul mesaj, pe cel cu ouăle roșii. Te aștept cu contribuții reale. Dacă vrei, bune și bancurile! **Cristina Popescu (Craiova).** Urările tale sînt pe cale să se transforme în realitate. Dacă le mai faci o dată, ajungem acolo unde ne dorim. **Cătălin Sibișan (Brașov).** N-am reușit să-l prind pe Laurențiu Cazan, care bîntuie prin Europa și nu-și anunță vizitele pe acasă. Cu Conexiuni am avut o înfîlăre agreabilă la Gala Tele 7 abc. Te-ai cam lăsat pe tînjală cu știrile, ca și colegul tău Puiu Leder. Entuziasmul trece odată cu anii? **Nicușor**

Top 7 Nonconformist

Polly (București). Top Nirvana. 1. Lithium, 2. Jesus Doesn't Want Me For A Sunbeam, 3. Oh, Me, 4. Molly's Lips, 5. Love Buzz, 6. Dumb, 7. Turnaround.

Roxana Frosin (București). Top "negru". 1. Spirit In Black - Slayer, 2. Black Horseman - King Diamond, 3. Black Diamond - Kiss, 4. Black Hole Sun - Soundgarden, 5. Black Polished Shoes - Jim Morrison, 6. Black Mountain Side - Led Zeppelin, 7. Baby's In Black - The Beatles.

Catalina (București?). Top "roșu". 1. Lady In Red - Cris De Burgh, 2. Little Red Rooster - The Rolling Stones, 3. Red House - Jimi Hendrix, 4. Blood Red - Slayer, 5. Bloody Red Roses - Uriah Heep, 6. Blood Red Skies - Judas Priest, 7. Roses Are Red - Bobby Vinton.

Vasile Dascăl (București). Culori d-ale noastre. 1. Ochi negri, ochi de țigan - Phoenix, 2. Într-un cer violet - Sfinx, 3. Balada blondelor iubiri - Nicu Alifantis, 4. Pisica neagră - Mircea Baniciu, 5. Microconcert pentru o chitară albă - Iuliu Merca & Semnal M., 6. Împăratul roșu - Alexandru Andrieș, 7. Black Evil - Metrock.

Anca (Ploiești). Yellow Submarine - The Beatles, 2. Village Green - The Kinks, 3. Blue Sunday - The Doors, 4. One White Duck - Jethro Tull, 5. Green Is The Colour - Pink Floyd, 6. Green River - Creedence Clearwater Revival, 7. Black Night - Deep Purple.

(pentru tema cu florile ai trimis și o melodie care nu prea avea fiori în titlu, motiv pentru care am lăsat-o la dosar.)

Doina (Ploiești). 1. Boys In Blue - The Exploited, 2. Brown Shoes Don't Make It - Frank Zappa, 3. Black Sabbath - Black Sabbath, 4. Ultra Violet (Light My Way) - U2, 5. Red - King Crimson, 6. Hot Plate Heaven At The Green Hotel - Frank Zappa, 7. Yellow Submarine - The Beatles.

John Mathew (Land Of Dark Colours). 1. Under The Sign Of The Black - Bathory, 2. Black Vanity - Cemetery, 3. Rites Of The Black Mass - Acheron, 4. Back In Black - AC/DC, 5. When The Sky Turns Black - Brutality, 6. Blackouts - Ashra (Temples), 7. Engraved In Black - Acrostichon.

Temele obligatorii "flori" și "culori" se mențin, pentru că afluența participanților este surprinzător de mare. Am considerat că toți au dreptul să-și propună variantele (unii au chiar 10 topuri!). Felicitări tuturor!

(Constanța). Mai avem cîteva exemplare din cartea "Jim Morrison - O rugă americană" și, dacă o dorești, trimite-ne 2400 lei. Despre Radiohead și Live am scris. Mulțumim pentru urări!

Andrei

Cronicarii dintre voi

Talentele zac în voi și e păcat să nu ajungă pe hîrtie (fie și de la Letea). Lansăm acum o rubrică ce va conține cronicile voastre de disc (sigur mai bune decît ale noastre). Ne vom axa pe producția autohtonă, care devine tot mai bogată și mai diversă. Textul să nu depășească o pagină dactilografată la două rînduri. Misiune grea, dar nu imposibilă. Cei care prind trei publicări, devin posesori de abonamente trimestriale gratuite, de casete și T-Shirturi Coca-Cola sau Sabina Music.

N.R. Nu vă pierdeți în enumerarea titlurilor, componentelor, datelor înscrise pe coperte. Treceți la păreri personale despre melodii, text, aranjamente orchestrale. Strict pe ascultate! Succes.

VÎND ■ CUMPĂR ■ CAUT ■ SCHIMB

CRISTI (str. I. Slavici 9, et. 2, ap. 5, București, tel. 637.40.16). Vînd manual de percuție, curs practic intensiv.

EMIL SAFTA (Calea București, bl. M6A, ap. 1, Craiova, jud. Dolj, tel. 051/11.73.29). Elev, 17 ani, caut slujbă pe perioada vacanței, în domeniul audio-video în Craiova sau Tr. Severin, salariu proporțional cu munca depusă. Cumpăr L.P.-urile "Focul" - Laura Stoica, "Nu trîntiți ușa" - Mircea Vintilă & Florian Pittis, "Pantofi de lac" - Direcția 5. Vînd casetofon Sharp, mono, garanție 6 luni - 60.000 lei.

SIMONA ENE (str. Apotimpului nr. 5, bl. 50, sc. A, ap. 44, Ploiești, jud. Prahova). Vînd texte, aproximativ 250 albume, la preț de 500 lei/album. Seriozitate maximă. Aștept propuneri de afaceri. Pentru catalog, trimiteți un plic cu timbru. Schimbul de texte se exclude.

RIZE (Calea Cîmpulung 36, Tirgoviște, jud. Dimbovița, cod 0200). Ofer afișe cu P.S. Boys, J.C.V. Damme, Compact C, Patricia Kaas, Tom Cruise, Roch Voisine, Richard Gere, Kevin Costner, N.K.O.T.B.

COSMIN (str. Cetații nr. 40, Sibiu, jud. Sibiu, cod 2400). Caut oameni care ascultă The Cure, Siouxsie, Dead Can Dance, Cocteau Twins, Cranes, Lush, Sugar Cubes și altele de genul acesta și Joy Division, J. Harvey, Suede, Blur, pentru schimburi avantajoase pentru ambele părți.

CROLY (str. Luica nr. 33, bl. M5, ap. 45, sect. 4, București). Caut versuri rock de orice sorginte. Dau în schimb Led Zeppelin, Metallica, Manowar, Pantera, Slayer, Faith No More și altele.

CĂTĂLIN DOCEA (str. Păcii 12/25, Petroșani, jud. Hunedoara, cod 2675). Cumpăr reviste specializate, de muzică, de dată recentă (tentă techno-pop, preferabil în engleză), care nu apar în România.

CIPRIAN PODAR (str. Doina nr. 10, bl. PB62, ap. 16, Oradea, jud. Bihor). Caut texte din genul black-metal. Tot ceea ce vă cer este să fie scrise cit mai citet. Puteți să-mi solicitați texte la schimb sau bani.

MIHAI (tel. 630.02.96). Vînd cartea lui Joe Satriani - "Guitar Secrets" și partiturile de la albumele "The Extremist" - Satriani, "Metallica" - Metallica, "Countdown To Extinction" - Megadeth, partitura

de bas de la "Metallica" - Metallica, partitura de tobe de la "Ride The Lightning" - Metallica.

GIANINI BONO A (str. Flămînda 96, bl. 2, ap. 59, sect. 6, București). Vînd diverse texte (300 lei). Accept și schimbul, dar numai cu texte U2 sau alte materiale despre această trupă.

VIRGIL POPESCU (tel. 050/72.46.11). Vînd chitară bas Ibanez TRB 100, model 1994, preț 600 DM și procesor de bas Boss ME-6 B, cu 11 efecte disponibile și 25 de memorii - 600 D.M.

BOGDAN ȘTEFĂNESCU (str. Oituz nr. 14, Săcele, jud. Brașov, cod 2212). Caut texte Dire Straits. Ofer texte Queen, Rolling Stones, Guns N'Roses, Timpuri Noi.

EUGEN CAZACU (str. Nicolae Iorga 20, bl. 34, sc. A, ap. 4, Sf. Gheorghe, jud. Covasna, cod 4000). Cumpăr tricou cu minecă lungă cu Tiamat sau cu orice formație death, doom. Cumpăr și E.P.-ul Tiamat.

POLLY (șos. Olteniței 220, bl. 8, sc. A, ap. 29, sect. 4, București). Iubesc formația Nirvana. Fără intenții denigratoare, eu consider că Nirvana este cea mai bună trupă de la The Beatles încoace. Dacă aveți postere sau texte sînt gata să le cumpăr.

BOGDAN BELE (str. Armatei Române nr. 18, ap. 9, Oradea, jud. Bihor, cod 3700). Vînd postere cu: Kiss, Axl Rose, Metallica (500 lei), Bon Jovi, Michael Jackson, Blue System, Shakespeare's Sister, Metallica, Ugly Kid Joe, Kriss Kross, Scorpions, Johnny Depp, East 17, Bryan Adams, Whitney Houston, Soul Asylum, Doro, Dave Gahan (1000 lei), Danzing, Aerosmith, Ozzy Osbourne, Mr. Big, N.K.O.T.B. (1500 lei), Alice Cooper, Iron Maiden (2000 lei).

ADRIAN OEGAR (str. Recea nr. 39, Zalău, jud. Sălaj, cod 4777). Ofer texte U2, pentru texte REM, Sinead O'Connor sau Roger Waters.

CRISTIAN OWEN (Bd. Traian nr. 80, bl. H3, sc. A, et. 8, ap. 36, Piatra Neamț, jud. Neamț, cod 5600). Vînd tricou D.M. - 6000 lei, poze și materiale cu diverse formații și diverși artiști.

TEDD (str. Nicolae Iorga 2/72, Baia Mare, jud. Maramureș, cod 4800). Caut versuri, poze, embleme, insigne, articole cu Guns N'Roses. Ofer texte Roxette, Queen, Take That, East 17, Madonna, Dr. Alban, Michael Jackson.

TALON PENTRU ANUNȚURI ÎN V.P.R.

Numele.....	Prenumele.....
Adresa.....	
Anunțul.....	

ANDY (Bd. Dacia nr. 39, bl. A 5, ap. 17, Oradea, jud. Bihor, cod 3700). Dacă ascultați Pink Floyd, Queensryche, Marillion, scrieți-mi.

DARK ANGEL (Aleea Salca nr. 11, bl. Q 8, et. 2, ap. 10, Oradea, jud. Bihor, cod 3700). Doresc să corespondez cu rockeri și rockeri cit mai trîsnite(ii), cărora să le placă muzica, bairamurile, excursiile. Trupele mele preferate sînt: Obituary, Paradise Lost, Death, My Dying Bride, Morbid Angel, The Doors, Led Zeppelin, Survivor, Cargo, Celelalte Cuvinte, Nirvana.

CRYSTAL MILLER (str. Sănuțel nr. 18, bl. X 3, et. 6, ap. 40, sect. 2, București). Aș vrea să coresponderez cu cit mai mulți copii, din orice colț al țării. Am 13 ani. Vă rog, dacă se poate, să-mi scrieți în engleză sau în italiană.

THOR (str. Pî. Pazou Marin 3, bl. G 14, sc. 3, ap. 32, sect. 3, București, cod 74599). Eu sînt ca acel eschimos care își dorea o floare cu viață. Pentru el, micuța floare simboliza căldura pe care un alt suflet i-ar dăruia. Asemeni eschimosului și eu am nevoie de acea floare. Nu vrei tu să fii floarea mea?

MARIA-LADY NICKO McBRAIN (str. Victoriei nr. 49, bl. V2, et. 2, ap. 7, Cugir, jud. Alba, cod 2566). Nu știu decît că te cheamă Cipri, că ești blond cu ochii albaștri, că ai aproximativ 1,75 m înălțime. Ne-am întâlnit în Sibiu, în

Piața 6 Martie, în fața muzeului Bruckenthal. M-ai întrebat cum mă cheamă. Ne-am reîntîlnit apoi prin oraș, în magazinul Dumbra în timp ce cumpăram o casetă cu Nirvana. Eu purtam ochelari rotunzi, tip John Lennon, aveam o cămașă în carouri roșii și negre, blugi albaștri deschis și aveam un casetofon cu căști. Dacă-ți amintești de mine, te rog scrie-mi!

ALEXANDRU (str. Mihail Kogălniceanu nr. 13, Botoșani, jud. Botoșani, cod 6800). Rocker brunet, înalt și destul de bine făcut, 17 ani, pasional de excursiile pe munte, aștept cit mai multe scrisori.

FLORENTINA (Aleea Someșul Rece nr. 15, bl. 7, sc. 3, ap. 46, Băneasa, sect. 1, București, cod 71569). Corespondez cu băieți de peste 23 de ani, care ascultă: The Sisters Of Mercy, Siouxsie & The Banshees, Cocteau Twins, Nine Inch Nails, Laurie Anderson, Dead Can Dance, Einstürzen De Neubauten și multe altele.

VALERIAN (C.P. 15, O.P. 1, Giurgiu, cod 8375). Corespondez pe teme de muzică, turism, film, sport.

CATALIN STOIAN (str. Libertății, bl. L 7, sc. A, ap. 28, Alexandria, Teleorman, 0700). Aștept scrisori de la hippie(s) pierduți printre ruinele anilor '60-'70.

VICKY (str. Mihail Viteazul nr. 42/20, Brașov, cod 2200). Toți cei care ascultă cu plăcere muzica celor de la Nirvana și The Doors, să-mi scrie.

KARINNA ANDREEA (str. Sportivilor, bl. D, sc. 2, ap. 13, Toplița, jud. Harghita, cod 4220). Îmi place grunge, cel mai mult îmi place Nirvana. În încheiere, vă propun cîteva versuri ce cred cit mă reprezintă: "O, de-aș putea deasupra-mi să mă salț? În ochii mei s-aprind lumini străine/Si decît mine însumi mai înalț/Să mă privesc în lume și pe mine."

ADINA GOIA (str. Nicolae Bălcescu, bl. F, sc. 3, ap. 15, Toplița, jud. Harghita). "Zimbetul celui care suferă e mai dureros decît lacrima celui care plînge". Cîteva rînduri din partea unui adevărat fan Nirvana mi-ar aduce liniște sufletească.

"Nu uita că țara te vrea prost"

Mult așteptatul album al grupului bucureștean **Sarmalele Reci** a fost lansat sîmbătă, 27 mai, la magazinul Yamaha din Capitală. Fanii au fost prezenți în număr foarte mare. Prima șarjă de casete și CD-uri scoase la vînzare s-a epuizat încă din ziua lansării. Albumul **Țara te vrea prost** a fost înregistrat la Magic Sound Studio, în perioada martie - aprilie 1995 și cuprinde 10 piese: "Vărsătorul", "Țara te vrea prost", "La Preoteasa", "N-ai nimic pe sub tricou", "Blues-ul băiatului sărac", "Nicu Ceaușescu Președinte", "Violeta", "Mamelor", "Ea studiază tantra (Tatiana)" și "Gașca de la bloc". Fotografiile au fost executate de Cosmin Bumbuț, iar grafica îi aparține lui Andras Bitay. Componenta grupului: Zoltan Andras - voce/clape, Mihai Iordache - saxofon, Emil Viciu - chitară, Sorin Romanescu - bas și Lucian Maxim - tobe. Textele sînt semnate de Florin Dumitrescu. Iată ce ne-au declarat cîțiva dintre ei, la scurt timp după lansarea albumului: "Sper ca prin acest album să fim cunoscuți în zonele unde nu am ajuns încă să concertăm. Oricum, sîntem foarte siguri pe ceea ce am făcut, cred că albumul va fi bine primit mai ales în rîndul tinerilor. Vreau ca toată lumea să se distreze cît mai mult ascultîndu-ne." (Emil); "Mesajul pe care vrem să-l transmitem este în texte. Nu există alt mesaj în afară de text. Consider că albumul este competitiv cu ceea ce se cîntă în prezent. Sper că, după ce albumul va fi audiat și în alte orașe, vom fi invitați să susținem o serie de concerte. Asta ne dorim de mult." (Mihai); "Albumul ăsta sper să ajungă la cît mai mulți oameni și să fie gustat din plin. Nu cred că impactul este mai mare din punct de vedere al versurilor decît al muzicii. Dacă ar fi așa, oamenii și-ar nota versurile și le-ar recita în baie, cînd s-ar spăla pe cap. Consider că și muzica este la fel de bine aranjată."

SARMALELE RECI

(Zoltan). Albumul **Sarmalelor Reci**, care este produs de firma VIVO, îl puteți procura de la magazinul Yamaha, atît pe casetă cît și pe CD. Prețul: 1.841, respectiv 13.800 lei.

V.P.S.

Să cîntăm... cu sens

Ea studiază tantra (Tatiana)

Am o gagică nouă,
de care-s foarte mulțumit.
Nu-i nici frumoasă,
nu-i nici deșteaptă,
nici gospodină,
nici elegantă.

Dar ea studiază tantra...
Ea studiază tantra-yoga...
Ea studiază tantra...
Tantra-yoga...

Cînd vin de la birou,
sînt într-o karma obosită...
Cine mă zenuiește?
cine mă nirvanizează?
cine mă vîșnuiește?
cine mă brahmaputreză?

Căci ea studiază tantra...
Tatiana, Tatiana,
tu mă porți către Nirvana...

E foarte generoasă
și se dedică tuturor.
Ea face tantra cu
profesorul,
tantra cu inițiatul,
tantra cu ncepătorul,
tantra cu avansatul,
tantra la cald,
tantra la frig,
tantra cu Mario,
tantra cu Grig,
tantra cu vecinul de etaj,
c-un instalator și c-un
poștaş,
c-un predicator ba chiar
cu doi
Și cu băieții de la gunoi!

Căci ea studiază tantra...

Tatiana, Tatiana,
tu mă porți către Nirvana...

SLAGĂR TOP ROCK '95

Ediția din 28 mai 1995

Primele locuri în clasamentele lunii aprilie:

Pop: - Și totuși - Gheorghe Gheorghiu - (idem) - Gh. Gheorghiu; - De mine nu te-ai vindecat - Adrian Ordean (Dida Drăgan) - Diga Drăgan.

Rock: - Lacrimi - G.H.G. (Gura Humorului Grup)

Propunerii pentru luna mai:

Pop: - Prea frumoasa lună mai - Virgil Popescu - (după W. Shakespeare) - Oana Sirbu; - Stăpîna nopții - Radu Nistor - (idem) - Radu Nistor; - Ca orice îndrăgostit - Silvia Chifiriuc - (idem) - Silvia Chifiriuc; - Te-am privit, iubito - Marius Guniu + form. Hit Play; - Cît aș vrea să zbor - Dragoș Docan - (idem) - Angela Stoica; - Nu fii supărată - Poesis; - Dă-mi un motiv - Gh. Gheorghiu - (Clara Mărgineanu) - Anca Turcașiu; - Patimă și vis - Mihai Elekeș - (Andreea Andrei) - Silviu Sotea; - S-a oprit clipa - Dan Iagnov - (Andreea Andrei) - Luiza Cioca; - Nu, nu, nu - Dragoș Docan - (idem) - Aurelian Teșan; - Baby smile - Marian Ionescu + Loredana Groza - (L. Groza) - L. Groza; - Lumea fără tine - Cristian Simionică - (Angel Grigoriu) - Cristian Simionică; - Suflet singur - Dan Dimitriu - Mirabela Dauer; - De o umbră - Adrian Berinde; - Merg mai departe - Loredana Groza; - Singurătate - Marius Teicu - (Eugen Rotaru) - Angela Similea.

Rock: - Chemarea străbunilor - Cargo (instrumental); - Dragostea - Haron (din opera rock "Haron"); - Ferit de ispite - Compact Cluj; - Catran - Timpuri Noi; - Femeia - Cargo.

Titus Andrei

P.S.: Următoarea ediție pe 25.06, la Radio România Actualități.

Concert IORGOS DALARAS la Bucuresti

Concertul celebrului cîntăreț grec Iorgos Dalaras de la Sala Palatului a fost momentul de vîrf al **Zilelor culturii elene** organizate de Camera de industrie și comerț eleno-română și de Uniunea elenă din România. Toate încasările acestui spectacol, în jur de 35 de milioane lei, au fost donate în scopuri de binefacere.

Iorgos Dalaras și orchestra sa au reușit să creeze o atmosferă incendiară într-o Sală a Palatului arhiplină, cu un public compus în mare măsură din greci, la fel de temperamental ca și cei de pe

scenă. Asistînd la concert, putem confirma aprecierile presei internaționale despre Iorgos Dalaras: "Vocea sa este unică, irezistibilă, cu seducătoare sonorități tipic grecești." "Un imens talent nativ, îmbinat cu o bogată cultură muzicală." "Iorgos Dalaras reînvie tradiția muzicală greacă, realizînd o sugestivă combinație între cîntecul popular și muzica pop." "Nu trebuie să înțelegi limba greacă. Iorgos Dalaras are în persoana sa ceva... magnetic."

În orice caz, majoritatea publicului care a umplut Sala Palatului în seara de 18 mai înțelegea limba greacă. Iar atmosfera concertului s-a aflat din prima pînă în ultima clipă la cotele unui entuziasm colectiv mai rar înfîlînit în sălile noastre de spectacol.

Oltea Șerban-Pîrîu

ÎN BOXA

KYLIE MINOGUE

"Bărbații sînt ușor de prostii!"

Cum o mai duci?
Ce să fac, sînt teribil de nervoasă... muncesc din greu. S-a schimbat viața ta în ultimii opt ani?

O, Doamne! Păi, au trecut opt ani. Acum opt ani, aveam 18 ani, acum am 26! Aș zice că s-a schimbat ceva în cariera mea, fiindcă pe-atunci abia începusem să filmez în "Neighbours"... Și dacă mi-ar fi spus cineva acum opt ani că voi ajunge să fac ceea ce fac astăzi, l-aș fi ris în nas!

Probabil că te simți foarte bine în postura de multimilionară!

Mda... dar știi ce? Nu mă gîndesc prea mult la asta, ba, uneori, aș putea spune că uit complet faptul că sînt atît de bogată. Îmi place mai mult genul ăla de viață, de azi pe mîine.

Ții o contabilitate strînsă, în ceea ce privește banii tăi?

Da, am niște socoteli, dar nu mă uit săptămînal prin registre. Asta se-ntîmplă cam de două ori pe an. Mă întîlnesc cu contabilii și vedem cum stă treaba. Oricum, pentru mine, nu e vorba decît de niște numere scrise pe o hîrtie. Știu cu siguranță numai cîți bani am în buzunar. Bani adevărați sînt aceia pe care-i poți cheltui. În rest... am oameni de încredere care se ocupă de conturile mele, știu că banii sînt acolo, deci stau liniștită, nu ca alți prieteni de-ai mei, care vor să se așeze, să-și întemeieze o familie, să aibă copii și care sînt îngrijorați din cauza banilor. Eu nu am grija banilor, dar am, bineînțeles, alt soi de griji... cum ar fi presa sau problemele legate de popularitate, care apar la tot pasul.

De ce ai apărut goală în pozele pe care le-ai făcut, recent? Arătai perfect îmbrăcată!

Ba, eu cred și sper că arăt bine în ambele ipostaze! Oricum, eu nu înțeleg de ce oamenii sînt așa de șocați cînd e vorba de asta. Cred că tratează ideea de nuditate cu mult prea multă seriozitate! Uite, eu, cînd fac un videoclip sau niște fotografii, fie că sînt foarte sexy, fie că sînt mai "decente", sînt total degajată. Adică nici într-un caz, nici în celălalt, nu mă crispez, nu o iau prea în serios. Cînd pozez mai sexy, mă joc, e ca și cum le-aș spune tuturor: "E ușor, sînt aici, vino și ia-mă!"... Probabil că e o chestiune de mentalitate. Își închipuie că dacă-ți dai hainele jos în fața unui fotograf, ești ușuratică!

Pe mine chestia asta cu pozatul nud mă fascinează... Îmbătrînesc, am ajuns la vremea cînd ar trebui să pun mai multe haine pe mine, dar ce să fac, dacă ele îmi tot alunecă!

"Sutiene minune" sau implant?

(dămnă) Corpul meu nu este cîtuși de puțin alterat! Dar tu chiar crezi că fetele din anii '50 aveau sîinii ăia superbi, pe care-i vedem pe ecran? Ah, bărbații sînt așa ușor de prostii! Sînt atîtea trucuri...

Madonna se teme că-i va scădea popularitatea! Crezi că are de ce?

Nu! Femeilor, în general, li se întîmplă acest lucru. Ele se îngrijorează la cel mai mic semn de îmbătrînire. Avem, toate, mici imperfecțiuni, și toate ne spunem în gînd "O, Doamne, trebuie să fiu perfectă!"... Dar Madonna n-are de ce să-și facă griji. Arată mult mai bine decît arată unele fete la 20 de ani!

Ți-ar plăcea să lucrezi cu alți artiști?

Enorm! Visez la un album pe care să-l fac cu Blur și Nick Cave și cu alte trupe americane, cu stiluri diferite. Ar fi o chestie interesantă, mi-ar plăcea la nebunie să-l ncer!

Acum, după ce-ai filmat în **Street Fighter II**, crezi că ai putea să te descurci, ca femeie, într-o circumsă?

Mda, probabil c-aș fi foarte brutală, aș sparge sticle sau cam așa ceva! Cu siguranță că m-aș apăra mai bine decît aș fi putut-o face înainte de turnarea filmului! Nu știam ce-i aia să dai cu pumnul pînă la filmul ăsta, dar acum am învățat!

Suferi de complexul lui Napoleon?

Păi, el era scund și puternic... Așa sînt și eu! Sînt situații în care-mi doresc să fi fost cu cîțiva centimetri mai înaltă. Într-o perioadă, chiar mă intimidau oamenii și, mai ales, femeile înalte... și superbe! Acum însă nu mai e chiar așa... Sînt mică și îmi place așa, fiindcă mă simt protejată, delicată, în brațele unui bărbat!

Ai dat naștere la legende?

Nu chiar, dar umblă niște vorbe simpatice despre mine... C-aș fi fost văzută într-un restaurant cu capu-n farfuria de supă, că stomacul îmi joacă feste la petreceri... Lucruri care nu-s adevărate și... ridicole!

Te-a bătut vreodată Evan Dando (de la Lemonheads)?

Nu, fiindcă n-a avut motiv! Spune-ne un banc!

O broască testoașă se plimbă pe plajă, cu gîndurile ei, încetîșor, fără grabă... Și deodată, pe la spate, o atacă un melc... Speriată, broasca își pune fundulețul la adăpost, în carapace și dă fuga, lipa-lipa, la poliție... Acolo face reclamație, iar polițistul îi spune: "Povestește-mi exact ce s-a întîmplat!", la care testoașa îi răspunde: "Nu știu, domnule, a fost atît de repede!"

Ana Călin

FESTIVAL ROCK "CRAIOVA '95"

În zilele de 26, 27 și 28 mai 1995, Casa de Cultură Studențească din Craiova, cu sprijinul Ministerului Învățământului, a organizat cea de-a IX-a ediție a tradiționalului festival rock. De data aceasta, festivalul a fost unul strict studențesc, în sensul că fiecare trupă participantă în concurs trebuia să aibă în componență studenți. Comitetul de organizare, alcătuit din Adrian Blejoiu, Nikos Temistocle și Gabriel Vladuț, a fost condus de dl Laurențiu Bîla (directorul Casei Studenților). Concursul s-a desfășurat în zilele de 26 și 27 mai. Nu s-a trecut la gruparea trupelor pe secțiuni, ordinea intrării în scenă stabilindu-se prin tragere la sorți.

În prima seară concertul a început în jurul orei 21,00, cu o întârziere de o oră față de program. Primii au evoluat Telepatia, grup neinclus în programul festivalului, dar care a insistat să cînte; nu am putut urmări grupul din cauza unor probleme organizatorice, dar am fost asigurată că nu am pierdut absolut nimic. □ Sideral din Alba-Iulia: Adrian Dumitrescu (ch/v), Ionuț

Chindriș (b), Dănuț Boteș (t), Paul Liviu (k), grup înființat în noiembrie 1994, a încercat să facă o combinație de mai multe stiluri, în așa fel să aibă priză la public, după propriile declarații. Au interpretat "Another Day" și bluesul "I Know You". În palmaresul lor se numără ediția trecută a festivalului craiovean și Festivalul "Sărbările Unirii" (dec. 1994) □ Iarmarock din Petroșani, adică Rareș Marinescu (ch.solo/v), Darius Andrei (b) și Robi Iepure (t), a intrat în concurs cu piesele "Reptila Petrita" (inclusă pe caseta "Reptila Petrita și alte povești neștiințifice, dar fantastice"), "The Roads Blues" (nume pe care l-au dat chiar înainte de concert) și "Suicidal Blues". După concert, mi-au declarat: "Se putea mult mai bine. Nu ne așteptăm ca publicul să fie așa de exploziv. Ținând cont de munca pe care am depus-o, o nominalizare, cit de mică, ne-ar încununa munca". □ Valhala - Robert Kungl (b/v), Tiberiu Siliceanu (ch.solo), Iulian Roșu (k) și Mihnea Stoicescu (t), este o trupă cu cinci ani de activitate (componența actuală datează de un an). Chiar dacă a avut parte de defecțiuni tehnice la ultima piesă, "Going Insane", a prins destul de bine la public, încitînd cu "Madness" și "Fly On The Rainbow". □ Deși Asalt este o trupă cu trei ani de activitate, thrasherii gălățeni Ștefan Mihăilescu (ch. solo), Laurențiu Nicolae (v), Cosciuc Filip (ch.), Săracu Marian (t) și Doru Ghinis (b), vin abia acum puternic pe drumul afirmării. Piesele "I've Listening Too Much" și "I Want Be Free" au dovedit profesionalismul desăvîrșit al instrumentiștilor și timbrul deosebit al vocalistului. □ Black Roses din Timișoara a oferit un adevărat show glam. Cu piesele "Just A Friend", "Perfection" și "Make Love To Me (More And Slow)", Mugurel Crăciun (ch.solo/v), Michel Gui (ch.), Ciprian Silvășan (v.), Mihai Dobrescu (t) și Mircea Paraschivoiu (b) au fost vedetele serii. Vom pregăti foarte curînd o nouă casetă demo, ceva mai reușită decît precedentele "Just A Friend" (1991) și "Don't You Need Perfection" (1994). Sintem foarte mulțumiți de cum am evoluat în seara asta, dar nu ne așteptăm la prea mult! □ Prima seară de concurs s-a încheiat cu recent înființata trupă Scarlett din Tg. Mureș. Szilagy Barna (ch/v), Palatha József (b) și Desa Csaba (t) au interpretat un thrash în forță, cu multe influențe Metallica și Kreator. După încheierea concursului, scena a fost ocupată de diferiți muzicieni craioveni, pentru un reușit jam-session.

Concursul a continuat a doua seară cu ieșenii Graphik: Marian Paizvant (ch.solo), Mihai Juverdeanu (b), Ionuț Rusciur (v), Costel Paizvant (t), care au întârziat senos să apară pe scenă, punînd la încercare răbdarea publicului și a juriului. Deși au avut un turneu în Franța de trei săptămîni, "combinația de hard rock și heavy metal cu influențe Bon Jovi, Whitesnake și Holograf" din piesele "Lumea mea", "Come Back To Me" și "Anonima" n-au spus nimic

PRĂZ CONNECTION

nimănui. □ Nu același lucru se poate spune despre trioul Constelații din Rm. Vilcea: Laurențiu Turcu (ch., ex-Megatrend), Cornel Tudose (b), Cristi Mogoșanu (t), reînființat anul acesta, după ce în 1992 a obținut premiul II la Top T Buzău. Au interpretat o piesă instrumentală, urmată de "Mintuirea lui Satan" și "Stalin", un deliciu pentru adepții thrashului. □ Răii au rămas pe poziții, pentru că a urmat Nation's Slum (Brașov). Și de această dată, Ticke (v), Mari (ch.), Mărinu (b) și Zoli (t) au mers brici, interpretînd "Fist In Your Mouth", "Round, Round" (o piesă nouă, extrem de reușită), "I Hate My (Fuckin') Self", "Should I Stay Or Should I Go" (cover-version Clash) și "N.F.P.". Abordat după show, Ticke a declarat: "N-am făcut dinainte probe de sunet, iar la prima piesă nu a mers microfonul. Așa e în festivaluri. Nu pentru premii am venit. Nu mă interesează. Sintem pentru a treia oară în Craiova și avem mulți prieteni aici, am venit să cîntăm și să ne simțim bine". □ Vizavi (Galați), adică Bogdan Ionescu (v), Sebastian Bîrlăc (c), Dan Badea (t) și Florin Movilă (b), este o trupă ce promovează o combinație de alternative și punk. Piesele "Vizavi" și "Fuck In Sick" au menținut delirul general. □ De la craiovenii Midnight Cafe - Nonu Firulescu (v), Dorian Cucu (ch.), Colizo Lucan (b), Tavi Tudoran (k) și Claudiu Șarpe (t) - adepții ai unui jazz-rock progresiv am reținut piesa "Nightflight" și vocalistul, proaspăt venit de la Overlord. □ Destine (Iasi) - Ilie Creangă (c.solo), Bogdan Dumitru (v), Marius Gorea (b) au interpretat piesele "Cautatorul de enigme", "Ruine" și "Nu mă aud", într-o manieră hard & heavy cu tentă progresivă. Au fost ceva mai buni decît concetanții Graphik. □ Amon (Ploiești) Barbu Zefir, Dan Bodiceanu și Teo Paraschiveanu, nu au avut mare lucru de spus. □ Overlord (Craiova), trupă înființată în octombrie 1991, are deja o armată locală de fani. În stilul heavy metal, Cristi Petrescu (ch.), Mihai Cazacu (ch.), Dragoș Vuncu (b) și Laurențiu Nicolae (t) au interpretat piesele "Hyde, In The Moonlight", "See You In Heaven" și "Light", toate incluse pe demoul "Moonlighting", ajutat fiind la refrane de vocalista trupei Perfectul Simplu. □ Why Not? din Sibiu este o trupă aparte în peisajul rock autohton. Obişnuți mai ales cu atmosfera de club, Adrian Prohaska (v), Julian Mailat (ch.), Carmen Pataki (b) și Dan Fogoros (t) n-au fost deloc stingheriți de reacția pozitivă a publicului la piesele "Sometimes", "Love, Love", "Long Is The Way" și cover-version-ul "Wild Thing". Pe 6 mai 1995, Why Not? a înregistrat primul demo-tape la Studioul Migas din București, cu ajutorul managerului Mike Ormsby, jurnalist britanic. □ Concursul s-a încheiat cu timișoreni Xart - Marius Boldan (b), Adrian Muntean (k) și Iulian

Gaman (t), care au fost foarte convingători, interpretînd în plină forță, chiar dacă era trecut de miezul nopții, piesele "World Of Silence", "Night Clubs", "Children Of The Street", incluse pe demo-ul înregistrat anul trecut. □ Why Not? și Xart't au cîntat după recitalurile trupelor Redivivus și Floare Albastră. □ Juriul a avut ceva greutăți cu deliberarea, deoarece nivelul prestației majorității trupelor a fost foarte ridicat și trebuiau acordate 3 premii și 4 mențiuni. □ Cîștigătorii au fost: Xart't (premiul I), Midnight Cafe (locul II), Asalt (locul III) și Iarmarock, Graphik, Overlord și Black Roses (mențiuni). □ De menționat că premianții vor participa, în perioada 17-27 iulie '95, la Galele Rock din Costinești. □ A treia seară a fost ceva mai relaxată, pentru că în urma conferinței organizate, trupele au aflat rezultatele pe care le-au obținut. Marea surpriză au constituit-o americanii de la Squisky Stool. Ei nu au vrut să cînte după gala laureatilor, ci exact în mijlocul galei, astfel că după evoluția trupelor cîștigătoare de mențiuni au urcat pe scenă. Au prins extrem de bine la public. După ei au susținut recitaluri și premianții, iar în încheiere, s-a trecut din nou la jam-session. □ Au fost trei seri reușite, am urmărit o mare varietate a stilurilor, de la jazz-rock și alternative pînă la hardcore, thrash și death metal. Anul viitor va fi o ediție jubiliară, cea de-a X-a, în care sperăm cu toții ca trupele să fie mai cizelate și mai mature.

Carmen Vioreanu

Duminică, 14.05.1995, grupul timișorean Cargo și-a lansat albumul "Destin" (CD & casetă) și în Craiova. Organizarea a aparținut Casei de cultură studențească, care, prin grija Luciei Petre, ne-a oferit nouă, melomanilor, încă o manifestare de excepție.

Gazdă a fost discoteca "Gin-Gin", un minunat local amplasat cu mari eforturi financiare într-o clădire veche de 110 ani (fostul sediu al Tipografiei). Patronii, domnii Ninel Staicu, Iulian Siclitaru, și amicul lor italian Luigi Massaro ne-au asigurat că vor rămîne în continuare deschiși la inițiative de acest fel și chiar vor apela la un manager de specialitate pentru organizarea manifestărilor.

Lansarea s-a constituit dintr-un microrecital (semi-unplugged) datorat condițiilor sălii) susținut de Cargo, urmat de autografe oferite admiratorilor și declarații - presei.

Am reținut din lungile discuții:

Adrian Bărar (lider, ch. vocal): Față de vechiul album ("Povestiri din gară" - n.n.), "Destin" nu suferă decît mici schimbări, influențe ce depind de mediul și spațiul care ne-nconjoară, linia stilistică rămînînd aceeași, cea cunoscută și apreciată de publicul nostru. Noul album poartă numele unei piese pe care noi o iubim foarte mult. Imi face plăcere să vin la Craiova, publicul craiovean e foarte bun pentru noi, spectacolele pe care le-am dat în Craiova au fost foarte reușite.

DESTINUL S-A FĂCUT AUZIT LA CRAIOVA

Ramon Radoslav (bas) este cunoscut iubitorilor de rock și ca membru al grupului "Ultimatum".

Rep.: Cum se împacă activitatea pe care o desfășori în formația Cargo cu cea din trupa Ultimatum, avînd în vedere stilurile diferite pe care le atacă cele două formații?

R.R.: Nu vad de ce nu s-ar împacă, e dăunător să fi liniar. Totul depinde de propriul tău

cotidian deci. E o încercare a tinerilor de construire a unei lumi paralele, a unei lumi a neintegrării totale sociale. Integrarea în societate înseamnă de cele mai multe ori pierderea personalității individuale, se pune așadar întrebarea cît de mult îți pierzi din propria ta libertate prin integrarea socială. De aici derivă totul. E bine că există aceste manifestări, mie

feeling, de capacitatea de a percepe mai multe stiluri muzicale.

Rep.: Ce părere ai de mișcarea underground?

R.R.: Undergroundul în general reprezintă o refutare, o tentativă culturală, nu poate fi luat separat de social, de

imi place în general tot ce înseamnă experiment, tot ce înseamnă nou.

Ne-am despărțit cu promisiunea că-i vom vedea (și auzi!) din nou la deschiderea oficială a terasei discotecii "Gin-Gin".

Viorel Pîrligras

HIP HOP Efecte secundare

✶ BASKET-RAPJAM e un nou joc Nintendo. Acțiunea se desfășoară pe terenuri de baschet din diferite colțuri ale Statelor Unite. Jucătorii sînt rapperi a căror muzică se difuzează în timpul jocului. Printre eroii care își dispută balonul: House of Pain, L.L.Cool J, Queen Latifah, Warren G., Naughty by Nature, Coolio, Public Enemy, Onyx, Yo Yo, ca și defunctul Easy E.

✶ RAP SHOW - Russel Simmons pregătește "The Show", un documentar muzical în stilul "In Bed With Madonna", versiune rap. Printre alții apar Snoop Doggy Dog, Dr. Dre și Method Man.

✶ CINEMA - Mathieu Kassovitz, adept și parte activă în mișcarea Hip Hop din Franța de la începuturile ei, este realizatorul filmului "La Haine" (Ura), o cronică a zilelor noastre, inspirată din viața a trei tineri din "banlieu"-rile Parisului. Apar D.J. Cut Killer și Solo, membru al ex-grupului Assassin: Paralel, CD-ul cu același titlu (Delabel/Virgin) prezintă 12 bucăți inspirate (nu extrase) de film, cu: Sens Unik, IAM, MC Solaar, FFF, Ragga Sonic, Assassin, La Clicka etc. ...

✶ TEATRU - Piesa "Phedra" de Racine, una dintre tragediile cele mai cunoscute ale teatrului clasic francez (secolul XVII), se bucură de o interpretare și de un suflu nou în versiunea Hip Hop a regizorului Gennari. Actorii de profesie și rapperi adevărați interpretează această piesă, al cărei text a fost epurat și adaptat conceptului. Rapperii interpreți spun că versul alexandrin se apropie mult de metrica rap.

✶ COSMOPOLITICA Hip Hop - Reality Brothers, grup și club în inima Germaniei

(Berlin), pledează pentru mariajul și mixajul de culturi, de naționalități și experiențe diferite. "Mixajul stilurilor e viitorul" spunea unul din ei. În practică, amestecul de limbi și de muzici diferite - Jazz, Funck, Reggae, Soul și Hip Hop - e la baza profesiei lor de credință.

✶ TRI-HOP - unul din ultimele valuri muzicale nu e altceva decît un Hip-Hop despuat de frazeul hip-hop și deschis tuturor posibilităților în care își găsesc loc muzica instrumentală, dub, house, techno. Stilul lansat de casa de discuri britanică Mo'Wax/Virgin, numără printre cele mai cunoscute realizări pe cele ale D.J.-ului californian D.J. Shadow, "What Does Your Look Like?" sau La Funk Mob "Underground Vibes" (Street/Jazz Records), semnat D.J. Cam, primul disc Tri-Hop francez de inspirație mai mult soul și ceva mai călduros decît cel al omologului britanic, adevărată simfonie scratcho-logică, samplează între altele un rapper (Rakim, se pare). Remarcabil și "Mighty Bop" (Yellow Productions) sau valul senzual, avînd ca invitați pe La Funk Mob și EJM.

★
Dedicatie specială celor de la R.A.C.L.A. pentru Efectul Defectului deloc secundar + un BIG UP la adresa RAP ATTACK-ului de la Teatrul "Ion Creangă" din București care a demonstrat încă o dată, duminică 21 mai, că rapul românesc există, avansează și cuprinde provincia, de unde au sosit primele trupe: CASANOVA (Brașov), ECO CLUB (Târgu Mureș).

D.P./PersonaLyrics

1000 de locuri vă așteaptă la

Disco Vox Maris

INTRARE LIBERĂ în zilele de duminică, luni, marți, miercuri și joi! Vineri intrarea costă 5000, iar sîmbăta 10.000 lei. Programul începe după ora 22,00 și se termină în jurul orei patru dimineata.

O legendă a rockului începe să scrie o nouă pagină în istoria sa și a muzicii.

Cine ar fi crezut că, după 23 de ani, grupul Colosseum se va reforma și nu oricum, ci în glorioasă formulă care a înregistrat Colosseum Live în martie 1971: Jon Hiseman (tobe), Dave Clemson (chitară), Mark Clarke (bas), Dick Heckstall-Smith (sax tenor și soprano), Dave Greenslade (clape) și Chris Farlowe (voce).

După despărțire, ei au activat în trupe ca Tempest, Greenslade, Atomic Rooster, Colosseum II, Humble Pie sau alături de mari muzicieni ca Alexis Korner, Jack Bruce, John Etheridge etc., neluând niciodată în serios propunerile de regroupare venite din partea fanilor sau a caselor de disc.

La începutul anilor '90 albumele grupului au fost reeditate pe CD, bucurându-se de un neașteptat succes. Cu excepția lui Clarke, aflat în America, toți ceilalți îl contactează pe Jon Hiseman. Era clar că nu mai era nici o scăpare. Totul avea să fie luat de la capăt. Este căutat și găsit Mark Clarke și se pregătește revenirea. Jon le trimite tuturor câte un set de CD-uri cu piesele vechi, pentru a stabili un repertoriu.

În 17 iunie 1994, grupul se strânge în studioul lui Jon pentru o

repetiție, totul sunând de parcă nici n-ar fi fost despărțiți 23 de ani. Cu ajutorul dr. Alexander Heisler, pe 24 iunie 1994 susțin primul concert la Freiburg Zelt-Musik Festival. Lumea întreagă este uluită: Colosseum Lives! După patru luni, pe 28 octombrie, susțin al doilea concert la Köln, care apare pe CD și videocasetă sub titlul "The Complete Reunion Concert". Succesul este garantat, nimic nu-l mai poate opri, deși nu le vine încă să creadă că ceea ce se întâmplă e real.

Se fac demersurile pentru un turneu european. "Pentru prima și ultima dată după 24 de ani". Au fost solicitări pentru 54 de concerte, dintre care au fost alese 48, ultimul concert având loc la Budapesta. Au fost acolo, în Sala Sporturilor, peste 10.000 de oameni. Dacă media de vîrstă a spectatorilor era în jur de 30 de ani, grupul Colosseum avea aproape 300 de ani.

Show-ul a fost deschis de două formații de blues din Oklahoma: David Brown & The Blueshaws și The Otis Watkins Band, conduse de foști colaboratori ai chitaristului Steve Ray Vaughan. O muzică directă, pe aproape de ceea ce cânta la noi Nightlosers sau Quo Vadis (afilați și ei în sală).

După o scurtă pauză, sala a erupt pur și simplu, cînd legendarele figuri au apărut pe scenă. Dave

Greenslade albit, un Moș Crăciun al clapelor; Dick Heckstall-Smith, un bătrînel cu barbă albă; Dave Clemson, un adevărat gentleman, ascunzîndu-și, ca și volubilul Jon Hiseman, vîrstă; Mark Clarke, cel mai tînăr, cel mai pletos și cel mai dinamic; Chris Farlowe, unul dintre cei mai nearătoși soliști vocali, dominînd cu burtica sa scena. Încă de la prima piesă atacată, "Those Who Are About To Die Salute You", publicul a fost șocat. Distanța de 24 de ani era imperceptibilă, soundul era surprinzător, același, nici o urmă de oboseală sau vreo abatere de la muzica din 1971. Au urmat "Skelington", "Elegy", "Tanglewood '63", "The Valentine Suite", "Rope Ladder To The Moon", "Theme From An Imaginary Western", "The Machine Demands Another Sacrifice" și "Lost Angeles". Rețeta a fost completă: solo-uri de bas și chitară, dueluri și dueturi între instrumentiști și voce, improvizații de clape și saxofoane (cu D.H. Smith cîntînd simultan la tenor și soprano) și un solo de tobe de peste 10 minute, cum rar se poate vedea, calculat științific. Totul într-un schimb de energie cu publicul extrem de bine pregătît, pauzele fiind umplute de istorioare sau anecdote spuse de Jon Hiseman.

Așa cum e normal, grupul apare la un prim bis prezentînd "Stormy Monday Blues", după care se retrace. Publicul nu cedează, scandează și fluieră, aplaudă și urlă și trupa revine incîlcîndu-ne cu "Walking In The Park". Finalul este triumfal: publicul este pe deplin mulțumit, grupul la fel, hotărînd să rămînă împreună cît se va putea, promițînd un nou album în concert și noi compoziții.

130 de minute de vis și realitate. După 24 de ani, "s"-ul adăugat la titlul albumului Live nu este întîmplător: COLOSSEUM LIVES! Legenda trăiește!

Tolea Poștovei
(Radio Campus Bacău)

VIDEO SHOP

TOY DOLLS

Idle Gossip - Jettisoundz, 1987

Ironia, ludicul, parodia, pasișă sînt, se știe, semne ale unui spirit superior, deschis, inteligent. Cît de conștienți sînt băieții ce-și zic Toy Dolls (chiar numele este o ironie) de aceste chestiuni? Muzica lor are toate semnele enumerate la început. Atitudinea lor muzicală seamănă cu a lui Zappa; stilul e diferit. Toy Dolls se rezumă la punctarea rock'n'rolului clasic, executat într-o viteză demnă de secolul următor, cu diferite gaguri, replici și interjecții înepăușoare. Beneficiari ai unei solide educații muzicale, în care se vede amprenta pre-clasiceismului vocal, Toy Dolls par niște copii puși pe șotii cu școala nevinovată de a-și enerva părinții și profesorii. Parodia merge de la tabieturile englezului de rînd pînă la "monștrii sacri" ai

rockului. În caseta de față, alcătuită dintr-un concert la Klub Foot din Londra și cîteva clipuri filmate într-un parc și pe străzi rău famate, există o secvență ce trimite parodic la celebra dezbrăcare a lui Angus Young. Olga, chitaristul, vocalistul și sufletul formației Toy Dolls, rămîne în chiloși, i se pune un sac pe cap, se urcă în circa basistului și cîntă, pe orbește, la unison cu fanii - punkeri înghesuși în sală ca reclamele într-un ziar de tiraj mediu. Dacă tehnica vocală și viteza instrumentală ne arată trei muzicieni perfect stăpîni pe arta lor, imaginea filmului reușește greu să țină pasul cu muzica. Dar lucrul ăsta nu contează, filmul este un document, nu o încercare artistică de sine stătătoare. Nici nu e timp să remarci calitățile sau defectele peliculei. Muzica Toy Dolls este ceva care te captivează de la primele acorduri și nu te iartă nici după ce-ai scos videocasetă. "Vinovat" este sentimentul de bucurie adolescentină pe care îl transmite această muzică, aparent lipsită de pretenții. Joaca în sine, cu tot cortegiul de senzații adiacente - iată ceva ce nu poți fi respins de nimeni, indiferent de vîrstă, educație sau poziție socială. Căci dacă nu ne-am simți, măcar o dată pe an, școlari rebeli, ce gust mai ar avea viața?

M.V. POP

DE CUMPĂRAT, ÎMPRUMUTAT, FURAT

THE HALO BENDERS -
God Don't Make No Junk (k), 10
piese/LP/33 min
THE DUB NARCOTIC
SOUND SYSTEM - Industrial
Breakdown (k), 2 piese/7"/6 min.

Ultimele realizări ale lui Calvin Johnson sînt două dintre cele mai amuzante discuri pe care le-am auzit în ultimul timp. În total, 12 piese low-fi, hitoase și punkoide, despre tîpă, trînzet, droguri, dulciuri, căfeluși și toate celelalte teme "profunde" de care Johnson s-a ocupat la Beat Happening, un grup legendar al indie-popului american. Din punct de vedere liric, "God Don't Make No Junk" și "Industrial Breakdown" nu aduc nici un fel de surprize, dar povestea este cu totul alta dacă mă refer la contextul muzical. Nici Halo Benders și nici Dub Narcotic... nu sînt afit de minimaliste în sunet ca și Beat Happening și asta grație unei secții ritmice puternice, colectate prin unii dintre membrii trupelor Built To Spill, Sone, Violent Green și Tiger Trap. Este evident că sarea și piperul acestui punkbanger au venit de la producătorul Steve Fisk și de ce să nu recunoașteți, produsul vi se pare deja mai digerabil din momentul în care ați cîntat numele lui. Am aici cîteva piese favorite, dar din motive de spațiu tipografic nu le voi aminti, pîstrînd doar unul din ele, "Don't Touch My Bikini", o piesă ce ar putea deveni hit la orice post de radio din România. Și să nu uit, pe albumul Halo Benders există o piesă - "Scarin" - ce sună ca o baladă tipică Electric Light Orchestra. Nu m-am decis încă dacă e cool sau nu, dar ați fost preveniți.

LOIS - Bet The Sky (k), 10
piese/CD/26 min

Tot de la casa de discuri K, al cărei proprietar este Calvin Johnson, mi-a parvenit și acest minialbum semnat enigmatic Lois. Să fii cîștit și să spun că Lois nu este doar numele unei viitoare stele punk-pop, ci și al unei trupe care îi include, în afară de Lois Maffeo, pe Heather Dunn (ex-Tiger Trap) și Brendan Cauty (ex-Fugazi). În fapt, un foarte fericit mariaj în trei. Piesele lor sînt asimetrice, tonul convingător și complex. Majoritatea textelor tratează relațiile interpersonale, iar cei care apreciază un disc Suzanne Vega sau Courtney Love nu vor fi dezamăgiți. Dacă reușiți să puneți mîna pe CD, ascultați înfii "Sky Town" și vi se va deschide apetitul pentru Lois.

SEBADOH - Skull (Sub Pop) 4
piese/CD/8 min

Adevăratul rock alternativ american nu înseamnă nici Stone Temple Pilots, nici Beck și nici Offspring - artiști care au vîndut împreună vreo 15 milioane de discuri (și asta doar în Statele Unite). Poate că adevăratul loser se numește Lou Barlow și este destul de trist că un compozitor afit de imaginativ nu-și poate permite luxul unui studio adevărat. În tot rîul s-ar putea să fie și în bine. În acest caz, Barlow n-ar mai fi dovedit cu afită ușurință că muzica pop și zgomotele

amplificatoarelor pot fi mai mult decît convergente. Ei bine, micul single pe care-l ascult acum are 4 cîntece grozave, mici bijuterii afit de intens strălucitoare, înfii alibiul comod al timidității, des invocat de către acest provocator Barlow, pare cu totul lipsit de sens.

THE ALOOF - Favelas (East West), 4 piese/CD/38 min

Era timpul pentru o schimbare (m-am mutat din bucătărie în birou). Ceea ce aud acum este mult prea greu de definit și nu cred că m-aș simți bine dacă n-aș pune eticheta la locul ei. Poate că s-ar potrivi ceva eclectic de tipul "dub/jazz/techno", dar nu sînt foarte sigur, pentru că n-am auzit nimic care să sune ca Aloof. Muzica celor cinci tipi este încă un șoc pentru mine, cu toate că albumul lor de debut a apărut acum un an, la o micro-firmă independentă. Aloof au avut noroc și-l vor relansa cu promoție grasă, asigurată de un subsidiar Warner Bros. Dacă vă place Portishead, faceți rost de el cu toate că este altă mincare de pește.

Horia Stănescu

COLOSSEUM PENTRU ULTIMA OARĂ(?)

13 mai 1995 ora 19.04 - am ajuns în sfîrșit în fața Sălii de Sport Budapesta. În aceste momente îți pui o serie de întrebări de genul: oare vor cînta bine, oare mai sînt "băieții" în stare de performanțe vechi etc., "băieții" însemnînd: Chris Farlowe - voce; John Hiseman - tobe; Dick Heckstall-Smith - saxofon; Dave Greenslade - clape; Dave Clemson - chitară; voce; Mark Clarke - bas.

Deschiderea programului a fost asigurată de două trupe din Oklahoma, ale căror "șefi" pe vremuri au cîntat alături de celebrul bluesman Stevie Ray Vaughan. Este vorba de David Brown & the Blueshaws, respectiv de Otis Watkins' Band. Ambele trupe au cîntat pe alte scule de spate (incluzînd și tobele), iar culmea, sunetul a lăsat de dorit (mai puțin la vedetele serii).

Repertoriul supergrupului a cuprins numai piese vechi (discul "Live" fiind inclus în întregime), dar au putut fi audiate și piese de pe albumul "Valentine Suite". După prima piesă (instrumentală) - Those Who Are About To Die Salute You, tobarul Jon Hiseman a prezentat trupa invitînd în scenă pe inegalabilul vocalist Chris Farlowe, a cărui prezență (după 24 de ani) era la fel de convingătoare ca și în perioada de glorie. De fapt, acest lucru ne-a fascinat pe toți cei de acolo: faptul că timpul nu și-a pus amprenta asupra calității muzicii. Este poate chiar singura trupă despre care se poate afirma acest lucru. Acestea fiind spuse, dincolo de faptul că fiecare a avut ocazii "muzicale" bine pregătite pentru a se desfașura, pentru a face solistică, oprindu-ne cu ocazia asta la solo-ul de tobe excepțional cîdit de Jon Hiseman (cu durată de 15-20 de minute pe puțin), care a uimit de-a dreptul întreaga audiență.

Dincolo de propriile compoziții, grupul a mai prezentat audienței și prelu(c)rări ca "Theme From An Imaginary Western" (Jack Bruce), "Rope Ladder To The Moon", "Stormy Monday Blues" și "Walking In A Park" (Graham Bond Organization), dintre care ultimele două au fost piesele de bis, intrucît publicul, încins de atmosferă, a "obligat" artiștii să revină de două ori pe scenă, motiv pentru care a treia oară (cînd au fost chemați) Jon Hiseman și-a permis o glumă bună spunînd: "Nu mai știm alte piese". Nu se știe exact care dintre cei de față a rămas frustrat, și nici nu știm cine a înțeles că trupa este epuizată sau că "le pleacă avionul", cert este că fiecare ar fi vrut ca "oaspeții" să lungească programul poate chiar și pînă dimineață.

Iată deci o trupă care compune "niște muzici" în anii '68-'71, "face din gură un șert de veac" după care susține 48 de recitaluri în cadrul unui turneu prin țările Europei, recitaluri care includ repertoriul vechi, cîntat notă cu notă, lăsîndu-l nealterat de timp, demonstrînd din nou validitatea în timp a muzicii lor și, nu în ultimul rînd, a concepției muzicale tipice anilor '70.

Szilard Borbely (Quo Vadis)

DISCOGRAFIE

1. Colosseum - The Reunion Concerts 1994 (Lives);
2. Colosseum - Those Who Are About To Die/Valentine Suite (1969);
3. Colosseum - Daughter Of Time (1970);
4. Colosseum - Live (1971);
5. Colosseum - Collectors Colosseum (1971);
6. Colosseum - The Time Machine; 7. Colosseum II - Strange New Flesh (1976);
8. Colosseum II - Electric Savage (1977);
9. Colosseum II - War Dance (1978);
10. Tempest - Tempest/Living In Fear (1972/1973);
11. Dick Heckstall-Smith - A Story Ended (1972);
12. Jack Bruce - Things We Like (1970);
13. Jack Bruce - Cities Of The Heart (2CD) (1993);
14. Greenslade - Greenslade (1973);
15. Greenslade - Bedside Manners Are Extra (1973);
16. Greenslade - Spyglass Guest (1974);
17. Greenslade - Time And Tide (1975);
18. Dave Greenslade - The Pentateuch Of The Cosmogony (1979);
19. Chris Farlowe - I'm The Greatest (Producer: Mick Jagger) (1966-1969);
20. Chris Farlowe - The Art Of Chris Farlowe (1966);
21. Chris Farlowe - 14 Things To Think About It (1966);
22. Atomic Rooster - BBC Radio 1 Live In Concert (1972);
23. Atomic Rooster - Made In England (1973);
24. Atomic Rooster - Nice And Greasy (1973);
25. Chris Farlowe - Out Of The Blue/Born Again (1985);
26. Chris Farlowe/Brian Auger/Pete York - Olympic Rock And Blues Circus (1981);
27. Chris Farlowe - Waiting In The Wings (1992);
28. Bakerloo - Bakerloo (1969);
29. Humble Pie - Smokin' (USA) (1972);
30. Humble Pie - Eat It (Japan) (1973);
31. John Mayall - Bare Wires (1968);
32. John Mayall - Diary Of A Band vol. 1 (Live) (1968);
33. John Mayall - Diary Of A Band vol. 2 (Live) (1968);
34. John Mayall - Looking Back (1963-1969);
35. Dick Heckstall-Smith/John Etheridge/Rainer Glas/Joe Nay - Live 1990 (1990);
36. Dick Heckstall-Smith And John Etheridge Group - Obsession Fees (1992);
37. Dick Heckstall-Smith/Jack Bruce/John Stevens - This That (1994);
38. Alexis Korner - Bootleg Him (1972);
39. Alexis Korner - The Party Album (1979);
40. Alexis Korner And... - 1961-1972; 41. Film - Tonite Let's All Make Love In London (1968);
42. Various Artists - The King Of Elfland's Daughter (1977)

MUZICA DE FILM

O impresie ciudată

După 100 de ani de coexistență, în ciuda circumstanțelor, raporturile dintre film și muzica lui continuă să fie ambigue, fanteziste sau chiar de neînțeles. Deși totul ar trebui să decurgă normal, regulile jocului (rău definite încă de la început, niciodată refăcute pentru a respecta un plan logic) îi paralizază pe unii, îi descurajează pe alții și sfîrșesc prin a enerva pe toată lumea.

Se percepe adesea impresia ciudată că n-a fost părăsit niciodată punctul de plecare. Cinematograful a împlinit deja un veac de existență și totuși cuvintele rostite de Maurice Ravel în 1933 rămân de actualitate: "Cinematograful vorbit, care ar putea fi noua explozie lirică a artei din zilele noastre, respinge cu răceală colaborarea cu adevărații muzicieni și nu permite decât unui număr mic de compozitori să patrundă în studiouri."

În acea perioadă însă, compozitorii importanți depășeau mult mai ușor barierele "uzinelor filmului" decât la ora actuală. Era vorba de încrederea naivă a producătorilor. De necesitatea consemnării unui act de cultură adevărat pe afișul cinematografic? De ambiția regizorilor? Toate aceste motive trebuia să contribuie la explorarea unui nou teren, acela al lumii filmului, și nici o acțiune ce putea ajuta la succesul unei pelicule nu era lăsată deoparte.

În zadar am căuta în cinematograful contemporan un fenomen comparabil. Crăpătura dintre muzica numită "comercială" și muzica "savantă" a luat dimensiunile unei adevărate prăpastii și cei cîțiva specialiști ai muzicii de film își împart o piață redusă, în funcție de necesitățile imediate ale studiourilor.

Anii '70 au fost marcați de un real efort de imaginație, în materie de bandă sonoră, în producția cinematografică internațională.

Primul "gol" de remarcat este absența de pe generic a numelor compozitorilor marcați ai scenei lirice și ai sălilor de concert. Aparițiile sporadice ale lui Henze sau Takemitsu nu trebuie să stimească iluzii, nici măcar menționarea numelui lui Henri Dutilleul pe afișul filmului "Sous le soleil de Satan", deși este vorba de "Intermezzo", din prima sa simfonie. Avem de-a face cu un paradox chiar: un compozitor pasionat de cinema, care nu a mai compus nimic pentru un film de patruzeci de ani, ("Dragostea unei femei", de Jean Gremillon) re apare în imagini cu extrase dintr-o operă de concert. În copilăria și adolescența sa, filmul vorbit ignora numele unor Falla, Roussel, Bartok, Hindemith, Varese sau Martinu. Astăzi, pe generic, nici Beria, nici Boulez, Birtwistle, Denison, Lidholm, mai puțin Carter sau Tippett (ultimul prezent într-un film cu o operă de concert: "Fantezie de concert pe o temă de Coulli", în "Akenfield" de Peter Hall...).

În deceniul trecut, două sau trei nume celebre au fost invitate pentru a compune muzică de film: Ngwen Thien Dao ("Pulberea imperiului" de Lam Le), Bety Jolas ("Iubita" de Joel Farges). Dacă exceptăm cele două incursiuni ale lui Philippe Heesant în domeniul fantastului (coproducția franco-portugheză de Paulo Rocha - "Munții de pe Lună") și al documentarului, terenul rămas descoperit ne duce cu gândul la existența unui adevărat desert. Cinematograful și muzica timpurilor noastre par două planete situate în galaxii despărțite de distanțe considerabile.

În căutarea unei culori muzicale originale, regizorul Christian de Chalonge i-a încredințat realizarea partiturii din "Bani altora" lui Patrice Mestral. Inițiativa fericită, umbrită însă de intervenția producătorului, care a dispus mixarea unor bucăți. Reacția este simptomatică: muzica modernă deranjează, neliniștește; este agresivă, anticomercială. Compozitorul trebuie să urmeze clișee, nu poate obține un spațiu unde să creeze în libertate. Mestral a reușit performanța de a lucra fără îngrădiri muzică din "Monde desert" de Pierre Beuchot, dar exemplul rămîne singular.

Scurt-metrajul a constituit mult timp singura ieșire posibilă pentru realizarea de experiențe muzicale. Din cauza bugetelor tot mai reduse, astăzi nici măcar scurt-metrajul nu mai permite evadarea decât foarte rar. Terenul obișnuit al coloanei sonore a devenit "muzica la metru", repertoriul clasic și artificialele sintetizatorului. Compozitorii "electro-acustici", prin definiție mai puțin "scumpi" decât alții, pentru că scapă de handicapul cheltuielilor de înregistrare, își oferă o formă de expresie minimalizată, aceea a "jingle"-ului, pe care o ilustrează în realizarea diferitelor indicative radiofonice.

Situația muzicii de film și a creatorilor săi nu este atât de roză pe cât pare la prima vedere. De acest lucru ne vom convinge pe parcursul episoadelor următoare. Un fenomen tot mai des întâlnit este reprezentat de faptul că pe genericul unui film cu mare succes la public nu mai apare numele vreunui creator tradițional, ci al unei vedete aflate în fruntea topurilor muzicale.

(Va urma)

Adaptare de
T.M. Ogrita

VIDEO-FILM

FLASH

► Cînd termină cele două filme la care lucrează în prezent, Whitney Houston urmează să joace într-un nou film - "Woman" - unde interpretează rolul unei mame dintr-un ghetou din Los Angeles. Ea pătrunde sub falsă identitate într-o bandă de traficanți de droguri care i-a răpit fiul, cu intenția vădită de a o distruge. Este un film în care Whitney nu cîntă, dar care, ca și alte două filme în care ea joacă, "Waiting To Exhale" și "The Bishop's Wife", dă vedetei posibilitatea să-și demonstreze calitățile de actriță.

► Ca și cum O.J. Simpson nu ar fi avut și așa destule probleme, fostul fotbalist american a fost "dezonorat" cu un premiu Golden Razzie pentru una din cele mai proaste interpretări ale anului 1994, pentru rolul său din comedia "Naked Gun 33 1/3". Interpretarea sa a fost descrisă cu cuvintele: "criminal de neconvingătoare", o aluzie la faptul că, în prezent, Simpson este în cercetări sub acuzația de crimă dublă.

► Film Box Office (N.M.E.). 1. Muriel's Wedding, 2. Legends Of The Fall, 3. Outbreak, 4. Circle Of Friends, 5. Dumb And Dumber. ► Un alt film, alți 17 milioane de dolari pentru Sly Stallone! Așa se vorbește despre viitoarea peliculă "Daylight", la care va lucra Rocky-Boy. ► Titluri noi semnate și notate drastic de revista VOX: Jefferson In Paris cu Nick Nolte, Demon Knight (o comedioară facilă), Six Degrees Of Separation (cu Donald Sutherland și cu un 8 promițător ca notă!). ► Demi Moore devine regizor pentru un episod al serialului These Walls Could Talk, difuzat de televiziunea prin cablu americană. ►

În sfîrșit, Woody Allen a găsit pe cineva să-i joace (cum trebuie) rolul: John Cusack, în Bullets On Broadway, aici alături de Diane Wiest. Criticii britanici recomandă cu căldură (neobișnuită) acest nou film

MĂ HOLBEZ ȘI EU!

► Ați văzut că am lipsit? Sesiunea mai întîi și apoi oamenii s-au pus pe colorat paginile, iar eu nu mai încăpeam în spațiu. Mai am un motiv serios pentru absență. Unul, Albăstrele, m-a amenințat cu "îți rupem picioarele" dacă ajung la acel Irish Club la care m-am referit odată. Frică d'ăstia duri nu mi e pentru că nu ies fără cei doi frați ai mei, dar m-am gîndit că n-am bani pentru spitalizarea lui Albăstrele & Co. ► M-am holbat constant, dar mă opresc doar la unele constatări (presă și teveu). ► Pentru cei care vor show adevărat recomand emisiunea de marți seara de pe Italia 1, "Re per una notte", în care niște amatori cîntă și se poartă ca idoli lor, fie că-i vorba de Mariah Carey, Adriano Celentano, i Pooh sau Take That. ► Pro TV cu Ovidiu Ioanitoaia mă ține legată de NEI, deși nu mă prind mereu care minte în lumea fotbalului. Ca spectacol e tare! ► Mult handbal (și trist) și box de aur în săptămînile ce s-au scurs. Bucuria bărbatilor din casă. ► Sava îi invită pe unii ziaristi și le explică cam ce ar trebui să scrie dinși pentru a sprijini cultura (care înseamnă, evident, Bach, Beethoven și pianistii tineri din nordul Moldovei). Maestrul a uitat să spună că girează un supliment al ziarului Azi (al cărui patron era invitat) și că există și o revistă a Uniunii Compozitorilor și că acolo e locul potrivit pentru promovarea tinerelor talente, și nu la Rompres, Libertatea sau în Academia Catavencu. Prea multe ore pentru expozițiile domniei sale, în loc de reale serate MUZICALE! ► Mi-am zărit Șeful la o masă lungă, un fel de cină de taină cu multe fete frumoase (cu mici excepții). Că i se atribuie ideile mele nu m-a deranjat, dar, dacă tot s-a mers pe invitarea oamenilor din audio-vizual (mai mult bucureștean), ar fi trebuit să existe un dialog viu, dinamic, ceea ce mi s-a părut imposibil, odată ce numărul persoanelor depășea chiar numărul scaunelor din jurul mesei. Mi-au plăcut intervențiile Mirunei Coca Cozma, ale Jeanelei Gheorghiu și, în final, apariția lui George Pruteanu (și el se putea opri la 7-8 minute pentru că spumos a fost exact atît). Și să nu cumva să creadă cineva că prin prezența directorului V.P.R. la Tele 7 abc ați scăpat de opiniile mele. ► Jan Akkerman la TVR (pe 21 mai) m-a fermecat. Și pe mama, pentru cum arată. ► Muzicorama lui Cristian Paunescu e cam rară și nu înțeleg de ce? ► Daniela Györfi a mai prins un set de articole în presă. Acum își schimbă fundul! La Gala Tele 7 abc (difuzată ulterior pe postul cu același nume) am constatat că nu cu fundul are probleme! ► La Eurovișune nu s-a prea cîntat pe bune, iar iurizarea s-a făcut cu și anul trecut, pe criterii nemuzicale. Rămîn la părerea că britanicii, nemții (deși au primit un singur punct) spaniolii sau austriecii își vor valorifica pe disc concurenții. Celalți - mai greu. Francezii au dat 12 puncte Marii Britanii și au primit în schimb unul! Probabil că în juru erau scotienii. Și mă întreb cine va fredona peste 15 ani "Nocturne", pentru că ar merita ascultă și azi Waterloo cu ABBA! ► Pentru Ziua (15.05) Festivalul de la Dublin a fost de "muzica ușoară". I-o fi fost jenă fetiș să scrie POP. ► Am prins din întîmplare un matineu TVR (miercuri, 24.05). Emisiunea "La prima oră" mi-a plăcut. I-am văzut pe Akkerman, Paul Rodgers, Eugen Mihăescu, am auzit știri scurte culturale și o revistă a presei dense (cam multe citate din ziarile Puterii, dar mă rog). Nu știu cîți se mai uită între 8.00-9.00 la TVR, dar dacă băieții sînt consecvenți, atunci merită să-ți bei laptele informîndu-te. ►

Din Jurnalul Național (23.05) aflu despre John McEnroe că este îndrăgostit de o cîntăreață, Patty Smyth, care nu e cealaltă Patty Smyth, are 36 de ani și este fosta soție a lui Sheryl Crow! Mai ziceți ceva! ► Citez din Oglinda (tot din 23.05), ca să vedeți că mai sînt și alții care se holbează critic. "... au fost supuși la atrocitate chinuri de un spectacol de circ care s-a vrut dedicat celor născuți în Zodia Taurului. ... modul în care a decurs manifestarea a fost de-a dreptul lamentabil, prezentatoare și cîntărețe gușate, melodii pe bază de play-back, lume stresată. ... mai bine ne lipsim de emisiuni de divertisment, decît să vedem vaxuri ca asta". ► "John Mail" la TVR1 "Actualități", chiar în seara concertului. Tot e bine că l-au așteptat la Aeroport. De cîrat, a cărat singur lăzile. Bravo, Mr. Mayall! ► Poliția Presei condusă de cetățeanul Ioan T. Morar (Academia Catavencu) a sesizat o parte din abaterile unui articol, altfel bine intenționat, din VIP nr. 19, în care o fatucă (talentată) de 18 ani scria despre Cornel Chiriac. Nici eu nu l-am auzit pe atît de des amintitul star radio pînă recent, cînd am prins o bandă înregistrată prin anii '70. Dar nu mi-aș permite să scriu despre EL, chiar dacă ai mei l-au cunoscut personal. Nițel respect nu ne strică, fetelor! ► "Susaneaua Miss România '95" este titlul unui articol analitic semnat de Răzvan Petrișor în Expres Magazin. Pe Samantha Fox am văzut-o și la TV. Cu talia stă rău și seamănă tot mai mult cu fetele din Baywatch. O să ziceți că-s răutăcioasă, dar e părerea fratelui meu (18 ani).

► Am văzut o figură nouă în "Cutia muzicală" a lui Tele 7 abc. A dispărut Andra? Eu de cine mă mai dau? ► Gabriela Hurezean (colegă în ale scrisului și holbatului) i-a găsit un nume perfect Lilianei Munteanu: ciocănitorea Woody a televiziunii private. ► Cronici bune și fătioase am văzut în România liberă. Băiatul Adrian le are și vi-l recomand. ► Un "Karaoke-Dreher" am prins simțată pe Tele 7 abc. Totul era spontan. Se pare că nimeni nu s-a mai holbat la un program de acest gen. Cîntau soliști (moderatori) și mai puțin poporul, de-a valma și aiurea. Distractiv o fi fost, dar n-a fost karaoke. Berea am simțit-o în ochii mesenilor. ► Pro TV ne dă meciuri tari de la italieni, în direct. Asta da, performanță! ► Canal 38 are tentative de promovare a tinerelor talente în stil Școala Populară anii '70. Modestia le dărimă pe tineretele prezentatoare de pe noul canal bucureștean. ► "Circume" sau "Hanul lui Maniuc" sînt două perle culese în 10 minute. ► Filmul de vineri noaptea (TVR1) m-a umplut de erotism. Iar Sharon Stone, mai devreme, m-a convins că "nu e numai frumoasă ci și joacă, domnilor! ► Mirabela a fost foc de hăioasă la sueta cu G. Stanca. ► Nea Viorel Cataramă n-a marșat la umorul lui nea Viorel Gaiță. Rar am văzut un tip atît de nesărat. ► Să se renunțe la anunțuri! Decît să o prezinți pe Madonna și la între Soundgarden, sau zici desene animate și urmează două clipe muzicale (simbătă la Tele 7 abc) mai bine te lași pe mina celor de la butoane. ► Școala vedetelor a ajuns în mediul rural. Rares fumează și nu-i frumos. "Elevii" sînt simpatici, iar emisiunea, recent premiată, a primit întărire prin Doru Octaviu Dumitru și Armata. Totuși anunțurile alea strîgăte ca la circ sau ca pe vremuri la Mamaia, m-au cam zgîrnat auditiv. ► Prince (Tele 7), Chick Corea (TVR 2), film cald (Antena 1), Scorpions (VH 1). România la Eurosport (unde m-am holbat ca să aud ce spun alții de noi la rugby și să știți că erau amabili), toate astea pe la 1.00 noaptea (simbătă). Apoi la TVR 1 am sărit la dans cu familia și vecinii. Culture Beat și Rednex (o melodie în cinci variante și bere la sticlă). Pe la 2.00 la TV5 erau Rita Marley, Pato Banton și alții care-l comemorau pe Marele Bob. În același timp pe Super Channel Jay Leno glumea cu Cyndi Crawford (fetelor, tipa are celulită!) și Lyle Lovett. ► M-am răcorit și cu "Linia fierbinte". Realizatorii au apelat la psihologi nu pentru că nu s-ar descurca de minune (zic ei), dar li s-a impus de "sus" ca să aibă credit. Explicația ne-a fost dată public, iar sărmanii specialiști au înghițit gâlșuca. Ce nu face omul pentru un argin în plus?! ► ... studiouri engleze de înregistrări muzicale patronate de soțiile grupului Beatles. (Ziua, 24.05). Mai zice că Eric Clapton va veni la Alba Iulia! Poate pe 1 decembrie, nu?! ►

Galbăoara

Din arhiva

VPR

(16.06 - 30.06)

La cererea majorității, renunțăm la varianta restrictivă de a da numai zilele de naștere "rotunde" la străini, în schimb vom selecționa numele mai importante.

Zile de naștere la ai noștri

17.06 Paul Simion (Esperando), 25.06 Doru Stănculescu, 26.06 Temistocle Popa, 27.06 Dan Iliescu (Timpuri Noi), 2.07, Cristina Puia (Secret), 4.07. Teo (Altar), 6.07. Dorin Anastasiu, Anastasia Lazariuc, 9.07 Mirabela Dauer, Angela Similea, Daniel Iordăchioae, 11.07. Vasile Seicaru.

Nașteri și comemorări la ei

16.06. Billy Crash Craddock (1939), Lamont Dozier (1940), Gino Vanelli (1952) 17.06. Barry Manilow (1946), 18.06. Paul McCartney (1942), Alison Moyet (1961), 19.06. Ann Wilson (Heart, 1950), Dennis Fuller (London Boys, 1960), Paula Abdul (1963), 20.06. Chat Atkins (1924), Mickie Most (1936), Brian Wilson (Beach Boys, 1942), Lionel Richie (1949), Cyndi Lauper (1953), Michael Anthony (Van Halen, 1955), John Taylor (Duran Duran, 1960), 21.06. O.C. Smith (1932), Deodato (1942), John Hiseman (Colosseum, 1944), Ray Davies (The Kinks, 1944), Joey Kramer (Aerosmith, 1950), Nils Lofgren (1953), 22.06. Kris Kristofferson (1936), Jimmy Castor (1943), Todd Rundgren (1948) Derek Forbes (Simple Minds, 1956), Gary Garry Beers (INXS, 1957), Jimmy Somerville (1961), Tommy Cunningham (Wet Wet Wet, 1965), Au dispărut Judy Garland (1969) și Fred Astaire (1987), 23.06. Adam Faith (1940), 24.06. Mick Fleetwood (1942), Arthur Brown (1944), Jeff Beck (1944), Andy McCluskey (O.M.D., 1959), Curt Smith (Tears For Fears, 1961), Glenn Allan Medeiros (1970), 25.06. Carly Simon (1945), Ian McDonald (King Crimson, Foreigner, 1946), David Paich (Toto, 1954), George Michael (1963), 26.06. Colonel Tom Parker (1910), John Illsey (Dire Straits, 1949), Chris Isaak (1955), Patti Smyth (1957), Terri Nunn (Berlin, 1961), 29.06. Ian Paice (Deep Purple, Whitesnake, 1948), 30.06. Andy Scott (Sweet, 1949), Stanley Clarke (1951), Adrian Wright (Human League, 1956).

Topurile trecutului 1970

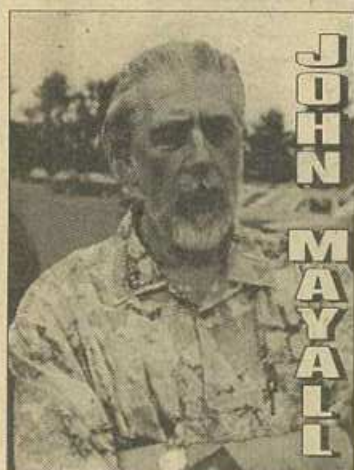
SUA. The Long & Winding Road - The Beatles și The Love You Save - Jackson Five (s) și Let It Be - The Beatles (L.P.)

M.B. In The Summertime - Mungo Jerry (s), Let It Be - The Beatles și Bridge Over Troubled Water - Simon & Garfunkel.

1990

SUA. It Must Have Been Love - Roxette și Step By Step - N.K.O.T.B. (s); Please Hammer Don't Hurt 'Em - MC Hammer și Step By Step - N.K.O.T.B. (L.P.)

M.B. Sacrifice - Elton John (s); The Essential Pavarotti și albumul N.K.O.T.B.

JOHN MAYALL

"Bluesul este o parte din mine"

J.M.: Am o sursă nesfârșită. Ea se formează din întâmplările și experiențele vieții, e un mod de a mă exprima pe mine însumi.

Rep.: I-ați dedicat câteva piese lui J.B. Lenoir. De ce v-a impresionat atât de mult?

J.M.: Pentru că a scris niște cîntece foarte interesante. A fost unic prin felul său de a compune și de a interpreta.

Rep.: În anii '60 cum ați perceput noul gen de blues promovat de Hendrix?

J.M.: Jimi a fost un tip care i-a șocat pe toți prin felul său de a compune și interpreta, prin felul său de a cânta la chitară.

Rep.: Cum vedeți viitorul bluesului?

J.M.: Se află pe mîini bune, evident. Acum a devenit o limbă internațională, nu mai e deloc așa cum era în anii '60... Nu mai e o noutate, cum era atunci!

Rep.: Care dintre chitariștii care au trecut de-a lungul timpului, prin Bluesbreakers, este preferatul dumneavoastră?

J.M.: Eu nu am preferați. E o greșală să crezi asta, pentru că fiecare muzician, de orice calitate, îți creează un sentiment și o emoție, fiecare reprezintă o individualitate, care nu ar trebui comparată.

Rep.: Care este diferența dintre John Mayall la 20 de ani și John Mayall la 61 de ani?

J.M.: Păi... foarte simplu. Sînt mai bătrîn! Pur și simplu m-am maturizat. Hm! Nu cred că-i o întrebare bună, ba e chiar prostuță, fiindcă vezi tu, cu toții ne naștem, iar apoi îmbătrînim. Viața e la fel pentru toți.

Rep.: Pentru a vă menține în formă, care este ritmul de lucru pe care vi l-ați impus?

J.M.: Noi avem în fiecare an 120 de concerte, trecem prin 15-16 țări, iar la doi ani imprimăm un disc. Și cred că așa vom continua.

Rep.: Cu ce impresie plecați din România?

J.M.: Ei bine, am stat puțin timp, doar o zi, dar primirea de așară, de la concert, a fost fantastică, de necrezut. Serios! Aflați oameni s-au entuziasmat... De lucrul acesta ne vom aduce aminte mult timp.

Rep.: Ce mesaj ați dori să transmiteți tinerilor?

J.M.: Stați departe de droguri și alcool. Că sînteți muzicieni sau orice altceva, ele sînt periculoase pentru fiecare și nu ajută la nimic.

Rep.: Dar celor care vor să cînte blues?

J.M.: Nu doar blues... Orice muzician ar trebui să învețe instrumentul și să încerce să se asigure că interpretează ceea ce simte, fără să copieze pe nimeni. Poți învăța ascultîndu-i pe alții, dar nu-i copia!

Rep.: O ultimă întrebare. Credeți că v-ați născut cu sentimentul de blues, că el vă urmărește în viață?

J.M.: Ca muzician, da. Adică m-am născut muzician, iar bluesul este o parte din mine.

Julian Ighat

CU OCHII LA STELE

În perioada asta, toți nativii mai mîncîi sînt într-o stare de surescitare de nu se văd, au niște examene de nici nu se gîndesc și la materie nerecapitulată (sau, adică, neînvățată!) de n-au unde dormi la noapte. Nu-i pot sfătui decît ca, în timpul studiului, să nu stea la soare, că bate la (în) cap, să nu se ducă cu genți mari la examene, că bate la ochi și, în fine, să NU le arate carnetele de note la părinți, că bate la fund. Băfăi! (nu se zice nimic!)

GEMENI

Stai foarte prost la limba și literatură noastră, a majorității? N-avea nici o grijă, merg toate, la șablon: Eminescu e "poetul nepereche", Macedonski e genul neînțeles, iar Bacovia, "simbolist decreșit de raftul II". Ai grijă doar să nu le-ncurci, că dacă-i faci pe primul simbolist, se supără PRM-ul, iar dacă-l faci pe-al doilea poet nepereche, o să i se ducă buhul (lui) că și-a găsit-o cu tine... cu ceilalți autori e simplu: nu se citesc. "Don't Turn Around" - Ace Of Base.

RAC

Lucrurile merg strălucit spre mizerabil. Cu casa s-a aranjat, nu se poate (e primăria în divorț cu...), ideea de cuplu are imaginea bună, dar sonoru-i dereglat, iar de concediu nici nu poate fi vorba la jumatea lui august, că s-au gîndit alții-naintea ta. Noroc că stai bine cu a patra roată la trotinetă, sănătatea, la care n-ai nici un șurub căzut. Ca să scapi pe moment de restul, ascultă cîntece de beție, pardon, de inimă albastră!

LEU

Caldă impresie de mulțumire, pace și recunoștință pe sensul (unic?) subaltern-șef, copil-mamă, șoferi-politist, Căceni-Terra. Și cum voi, Leii, datorită puterii caracterului vostru (nu ca monedă, ca zodie) vă situați întotdeauna pe poziții avantajoase (mamă, Terra, șefi, politai), nu aveți nici un motiv de îngrijorare, treburile merg strună. Aveți grijă însă, să nu cumva să vi se cînte-n ea, că altfel... Vă doresc doar "Back For Good" - Take That.

FECIOARĂ

Oficați din toate țările... rămineti la locurile voastre! Ajunge ote unul din voi în fiecare grupușor social, să ne strice consensul la toți! V-ar cam trebui o chelăneală, poate așa vă prindeți și voi că, de fapt, sînteți prețuți(ite), donți(ite), iubiți(ite)! E ultima soluție cu voi, că cu binele nu se poate! Dacă nu vreți nici așa, n-aveți decît să fierbeți în sucul vostru, să vi se pună pe o clipă totală, să vă credeți persecutați(ate) și alte chestii d-astea cu femininul în "ate". "Scatman" - Scatman John.

BALANȚĂ

Soarele răsare și apune deasupra fericii voastre, rozele nu au ghimpi, drumurile nu au curbe periculoase, iar apă caldă poa' să nu fie toată vara pe la blocuri, că vouă nici nu vă pasă, sînteți fericiți. Aveți o stare de beatitudine completă, sînteți abulici total, dar dacă-i din cauza dragostei sau a celor lăzreici de pahare în plus la bord, asta voi trebuie să știți. Dacă-i a doua variantă, tot mai există un leac. Vă recomand o licoare care să vă "lase" totuși la starea de lucruri reală: vin "De regiune superior" - Timpuri Noi.

SCORPION

La vreme de seară te cam apucă indoliile metafizice, iar asta duce la nesomn. Continuă tu lanțul trofic și-o să vezi cum duc toate pas cu pas la concediere, corigente sau alte nebunii. Hai să-ți spun eu cum e: Soare și tot timpul pe cer, la fel Lună, dar de multe ori nu le

vedem noi. Prețurile cresc mereu, dar RATB-ul schimbă peste noapte stațiile la autobuze, ca lumea să se ofice de asta și să uite de prețuri... și tot așa. Mîncă ce ai prin casă, acum, că te-ai mai liniștit, și culcă-te. Cîntă-ți "Somnoroase pasarele".

SĂGETĂTOR

Temerile tale, precum că lumea nu te mai suportă, sînt neîntemeiate. Asta se-ntîmplă, oho, de mult timp, habar n-ai avut tu, însă... Nu te necăji, asta-i felul tău, n-ai ce să faci, dacă oamenii au călcile ale lui Ahile pe tot corpul, și tu nu mai poți să tragi cu arcul pe nicăieri! Te sfătuesc să renunți, eventual, la săgeată, și să tragi cu praștia, că măcar doare, da' nu curge sînge. Nu-ți mai recomand Robert Plant (album-e-nregi), că văd că nu ține. Zi-le "Ei și?" - Roata.

CAPRICORN

Veșnici cuce-ritori, lăsați minciunilele, că pină și constelația Caprei s-a saturat de ele, ca să nu mai vorbim c-o să vă linșeze lumea dac-or să-nceapă să-nghete și apele, de pe urma voastră! Nu le mai dați speranțe deșarte victimelor voastre. Nu le mai spuneți că voi trebuia să fiți mai grozavi, mai uniorni, dar c-ai avut pojar cînd erați mici, și d-ai puneți coame! Nu mai vrăjiți că... "Some Might Say" - Oasis...

VĂRSĂTOR

Viață cultu-ral-artistică deosebită în această perioadă. Mergeti la teatru, la concerte, aveți bani, cine mai e ca voi! V-a suris norocul și-n viața sentimentală, ați tras lozul cel mare! Aveți grijă pe unde-i puneți, în ce buzunar! Să fie unul cit mai aproape de inimă, că merită, zău! Ne-ar plăcea să vă vedem și pe voi așezați, cu copii gălăgioși... sau măcar cu o mașină de spălat! S-aveți și voi o căutătură, o direcție, "O viață, un destin" - Monica Anghel.

PEȘTI

Cu tine problema e că spui mereu "e prea greu, nu pot, e fără ieșire, nu există soluție", ceea ce-i enervează la culme pe toți. Greu e o halteră de 250 kg, cînd tu ai 40 (ceea ce nu e cazul), de putut, se poate întotdeauna (ba chiar mai rău), "ieșire" scrie pe toate ușile, începînd cu cele de la autobuz, iar dacă tu nu găsești soluții, atunci parlamentarii ce să mai zică! Potolește-te și uită expresiile astea. "Perfect Day" - Duran Duran

BERBEC

Toate drumurile merg spre tine, ceea ce nu poate decît să iște un trafic îngrozitor. Te sfătuesc să pui niște stopuri și înconci de pietoni în zona sentimentală (prea multe, prea dense, prea repezi!) și să faci un poligon în zona centrală, a banilor... sau mai bine pui sens giratoriu, adică te-ntorci de unde-ai plecat. În rest, ai grijă, că proștii încearcă să te păcălească pe la colțuri, deși Pămîntul e rotund. "Holding On To You" - Terence Trent D'Arby.

TAUR

Sînteți prea fataliști, tăurei și taurinel! Nu vedeți decît gaura acului, pasul gîndacului și ziduri pretutindeni. Nu mai dați cu capu-n toate (bietul de el), mai bine puneți-i să gîndească un pic și-o să vedeți că, de fapt, copiii au crescut/părinții au îmbătrînit și banii ajung pentru întreținere/casete... Luați-o-nceț și bucurați-vă de ce aveți. Cu sentimentele stați bine, na! Ascultați-mi sfatul... o să veniți voi să spuneți "Multumesc, iubită mamă" - Mirabela Dauer, mai tîrziu!

Lina Cana

PAGINI DIN ISTORIA BLUESULUI

The Founder Of The Delta Blues CHARLEY PATTON

Certificatul de deces menționează la rubrica profesie - fermier. Dar Charley Patton a rămas cunoscut ca fiind unul dintre părinții bluesului din Delta, cu o influență enormă asupra unor nume ca Tommy Johnson, Son House, Robert Johnson, Floyd Jones, Fred McDowell, Johnny Shines, Howlin' Wolf, Muddy Waters, Bukka White și alții.

Data, locul și cauza morții sînt cunoscute: 28 aprilie 1934, Indianola, Mississippi, boală de inimă. Necunoscut i-a rămas mormîntul din Holly Ridge. Incert este anul nașterii, sursele indicînd 1881, 1887 și 1890. Sheldon Harris trece anul 1887, dar biograful înclină către 1881, ținînd cont că, la începutul anilor 1900, Patton era căsătorit prima dată, iar în 1908 a doua oară. Incertă este și originea sa, cel mai des fiind considerat portorican. E un fel de a spune că s-a născut din părinți de rase diferite colorate, nu albi, dar nici negri 100%. Familia foarte numeroasă locuia și lucra în arendă o fermă situată între localitățile Edwards și Bolton, comitatul Hinds, Mississippi. Mama se numea Amy, tatăl "oficial" era Bill Patton, predicator în zile de sîrbătoare și cîntăreț de gospel. Tatăl vitreg a fost Henderson Chatmon, șeful uriașei familii din care au provenit muzicanții Chatmon, bine cunoscuți în anii '20-'30. Patton a învățat muzică de la ambii tați, cel vitreg fiind cîntăreț la vioară. Iată ce-și amintea Sam Chatmon despre copilăria sa și a fratelui său vitreg Charley:

"Cineva a umblat la chitara mea!" Am zis: N-am fost eu ăla! Vezi, am mînjit tot timpul, de cînd eram copil!... Cînd i-am spus lui tata că sînt destul de mare ca să cînt, m-a ascultat, iar eu am greșit un acord. Cîntam la chitară. Tata a

zis: Adu-mi vioara și lasă-mă să-ți arăt eu cum se cîntă corect! Și-atunci eu și el am stat jos și-am cîntat poate vreo două ore...

Toată familia Chatmon era pusă pe cîntat. Tot Sam zicea: "Cîntam la vioară, banjo, mandolină, saxofon, clarinet și la orice altceva ce se putea ciupi, lovi, se putea face auzit, fie că împrumutam, fie că fabricam noi!" Spre deosebire de Chatmoni, care au făcut și înregistrat muzică de toată mina, de la valsuri la country și step, Charley Patton a evoluat într-o zonă nouă, muzical vorbind. Tot Sam Chatmon: "Nu mi-a plăcut ce cînta. A fost fratele meu, dar el cînta numai într-un fel. Saddle up my pony, hook up my black mare... Nu-mi place asta! El ciupea bine chitara, dar alunca, dădea

cîntecele afară ca și cum cineva era lovit de moarte!"

Involuntar, Sam Chatmon dă o definiție foarte plastică a muzicii blues. Evident, bluesul "criminal", prea pămîntesc și emoționant al lui Patton nu avea trai comun cu superficialitatea Chatmonilor. Mai degrabă gravitatea plină de evlavie a gospelurilor învățate de la predicatorul Bill Patton se regăsește în cîntecele lui Charley. Cîteva din aceste cîntări bisericești au fost prelucrate și înregistrate pe discuri de 78 turajii, în perioada anilor '20-'30, de Patton și Son House. Acesta își amintea, cu umor, că: "Nu ne-au sancționat pentru chestia-asta, iar nouă ne plăcea să încercăm lucrurile, știu cum se face o înregistrare... De fapt, n-a fost cine știe ce de capul nostru, eram doar bătrîni blăuți de whisky și cîntăreți de blues..." Admirabilă modestie, reconfortantă sinceritate!

Viața lui Charley Patton s-a schimbat odată cu mutarea sa pe plantația Dockery, în inima Deltei, către 1900. Delta Mississippi nu este, cum se înțelege pe la noi, spațiul dintre brațele fluviului la vărsarea în ocean. Delta Mississippi este un teritoriu cuprins între fluviul Mississippi și afluentul său din stînga, Yazoo River, teritoriu ce aparține statului Mississippi. Fluviul cu același nume atinge Golful Mexic mult mai la sud, pe teritoriul statului Louisiana. Pămîntul mînos al Deltei era un soi de pămînt al fîgăduinței pentru fermierii albi sau negri care lucrau în arendă cîteva hectare ce aparțineau marilor plantatori albi. Plantația Dockery era un loc unde albi stăpîneau, iar negrii munceau, însă plantatorul Will Dockery avea acul paternalist al nobililor francezi culti, și-și ocrotea angajații. Probabil că a fost cel mai bun mod de viață de găsit în Mississippi pentru negri acelei vremi, eliberați formal de sclavie, dar lipsiți de educație, bani și proprietăți funciare.

(Va urma)

M. V. POP

MARCEL AVRAM PREZINTĂ

ROCK
MANIA

FESTIVAL

Joe Cocker

S-au pus în vânzare biletele
pentru ROCKMANIA!

• 30.000 pe teren și la peluza, 50.000 lei în cele două tribune • Se pot achiziționa la casa Sălii Palatului (unde funcționează și Biroul de presă Rockmania), Agenția B.T.T. din Strada Mendeleev, la sediul Tele 7 abc din Piața Victoriei, la toate Agențiile B.T.T. din țară și la Stadionul National. • În prețul biletelor sunt incluse

timbrul muzical și toate taxele obligatorii pentru organizatori. • Dacă biletul pentru concertul Michael Jackson din 1992 a costat 16-17 dolari (la cursul de atunci), ei bine, prețul s-a păstrat. Doar cursul dolarului a crescut. • Atunci am avut parte de o singură deschidere (Snap), iar acum vom participa la un adevărat maraton pop-rock.

pe care-l anticipăm a fi de aproximativ 10 ore! • Posturile de radio și televiziune, ziarele și revistele din țară vor organiza, dacă vor dori, concursuri Rockmania, acordând câștigătorilor premii în bilete la concertul din 16 iulie • Primele bilete s-au vândut la standul Tele 7 abc/ Romnat din cadrul Romexpo '95 •

Trei zile
de foc-
rock la
Belfort
(Franta)

Organizatorii, prin intermediul Biroului de presă reprezentat de doamna Nicole Courtois Higelin, ne-au invitat pentru a treia oară la acest mare festival programat în zilele de 7, 8 și 9 iulie a.c. Cîteva nume vor fi suficiente pentru a sublinia importanța manifestării: Page & Plant, Body Count, The Cure, Public Enemy, Jamiroquai, Blur, Paradise Lost, Alliance Ethnick, Sheryl Crow, Oasis, Supergrass ș.a.m.d. Concertele încep zilnic la ora 14,00 și se încheie la 2,00-3,00 dimineața. Și asta pe trei scene în aer liber. Dacă ajungem acolo, vă povestim!

Imensă bucurie pentru fani

A început numărătoarea inversă pentru "HISTORY"

Revista Bravo publică un articol care sigur vă interesează. Pe 16 iunie va apărea dublul CD al lui Michael Jackson - "History-Past, Present And Future Book I". Este vorba despre o culegere Greatest Hits și 15 melodii noi. A se recepționa ambele variante history și his story. "Este cel mai complex și mai personal album al lui Michael. El a prelucrat în versuri tot ceea ce i s-a întâmplat în ultimii ani. Profunzimea sentimentelor exprimate în noile cîntece îi va impresiona pe mulți" (Bob Jones, managerul lui M.J.). Sony a decis ca revista germană, cea mai populară publicatie a adolescenților, să fie singura din lume căreia i se oferă o audiere în avangardă. Prin acest gest Michael a vrut să le mulțumească fanilor pentru fidelitatea lor.

Coperta

... este un monument pentru o legendă vie! Realizarea, cu cele mai sofisticate tehnici computerizate, a costat în jur de un milion de dolari (categoric cea mai scumpă copertă din istoria genului!). Ca model a fost ales Monumentul Victoriei (52 de metri) din Volgograd (Rusia).

Albumul

... a fost înregistrat la New York, Los Angeles, Minneapolis și Chicago. M.J. este producător executiv. Alți producători și compozitori care l-au ajutat sînt Jimmy Jam & Terry Lewis, R. Kelly, David Foster, Bill Bottrell și Bruce Swedien. Piese de succes au fost remixate digital. Printre ele se află și Billie Jean, Beat It sau Heal The World. Pe lângă cele 150 de minute de muzică, CD-ul aduce cu sine și o cărțică de 52 de pagini. Care conține mulțumiri, poezii, texte (dedicate lui Liz Taylor, Steven Spielberg), fotografii de ale lui Michael cu Bill Clinton, Diana Ross, Nelson Mandela, precum și lista tuturor premiilor obținute de M.J.

Piese

Scream. Duetul cu Janet va este deja cunoscut și puteți aprecia impactul în topuri. They Don't Care About Us este un cîntec heavy cu riff-uri puternice executate de Slash. O piesă rock în toată regula. **Stranger In Moscow** - o baladă mid-tempo inspirată de concertul din 1993. Nu este o amintire prea plăcută, pentru că KGB-ul l-a urmărit pas cu pas. **This Time**

Around exprimă revolta lui Michael față de acuzele ce i s-au adus: "They really want to use me, then falsely accuse me./ But this time around I'm taking no shit". În finalul piesei, rapperii The Notorious B.I.G. susțin apărarea vedetei! **Earth Song** - este un fel de continuare la Heal The World. Un slow cu sonorități calde de pian, care-ți merge la inimă. Un text cu

mesaj impresionant. **D.S.** - Inițialele lui Dom Sheldon, avocatul care a pus totul în joc pentru a obține condamnarea lui M.J. Este răfuiala personală a artistului. O piesă dură, la care contribuie din nou Slash. **Money** - Un bas obsedant, un beat heavy și un Michael abordînd formula rap. **Come Together** - Piesa Beatles pe care M.J. o dedică idolilor săi. **You Are Not Alone** - piesă de dragoste scrisă de R. Kelly, care va figura pe un single abia în 1996. **Childhood** - o altă secvență autobiografică din filmul Free Willy 2. (în curînd pe ecranele lumii). **Tabloid Junkie** - un atac împotriva presei americane de senzație, o răfuială cu toți vînătorii de subiecte de scandal (With your pen you torture men). **Too Bad** - un hip-hop energic, în care apare și celebrul baschetbalist Shaquill O'Neal. **History** - Trompete, timpane, Boyz II Men la backing vocals, o piesă bombastică cu suprapunerea unor știri, care de-a lungul anilor au zguduit lumea. **Little Susie** începe cu un cor îngeresc (Andrea Crouch Singers) și cu sunetul unei cutiute muzicale. O baladă despre o orfană ucisă. Este cea mai tristă melodie a albumului, cîntată cu o voce paradisiacă. **Smile** - este un tribut adus actorului preferat, Charlie Chaplin. Este o piesă din 1936 (compusă de Chaplin) și transformată în hit de Nat King Cole. Mesajul este ușor de dedus: cine rîde la urmă rîde mai bine. Michael a ieșit victorios după înfruntările ultimilor doi ani.

De ultimă oră

În noiembrie, Michael va fi prezent la European MTV Awards de la Paris, iar în decembrie marele turneu mondial History va demara în Asia.

Welcome back, Michael!

Manuela Boatcă